

T.C
KARABÜK ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
SOSYOLOJİ ANABİLİM DALI

KARABÜK'TE ÜNİVERSİTE ALGISI: KARABÜK
ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Ülkü Hayriye İNCİ

KARABÜK – 2013

T.C
KARABÜK ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
SOSYOLOJİ ANABİLİM DALI

KARABÜK'TE ÜNİVERSİTE ALGISI: KARABÜK
ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Ülkü Hayriye İNCİ

KARABÜK – 2013

YÜKSEK LİSANS TEZİ ONAY FORMU

Sosyoloji Anabilim Dalı, Sosyoloji Bilim Dalı'nda, Yrd. Doç. Dr. Adem SAĞIR danışmanlığında, Ülkü Hayriye İNCİ tarafından hazırlanan bu çalışma 10/01/2013 tarihinde jürimiz tarafından Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir

Yrd. Doç.Dr. Adem SAĞIR

Jüri Başkanı

Jüri-Danışman

Jüri

Yrd. Doç. Dr. İbrahim YENEN

Yrd. Doç. Dr. Sami AĞAOĞLU

Karabük Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Kurulu'nun/...../..... tarih ve/..... sayılı kararı ile onaylanmıştır.

Ünvanı- Adı-Soyadı

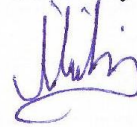
Enstitü Müdürü

Karabük Üniversitesi Lisansüstü Eğitim-Öğretim ve Sınav Yönetmeliğine göre hazırlamış olduğum " Karabük'te Üniversite Algısı: Karabük Üniversitesi Örneği " adlı tezin / raporun tamamen kendi çalışmam olduğunu, hazırlanması, yürütülmesi, araştırılmalarının yapılması ve bulgularının analizlerinde bilimsel etiğe ve akademik kurallara özenle riayet edildiğini; bu çalışmada kullanılan doğrudan kendime ait olmayan bulguların, verilerin ve materyallerin bilimsel etiğe uygun olarak kaynak gösterildiğini ve alıntı yapılan çalışmalara atfedildiğini beyan ederim.

Lisansüstü Eğitim-Öğretim yönetmeliğinin ilgili maddeleri uyarınca gereğinin yapılmasını arz ederim.

10/01/2013

Ülkü Hayriye İNCİ

İÇİNDEKİLER

KISALTMALAR.....	IV
ÖZET	V
ABSTRACT	VI
ŞEKİLLER LİSTESİ	VII
TABLolar LİSTESİ.....	VIII
BİRİNCİ BÖLÜM : ARAŞTIRMANIN TANIMLANMASI.....	1
1. GİRİŞ	1
1.1. Karabük’te Sosyal Değişim.....	2
1.2. Niçin Karabük Üniversitesi ?	2
1.3. Çalışma Öncesi Kabuller	5
1.4. Çalışmanın Hareket Alanı	5
1.5. Araştırmanın Organizasyon Yapısı	5
1.6. Araştırmanın Metodolojisi	7
1.7. Araştırmanın Modeli.....	7
1.8. Araştırmanın Evren ve Örneklemi.....	8
1.9. Araştırmanın Hipotezleri.....	8
1.10. Araştırmanın Veri Toplama Teknikleri.....	9
1.11. Temel Kavramlar	10
İKİNCİ BÖLÜM: ÜNİVERSİTE VE TOPLUM İLİŞKİSİ	11
2. Üniversitenin Toplumsal ve Tarihsel Seyri	11
2.1. Batıda Üniversitelerin Gelişim Süreci	11
2.1.1. Ortaçağda Üniversitelerin Gelişim Süreci.....	12
2.1.2. Rönesans Döneminde Üniversitelerin Gelişim Süreci.....	13
2.1.3. XIX. Yüzyılda Üniversitelerin Gelişim Süreci.....	15
2.1.4. XX.Yüzyılda Üniversitelerin Gelişim Süreci.....	16
2.2. Türkiye’de Üniversitelerin Gelişim Süreci.....	17
2.2.1. Cumhuriyet Döneminde Üniversiteler.....	17
2.2.2. 1923-1950 Döneminde Üniversiteler	18
2.2.3. 1950-1980 Döneminde Üniversiteler	19

2.2.4. 1980-1990 Döneminde Üniversiteler	21
2.2.5. 1990 Sonrası Üniversiteler.....	22
2.3. Üniversitelerin Bölgesel Dağılımı.....	25
2.4. Güncel Gelişmeler Üzerinden Üniversitelere Bakış.....	27
2.4.1. Küreselleşmenin Üniversitelere ve Üniversite-Kent İlişkisine Yansıması	27
2.4.1.2 Girişimci Üniversite Kavramı	30
2.5 Türkiye’de Yeni Üniversiteleri : 2005 ve Sonrası.....	34
2.5.1 Yeni Üniversiteleri Kurulması İle İlgili Kanun.....	34
2.6. Üniversite -Toplum İlişkisi.....	36
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: ARAŞTIRMANIN BULGULARI.....	39
3.1. Demografik Bulgular.....	39
3.2. Toplum- Üniversite Etkileşimi.....	43
3.3. Karabük Halkının Karabük Üniversitesi’ni Değerlendirme Biçimlerine Ait Bulgular.....	49
3.3.1: Halkın Karabük Üniversitesinden Beklentileri	49
3.5: Üniversite- Kent Etkileşimi Konusunda Karabük Halkının Görüşleri	55
SONUÇ VE ÖNERİLER	63
KAYNAKLAR.....	67
EKLER: Karabük Halkı ve Karabük Üniversitesi Etkileşimi Anket Soruları	76
ÖZGEÇMİŞ.....	80

ÖNSÖZ

2007'den günümüze, Karabük'te hayatın içinde olan Karabük Üniversitesinin, Karabük halkı ve kurumları için çok önemli olduğunun bilindiği haklı olarak dile getirilmektedir. Bu önemli konunun bilimsel olarak ortaya konulmasının gerektiği inancıyla bu araştırma yapılmıştır. Bu araştırmada amaç, sadece durum tespiti değil; aynı zamanda Üniversitenin kentle etkileşiminin nasıl olduğunu da belirlemektedir. Aynı zamanda - üniversitenin ileriye yönelik olarak şehirle ve bölgeyle daha çok bütünleşmesinin, etkin bir üniversite-şehir ve üniversite-halk etkileşiminin sağlanması için- verilecek stratejik kararlara ve yapılacak uygulamalara temel olabilmektedir.

Konu seçiminden itibaren çalışmamın her aşamasında bilgi ve emeklerini esirgemeyerek yön gösteren, üniversitenin algılanışı alanındaki bilgi birikimini büyük ölçüde kendisine borçlu olduğum danışman hocam Dr. Adem SAĞIR'a teşekkür ederim. Ortak danışmanım Prof. Dr. Musa Taşdelen'e de teşekkür ederim. Ayrıca eğitimimde katkıları olan hocalarım Doç. Dr. Hür Mahmut Yücer, Dr. Sinan Yılmaz, Dr. İbrahim Yenen, Dr. Yusuf Sinan Zavalı'ya her zaman gösterdikleri ilgi ve destekten dolayı anneme, babama ve kardeşime teşekkürlerimi borç bilirim.

Ülkü Hayriye İNCİ

2012

Karabük

KISALTMALAR

ABD : Amerika Birleşik Devletleri

AKT : Aktaran

BKZ : Bakımız

ÇEV : Çeviren

ED : Editör

KARDEMİR : Karabük Demir-Çelik Sanayi

TUIK : Türkiye İstatistik Kurumu

UNESCO : United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization

VB : Ve benzeri

VD : Ve diğerleri

YÖK : Yükseköğretim Kurulu

ÖZET**KARABÜK’TE ÜNİVERSİTE ALGISI: KARABÜK ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ**

İNCİ Ülkü Hayriye

Yüksek Lisans Tezi, Sosyoloji Anabilim Dalı

Tez Danışmanı: Yrd. Doç.Dr. Adem SAĞIR

10.01.2013, 94 Sayfa

Karabük Üniversitesi, 2007’den 2012 yılına kadar Karabük’te ekonomik, sosyal ve kültürel açıdan önemli değişimlere yol açmıştır. Bu değişimlerin en belirgin özelliği, karşılıklı etkileşimler şeklinde devam etmesidir. Bu etkileşimler, üniversite-kent, öğrenci-kent, üniversite-toplum ve öğrenci-toplum şeklinde dört farklı alanda ortaya çıkmaktadır. Bu etkileşimler aynı zamanda bir “bütünleşme” süreçlerini de yansıtmaktadır. Bu bağlamdan hareketle hazırlanmış bu tez çalışması, “üniversite-kent” ve “üniversite-toplum” etkileşimine odaklanmış, diğer iki alanı kapsam dışında bırakmıştır. Üniversite-kent etkileşiminde temel amaç, bir üniversitenin kentte fiziksel ve sosyal olarak oluşturduğu alanların tespit edilmesidir. Üniversite-toplum etkileşiminde temel bağlam ise bir üniversitenin kurumsal olarak toplumda algılanma biçimlerinin tespit edilmesidir. Araştırmanın evreni Karabük merkez ve Safranbolu merkez mahalleleri olarak belirlenmiştir. Örneklem alanı ise “100. Yıl Mahallesi, 5000 Evler Mahallesi, Safranbolu Merkez Mahalleleri (Atatürk Mahallesi, Emek Mahallesi), Karabük Merkez Mahalleleri (Yeni Şehir, Yeni Mahalle, Kayabaşı, Bostanbükü), 200 Evler” olarak sınırlandırılmıştır. Araştırmanın bu mahalleler ile sınırlı tutulmasındaki temel neden, öğrencilerinin buralarda yoğun olarak ikamet etmeleri olmuştur. Araştırmada kapalı uçlu sorulardan oluşan anket uygulanmıştır. Çalışmada karşılaşılan en önemli sonuç, Karabük Üniversitesi’nin kısa sürede kentte geniş bir alanda oluşturmuş olduğu olumlu algıdır. Karabük üniversitesine yüklenen toplumsal algı; ekonomik, sosyal, kültürel ve bilimsel alanlarda ortaya çıkardığı değişimlerin yorumlanması biçiminde sonuçlara yansımıştır. Karabük Üniversitesi’nin Karabük’te 5 yıllık sürede oluşturmuş olduğu etki alanının tespit edilmesi, araştırmanın temel özelliğini yansıtmaktadır. Araştırmanın Karabükte yapılmış ilk çalışma olması bakımından da literatür için önemli bir katkıdır.

Anahtar Kelimeler:

1. Kent
2. Toplumsal Değişme
3. Toplumsal Etkileşim
4. Karabük Üniversitesi
5. Karabük

ABSTRACT**PERCEPTION of UNIVERSITY IN KARABUK : THE CASE of KARABUK
UNIVERSITY**

İNÇİ Ülkü Hayriye

Master Thesis , Department of Sociology

Advisor : Asist. Prof. Dr. Adem SAĞIR

10.01.2013, Pages 94

Karabuk University has led to significant changes in economic, social and cultural aspects in Karabuk since 2007 until 2012. The most prominent feature of this changes has been continuing in the form of mutual interactions. This interactions, university-city, the student-city, university-community and student-community manifests itself in four different areas. These interactions also reflects an "integration" process at the same time. In this context the thesis has been focused on the interaction of "university-society" and "university-urban"; other two areas left out of scope. The main aim of university-city interaction is that identifying the formed physical and social areas in the city. the main point of the University-community interaction, is to determine the perception of the university as an institution in the society. The Central neighborhoods of Safranbolu and Karabük Central has been identified as the universe of research. The sample zone is limited (100. Yıl, 5000 Evler, Atatürk, Emek, Yeni Şehir, Yeni Mahalle, Kayabaşı, Bostanbükü, 200 Evler). The main reason of limiting those neighborhoods was that the students inhabit intensively around here. This study has been applied to a survey of closed-ended questions. The most important result of this study is that Karabük University have created a positive perception in the city. The social perception of the Karabuk University has reflected in the results in form of interpretation of changes that economic, social, cultural and scientific fields. The effect of Karabuk University created in a 5-year period in Karabuk reflects a basic feature of this study. The research is the first work done in Karabuk that's why it is an important contribution for litterateur.

Keywords:

- 1. Urban**
- 2. Social Change**
- 3. Social Interaction**
- 4. Karabük University**
- 5. Karabük**

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 1: 2006 Yılında Kurulan Üniversitelerin Kuruldukları Şehirler ve Nüfusları.....	24
Şekil 2 : Türkiye’de Yıllara Göre Yükseköğretim Brüt Okullaşma Oranları (1999-2011)	25
Şekil 3: Bölgelere Göre Üniversite Sayıları	26
Şekil 4: 2007 Yılından Sonra Kurulan Devlet Üniversiteleri.....	35
Şekil 5: 2007 Yılından Sonra Kurulan Devlet Üniversiteleri.....	36

TABLolar LİSTESİ

Tablo 1 :Örnekleme Grubunun Yaş, Cinsiyet, Öğrenim Durumu ve Meslek Nitelikleri	39
Tablo 2: Karabük’e İkamet Edilen Süreye Göre Dağılım	40
Tablo 3: Gelir Durumuna Göre Dağılım	41
Tablo 4: Çalışılan Sektöre Göre Dağılım	41
Tablo 5: Oturulan Mahalleye Göre Dağılım	42
Tablo 6: Ailede Kimlerle Yaşandığına Göre Dağılım	42
Tablo 7: Mahallede Üniversite Öğrencisinin Olup/Olmama Durumu Dağılımı	43
Tablo 8: Karabük Üniversitesine Gitme Durumu Dağılımı	43
Tablo 9: Eğitim Durumu – Karabük Üniversitesine Gitme Arasındaki İlişki	44
Tablo 10: Herhangi Bir Üniversitede Okuyan Yakına Göre Dağılım	44
Tablo 11: Karabük Üniversitesiyle İlgili Hangi Kaynaklardan Bilgi Alındığına Göre Dağılım	45
Tablo 12: Karabük Halkının Karabük Üniversitesi’nden Beklentilerinin Dağılımı	46
Tablo 13: Karabük Üniversitesi’nin İmkanlarından Yararlanma Durumu	47
Tablo 14: Karabük Üniversitesi’nin Düzenlediği Bilimsel Etkinliklere Katılma Durumu	47
Tablo 15: Eğitim Durumu – Karabük Üniversitesi’nin Düzenlediği Bilimsel Etkinliklere Katılma Arasındaki İlişki	48
Tablo 16: Karabük Üniversitesi Hakkındaki Görüşlerin Dağılımı	49
Tablo 17: Karabük Üniversitesine Olumlu Bakış	51
Tablo 18: Karabük Üniversitesinin Karabük’te ve Üniversite İçerisinde Yapması Gerekenler Hakkındaki Düşünceler	53
Tablo 19: Karabük Üniversitesi’nin Kente Katkıları Hakkındaki Görüşler	55
Tablo 20: Yaş – Karabük Üniversitesi Karabük’ün Ekonomik Gelişimini Olumlu Etkilemiştir Durumu Arasındaki İlişki	56
Tablo 21: Karabük Üniversitesi’nin Kente Olumsuz Katkıları Hakkındaki Görüş	57

Tablo 22: Cinsiyet- Karabük Üniversitesi Karabük’te Kabul Görüp Benimsenmiştir Soruları Arasındaki İlişki.....	58
Tablo 23: Cinsiyet- Karabük Üniversitesi Her Açıdan Hızla Gelişen Bir Üniversitedir Soruları Arasındaki İlişki.....	58
Tablo 24: Yaş- Karabük Üniversitesi İle İlgili En Çok Hangi Kaynaklardan Bilgi Alıyorsunuz Soruları Arasındaki İlişki.....	59
Tablo 25: Yaş- Karabük Üniversitesi Karabük’te Olumlu İmaja Sahiptir Soruları Arasındaki İlişki.....	60
Tablo 26: Yaş- Halka İlişkiler Geliştirilmelidir Durumu Arasındaki İlişki	61
Tablo 27: Yaş- Mahallenizde Bir Üniversite Öğrencisi Var Mı Soruları Arasındaki İlişki	61
Tablo 28: Yaş- Karabük Üniversitesi’nin Kente Hiçbir Katkısı Yoktur Durumu Arasındaki İlişki.....	62

BİRİNCİ BÖLÜM : ARAŞTIRMANIN TANIMLANMASI

1. GİRİŞ

Üniversite sürekli toplumsal gelişmeleri ve değişimleri etkileyen kurum olmuştur. Üniversiteler buldukları şehre bir çok açıdan (ekonomik, sosyal, kültürel vb.) katkıda bulunmaktadır. Özellikle dışarıdan gelen üniversite öğrencileri ve çalışmak amaçlı gelen bireyler beraberinde getirdikleri kültürel öğelerle şehre uyum sağlamaya çalışırlar. Bu bazen kültür çatışmalarına neden olabilmektedir. Birbirinden farklı kültürden gelen insanlar arasında yabancılaşma, birbirini yadırgama, kabul görmeme vb. gibi sorunlara ortaya çıkabilmektedir.

Karabük Üniversitesi'nin Karabük ilinde ekonomik, sosyal ve kültürel açıdan önemli değişimlere yol açması muhtemeldir. Üniversitenin Karabük'te ilerleyen süreçte şehri etkilemesi kaçınılmazdır. Bu arada bu etki alanı tek yönlü olmaktan çok, karşılıklı etkileşimler şeklinde süregitmektedir. Üniversitenin kentle etkileşimini ölçmek için *"100. Yıl mahallesi, 5000 evler mahallesi, Safranbolu merkez Mahalleleri (Atatürk Mahallesi, Emek Mahallesi), Karabük Merkez Mahalleleri (Yeni Şehir, Yeni Mahalle, Kayabaşı, Bostanbükü),200 Evler"* örneklem alanı olarak seçilmiştir. Bu kapsamda araştırmanın amacı, Karabük ilinde farklı ekonomik, sosyal ve kültürel çevreye sahip kimselerin üniversiteyi değerlendiriş biçimlerini ortaya çıkarmaya çalışmaktır. Araştırmanın evrenini Karabük sınırları içerisinde yaşayanlar oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemine seçilen mahallelerde oturan 1010 kişi oluşturmaktadır. Araştırma 1 Mart - 31 Mayıs 2012 tarihleri arasında bahsi geçen mahallelerde oturan halka uygulanmıştır. Buna göre evreni temsil ettiği düşünülen sayıya ulaşınca kadar anketler uygulanmıştır. Anketler uygulanırken ankete katılanların cinsiyet ve yaş özelliklerine de dikkat edilmiş bu anlamda örneklemin mümkün olduğunca evreni temsil etmesine çalışılmıştır. Örneklemin uygulandığı mahalleler ise Karabük'te öğrencilerin yoğun olduğu ve üniversiteye (fakülte, yüksekokul gibi) yakın olan mahalleler olarak belirlenmiştir.

Karabük Üniversitesi 2007 yılında kurulmasıyla birlikte gelişme göstermeye başlamıştır. Üniversitenin kurulması Karabük'te bir takım farklılaşmalara ve değişimlere yol açmıştır. Üniversite kurulmadan önce Karabük sadece Kardemir'in rol aldığı sanayisiyle ön plana çıkıp, insanlara sadece bu yönde bir iş imkanı sunmuşken, üniversitenin kurulmasıyla birlikte konut, taşımacılık, ticaret gibi bir çok alanda hızla

ekonomik açıdan gelişme ve değişmeye başlamıştır. Üniversitenin kurulmuş olması kuşkusuz yerleşme düzenini de doğrudan etkilemiştir.

Bu çalışmada üniversitenin kurulmasıyla birlikte toplum hayatında meydana getirdiği değişimlerin etkisi araştırılmıştır. Bu amaçla daha sonra açıklanacak olan üniversitenin insan davranış ve tutumlarında sebep olacağı değişiklikleri görebileceği bir taban, bir başlangıç noktası tesbit edilmiştir. Üniversiteler kentin temel dinamiğidir. Üniversitenin olduğu kentle, olmadığı kent arasında hem sosyal hem kültürel hem de ekonomik olarak bir çok alanda farklılıklar vardır. Karabük'te üniversite kurulalı beş yıl olmuştur. Bu süreçte sanayiye bağlı olan kentin ulaşım, ticaret, bina yapılanması gibi alanlarda değişime yol açması ve yeni iş alanlarının (inşaat, kafe, restaurant, fast-food vb.) artması şehrin üniversite kenti olma yolunda ilerleme göstermiş olduğunu gösteren bir takım kanıtlar olarak ortaya çıkmakta ve araştırmamızın sıfır noktasını belirlemede ana gösterge olarak ifade edilebilmektedir.

1.1. Karabük'te Sosyal Değişim

Karabük Üniversitesi hızla gelişme gösteren bir üniversitedir. Karabük ili de ekonomik ve sosyal gelişmesini üniversitenin kurulmasına kadar ki süreçte "Kardemir" in etkisi altında gerçekleştirirse de, asıl büyük gelişme ve değişim 2007 yılında Karabük Üniversitesi'nin kurulmasıyla meydana gelmiştir. Üniversite şehri yolunda ilerleyen Karabük bir çok alanda üniversiteye yönelik gelişmelerle bu amaca yönelik adımlar atmıştır. Bu araştırmada hızla gelişen Karabük ilinin hızla büyüyen üniversiteden ne derecede etkilendiğini ve ne derecede haberdar olduğu araştırılmıştır.

1.2. Niçin Karabük Üniversitesi ?

Üniversite geniş çevreyi etkileyen büyük bir kurumdur. Bu özelliğinden dolayı bulunduğu çevrede zorunlu olarak ekonomik, kültürel ve sosyal açıdan bazı değişikliklere yön verecektir. Üniversite çevresini etkilerken muhakkak ki kendisi de etkilemiş olduğu çevreden etkilenecektir.

Karabük Üniversitesi kurulmadan önce Zonguldak Karaelmas Üniversitesine bağlı bir kurumdur. 2007 yılında bağımsız hale gelerek, Karabük Üniversitesi adı altında kuruldu ve temel çekirdeğini de en eski binaya sahip olan Safranbolu'da bulunan Meslek Yüksekokulu oluşturmaktadır. Karabük Üniversitesinin kuruluş şekli şu şekilde yasalaşmıştır:

“Madde 82 – (Ek: 17/5/2007-5662/7 md.)

Karabük’te Karabük Üniversitesi adıyla bir üniversite kurulmuştur. Bu üniversite;

a) Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Rektörlüğüne bağlı iken adı ve bağlantısı değiştirilerek oluşturulan ve rektörlüğe bağlanan Fen-Edebiyat Fakültesi, Safranbolu Fethi Toker Güzel Sanatlar ve Tasarım Fakültesi, Teknik Eğitim Fakültesi ile Mühendislik Fakültesinden,

b) Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Rektörlüğüne bağlı iken adı ve bağlantısı değiştirilerek oluşturulan ve rektörlüğe bağlanan Meslek Yüksekokulu, Sağlık Yüksekokulu ile Safranbolu Meslek Yüksekokulundan,

c) Rektörlüğe bağlı olarak kurulan Sosyal Bilimler Enstitüsü ile Fen Bilimleri Enstitüsünden oluşur.

(a) 10/11/2008 tarihli ve 2008/14322 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile Rektörlüğe bağlı İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi kurulması kararlaştırılmıştır.

b) 2/11/2009 tarihli ve 2009/15546 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı Eki Karar ile Rektörlük bünyesinde yer alan Teknik Eğitim Fakültesinin kapatılarak yerine Teknoloji Fakültesi kurulması kararlaştırılmıştır.

c) 1/2/2010 tarihli ve 2010/103 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı Eki Karar ile Üniversiteye bağlı olarak, Tıp Fakültesi, Yabancı Diller Yüksekokulu, Hasan Doğan Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu kurulması kararlaştırılmıştır.

ç) 1/6/2010 tarihli ve 2010/526 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile Rektörlüğe bağlı olarak İşletme Fakültesi kurulması kararlaştırılmıştır.

d) 28/7/2010 tarihli ve 2010/777 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile Rektörlük bünyesinde yer alan Fen-Edebiyat Fakültesinin adının Fen Fakültesi olarak değiştirilmesi ve Rektörlüğe bağlı olarak Edebiyat Fakültesi kurulması kararlaştırılmıştır.

e) 7/1/2011 tarihli ve 2011/1316 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile Rektörlüğe bağlı olarak İlahiyat Fakültesi kurulması kararlaştırılmıştır.

f) 15/6/2011 tarihli ve 2011/2018 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile Rektörlüğe bağlı olarak Demir-Çelik Enstitüsü kurulması kararlaştırılmıştır.

g) 26/9/2011 tarihli ve 2011/2276 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile Üniversiteye bağlı olarak Safranbolu Turizm Fakültesi ve Sağlık Bilimleri Enstitüsü kurulması kararlaştırılmıştır.

ğ)14/11/2011 tarihli ve 2011/2471 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile Rektörlüğe bağlı olarak Orman Fakültesi kurulması kararlaştırılmıştır (Resmi Gazete, 5662 Sayılı Kararname, 2007).

Karabük Üniversitesi kurulduğu yıl olan 2007’de 4685 öğrenci, 116 akademik personel,122 idari personel, 4 fakülte, 1 yüksekokul, 2 meslek yüksekokulu ve 2 enstitüye sahipken, 2012 yılında 18.000 öğrenci, 630 akademik personel, 320 idari personel, 12 fakülte, 3 yüksekokul, 4 enstitü, 4 meslek yüksekokulu, 7 araştırma merkezine sahip bir kurum haline gelmiştir.

Bu araştırmanın amacı, farklı ekonomik, sosyal ve kültürel çevreye sahip olan bireylerin Karabük Üniversitesi’ni nasıl değerlendirdiklerini ve düşünceler arasındaki farklılıklar ilişkilendirilerek incelenmiştir.

Bu kapsamda araştırmanın alt amaçları aşağıda gruplandırıldığı şekilde sıralanabilir:

- Cinsiyete göre üniversiteye bakış biçimlerinin ilişkisinin incelenmesi,
- Farklı yaş grubu içerisinde yer alan bireylerin üniversiteyi algılayış biçimlerinin ilişkilendirilerek incelenmesi,
- Eğitim durumundaki farklılıklara göre üniversitenin algılanışının ilişkisinin incelenmesi,
- Oturulan mahallede üniversite öğrencisinin varlığı/yokluğuna göre üniversitenin değerlendiriliş biçiminin incelenmesi,
- Üniversite hakkında duyulan bilgilerin nasıl elde edildiğine dair bilgilere göre üniversite- halk ilişkisinin incelenmesi,
- Üniversitenin kabul görüp görmemesine dair düşüncelerin ilişkilendirilerek incelenmesi,
- Üniversitenin kente olumlu/olumsuz katkılarına dair düşüncelerinin ilişkilendirilip incelenmesi.

Bu araştırmanın temel düşüncesi farklı ekonomik, sosyal, kültürel çevreye sahip kesimlerin üniversiteyi nasıl değerlendirdiklerini sosyolojik açıdan ortaya çıkarmaktır. Araştırma, Karabük halkının üniversiteye bakış açısını belirlemek açısından önem

kazanmaktadır. Hızla gelişen bir üniversite yapısına sahip olan Karabük şehrinin karşı karşıya kaldığı sorunlar çözümlenmesi gereken engeller olarak karşımıza çıkmaktadır. Kültürel ve sosyal anlamda birbirleriyle uyum sağlamakta zorlanan halk ve farklı yörelerden gelen öğrenciler için bir bütünleşme süreci sağlanmalıdır. Araştırma bu süreci başlatmak açısından önemli bir bakış açısı sağlayabilmesi için önem arz etmektedir.

Bu araştırma Karabük'teki ilgili makamların ilgisini çekebilecek bir içeriğe sahiptir. Yapılacak araştırmalarla dikkat çekmeye çalıştığımız sorunlara çözüm önerileri üretilebilir.

1.3. Çalışma Öncesi Kabuller

Araştırma şu varsayımlara göre yürütülmüştür:

- Araştırmaya katılan bireylerin sorulara vermiş oldukları cevapların gerçeği yansıttığı kabul edilmiştir.
- Anket soruları konunun tespiti için yeterli ve geçerli kabul edilmiştir.
- Anket uygulanan örneklem grubu evreni temsil ettiği varsayılmıştır.

1.4. Çalışmanın Hareket Alanı

Araştırmanın sınırlılıkları şu şekilde sıralanabilir:

- Araştırma Karabük ili ve Karabük Üniversitesi ile ilgili olup bu iki ana eksen çerçevesinde gerçekleşmiştir.
- Araştırma Karabük ilinde, Karabük merkez ve mahalleleri, 100.yıl (üniversite mahallesi), 5000 evler, 200 evler ve Safranbolu merkez ilçesi ile sınırlı tutulmuştur.
- Araştırmanın sadece bu bölgeler ile sınırlı tutulmasındaki neden üniversite öğrencilerinin yoğun oldukları mahallelerin seçilmesine bağlıdır.
- Araştırma bu bölgelerde ikamet eden 1010 kişi ile yapılmıştır.

1.5. Araştırmanın Organizasyon Yapısı

Üniversiteler geçmişten günümüze kadar etkililiğini sürdüren en önemli eğitim kurumlarından birisini oluşturmaktadır. Ortaçağ'da "birlik" anlamına gelen üniversite Osmanlı'da külliye kavramıyla karşılanmıştır. Üniversite, tüm toplumlarda en önemli kurumlardan birisidir ve üniversite eğitim alanlarını oluştururken sosyal ve çevresel faktörleri dikkate almaktadır. Üniversitelerin aracılığıyla hem bireyler hem de toplum

sadece eğitim kalitesini yükseltmekle kalmıyor, kültürlerarası etkileşim, bilgi üretimi ve paylaşımı gibi konularda da aktif bir konumda yer alabilmektedir. “Her ile bir üniversite” kurulma düşüncesi hem o bölge halkının sosyo-ekonomik durumunu değişime sürüklemekte, hem de öğrencilerin tercih alanını genişletmeye çalışmaktadır. Her ile kurulması düşünülen üniversiteler için, bazı tartışmalar da gündeme gelebilmektedir. Bu tartışma alanlarını şu şekilde sıralamak mümkündür: Alt yapının yeterli olup olmadığı, gerekli ihtiyaçları karşılayıp karşılamayamadığı, bölge halkının görüşlerine yer verilip verilmediği, üniversitenin kurulmasıyla birlikte şehirde oluşturduğu olumlu ve olumsuz etki alanları temel tartışma alanını oluşturmaktadır. Tüm bunlar göz önüne alındığı zaman araştırmanın ne kadar önemli olduğu göze çarpmaktadır.

Sosyolojik çalışmalarda teorik ve kuramsal çalışmalar açısından niteliksel bir değeri olmamakla birlikte, uygulamalı çalışmalar söz konusu olduğunda araştırmanın aşamalarının “*araştırmanın organizasyon yapısı*” başlığıyla verilmesi bir gereklilik olarak iddia edilebilir. Çünkü bu başlık, çalışmanın genel olarak değerlendirilmesinde ortaya çıkabilecek soru işaretlerine de yanıt verebilir niteliktedir. Burada çalışmanın hangi amaçlarla başladığı, nasıl şekillendirildiği, sahaya inme süreçleri ve alan araştırması süresince yaşanan temel problemler söz konusu edilmelidir.

Buna göre araştırma konusu belirlenmeden önce bu çalışmaya ihtiyaç duyulmasına neden olan ön çalışma yani kaynak taraması yapılmış ve konu belirlenmiştir. İlk taramalarda konunun temel başlığı “*Karabük Halkının Karabük Üniversitesi’ne Bakış Açısı*” olarak tasarlanmıştır. Bu bağlamdan hareketle yola çıkacak çalışmada Karabük ilinin ve halkının sosyo-ekonomik yaşamları, üniversiteye ve öğrenciye bakış açıları, üniversiteden beklentileri, sosyal çevreyle etkileşimlerinin geniş bir alanda incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın uygulama kısmı için ise öğrencilerinin yoğun olduğu mahallelere gidilerek o mahallelerde yaşayan halka anket uygulaması yapılmıştır. Alandan elde edilen ilk veriler, bu süreçte yapılan sondaj çalışmasıyla elde edilmiştir.

Geniş bir alanda tasarlanan çalışma, sahadaki ilk incelemelerden sonra 100.yıl mahallesi, 5000 evler, Safranbolu merkez, Yeni Şehir, Yeni Mahalle, Kayabaşı, Bostanbükü mahallelerin de yaşayan halkın üniversiteyi algılamaları çerçevesinde sınırlandırılmıştır. Bu sınırlamanın yapılmasında öğrencilerin yoğun yaşadığı yerler

önemli bir belirleyici olarak karşımıza çıkmıştır. Bu noktadan hareketle mahallelerde yapılan anket çalışmaları sürecinde ilk başta halk tedirgin ve çekimser davranmış ancak daha sonra konunun önemini farkedince düşüncelerini açıkça belirtmeye başlamışlardır.

Çalışma süresince alanın teorik kısmının hangi bağlama oturtulabileceği sorusu araştırmacılar için cevaplandırılması gereken en önemli sorulardan birisi olmuştur. Bu noktada daha önce yapılan üniversite ile ilgili çalışmalar gözden geçirilerek kullanılması uygun bulunmuştur. Yapılan çalışmalarda üniversite- kent ilişkisi, halkın üniversiteye bakışı gibi konularla ilgili çalışmaların yeterli düzeyde olmaması ve bu konudaki kaynak eksikliği çalışmamızdaki temel sıkıntılardan birisi olmuştur.

Araştırmanın evrenini Karabük oluşturmuştur. Ancak örneklem tespit edilirken kentin bir çok semt ve mahalleden oluşmuş olduğu varsayılarak, bunların içinden üniversiteye en yakın olanların seçilmiş olmasıyla birlikte öğrencilerin yoğun olarak ikamet ettiği yerler tercih edilmiştir. Yapılan anketler tercih edilen istatistik aracıyla birlikte değerlendirilerek sonuçlandırılmış, böylece araştırmada eksik kalan noktalar mümkün olduğunca en aza indirgenmeye çalışılmıştır. Veri toplama işlemi tamamlandıktan sonra veriler istatistik programları kullanılarak değerlendirilmiş, anket sonuçları ise mülakatlarla desteklenerek verilmiştir.

1.6. Araştırmanın Metodolojisi

Çalışmanın bu bölümünde araştırmanın modeli sunulacak olup, evren ve örnekleme açıklanarak veri toplama analizi ve yöntemi hakkındaki bilgilere yer verilecektir.

1.7. Araştırmanın Modeli

Araştırmada; eldeki problemi, bu problemle ilgili durumları, değişkenleri ve değişkenler arasındaki ilişkileri tanımlamayı amaçlayan tanımlayıcı araştırma modeli (Kurtuluş, 2004: 252) sunulmuştur. Tanımlayıcı araştırmalar genellikle güncel sorunların çözümüne yönelik, pratikteki yararı gözetilerek yapılan uygulamalı araştırmalardır (Ural; Kılıç, 2011: 19). Böylece, bu çalışma Karabük halkının Karabük Üniversitesi hakkındaki görüşlerini ifade etmelerini ve Karabük Üniversitesi'nin nasıl bir imaja sahip olduğunu belirlemeye yöneliktir.

Araştırma teorik ve uygulamalı olmak üzere iki kısımdan oluşmaktadır. Birinci kısımda eğitim-toplum, toplum-üniversite, üniversitenin toplumsal ve tarihsel

seyri,batıda üniversitelerin gelişim süreci, ülkemizde üniversitelerin gelişim süreci, üniversitelerin bölgesel dağılımı,güncel gelişmeler üzerinden üniversitelere bakış, Karabük kentinin tarihsel gelişim süreci ele alınmıştır. Araştırmada anket ve kaynak taraması araştırmanın temelini oluşturmaktadır.

Araştırmanın diğer bölümünde uygulamalı araştırma tekniklerinden olan anket tekniği ile toplanmış verilerin sayısal verilerine ve yorumlarına yer verilmesi söz konusudur. Açıklayıcı araştırmaları hareket noktası olgular arasındaki nedensel ilişkilerin formüle edilmesidir.

1.8. Araştırmanın Evren ve Örneklemi

Araştırmanın evreni Karabük il sınırında yaşayan yöre halkı ile sınırlıdır. Evrendeki kişilerin tümüne ulaşmak mümkün olmadığından bütünü temsil eden bir örnekleme yoluna gidilmiş, buna uygun olarak Karabük merkez mahallesi, 100.yıl mahallesi (üniversite mahallesi), 5000 evler, 200 evler ve Safranbolu merkez mahallelerinde yaşayan bireyler arasından tesadüfi örnekleme metodu kullanılmıştır. Tesadüfi örnekleme, saptanan örneklem büyüklüğüne uygun olarak evrenin herhangi bir parçasının alınmasıdır. Tesadüfi örnekmenin aşamalarında birimlerin seçimi rastlantısal olarak yapılmaktadır (Gökçe, 2007: 114). Araştırmada amaç çok veri toplamak değil, geçerli ve güvenilir veriler elde etmektir. Örnekleme işleminde seçilen mahallelerde yaşayan 1010 kişiye anket uygulaması yapılmıştır.

1.9. Araştırmanın Hipotezleri

- Yaş grubuna bağlı olarak üniversite hakkındaki düşüncelerini ifade etme biçimleri değişkenlik göstermektedir.
- Eğitim durumunun bireyden bireye farklı olması ve tamamlanan eğitim kurumu hakkında bilgi sahibi olmak ya da diğer eğitim kademeleri hakkında bilgi sahibi olup olmama durumu üzerinde etkili bir hal almaktadır.
- Çevreden edinilen gözlemler ya da işitilen bilgiler üniversite öğrencilerine ve üniversite ortamına ilişkin görüşleri etkilemektedir.
- Anadolu kenti olarak kabul edilen yerlerde kurulan yeni kurulan üniversiteler yöre halkında olumlu ve olumsuz tepkilerin oluşmasına neden olmaktadır.
- Bölge dışından gelen idari personel ya da öğrenciye karşı pek sıcak bakılmamaktadır.

- Üniversiteler hakkındaki bilgiler çoğunlukla kitle iletişim araçları vasıtasıyla öğrenilmektedir.
- Yeni kurulan üniversitelerin kurulduğu kente karşı sorumlu olarak görülmekte ve kenti geliştirmek için çalışmaların yapılması gerekmektedir.

1.10. Araştırmanın Veri Toplama Teknikleri

Bu çalışma ile Karabük Üniversitesi'nin saygın bir kurum imajı kazanması, faaliyette bulunduğu yöreye daha faydalı olması ve etkili bir halkla ilişkiler tesis etmesi bakımından, gerek ilgili kurumun karar alıcılarına, gerekse politikacı ve diğer ilgililere bilimsel veri tabanı sunulmuş ve bir bakış açısı sağlanmış olacaktır. Keza, araştırma ile veri birikimine katkı sağlanıyor. Bu araştırmanın bizzat kendisi de, üniversitenin olumlu bir halkla ilişkiler etkinliği olarak görülebilir. Bu çalışma, salt bir pazarlama ve halkla ilişkiler alanına sokulamaz, neticede ilişki karşılıklıdır ve üniversite de mevcut toplumsal yapıdan etkileniyor. Bu bağlamda çalışma, aynı zamanda, sosyo-ekonomik kalkınmaya yönelik bir araştırma olarak da değerlendirilebilir. Bu çalışma, alan araştırma modelindedir. Veri toplama tekniği anket görüşme olan bu çalışma büyük ölçüde betimsel niteliğe sahiptir.

Araştırmada kullanılan veri toplama tekniği anket(soru kağıdı) uygulamasıdır. Anket –soru kağıdı- araştırma evrenini/ örneklemini oluşturan kişi, grup veya örgütlerden elde edilecek verilere- bilgilere- tek tipleştirilmiş ifadelerle-soru,yargı,önerme vb.-ulaşabilme amacıyla oluşturulan veri toplama aracıdır (Ural; Kılıç, 2011: 55). Anketler araştırmacılar tarafından yüz yüze yapılmıştır. Anket formunda dört grup soru tarzına yer verilmiştir. Bunlardan birinci grup cevaplayıcıların demografik özelliklerini, ikinci ve üçüncü grup yöre halkının Karabük Üniversitesi ve öğrencilerine yönelik algılarını, dördüncü grup Karabük Üniversitesinden beklentilerini belirlemek amacıyla hazırlanmıştır. Cevaplayıcıların algı ve beklentilerini tesbit edebilmek amacıyla beşli likert ölçeğinde (1=kesinlikle katılmıyorum, 2=katılmıyorum, 3=kararsızım, 4=katılıyorum, 5=kesinlikle katılıyorum) hazırlanmış ifadeler kullanılmıştır. Anket çalışması istatistik programları yardımıyla analiz edilmiştir. Anket uygulamasında elde edilen verilerle frekans tabloları oluşturulmuştur. Araştırma sonucunda elde edilen bilgi türü de frekans dağılımlarına dayandırılarak çözümlenmiştir.

1.11. Temel Kavramlar

Üniversite: Bilimsel özerkliğe ve kamu tüzel kişiliğine sahip yüksek düzeyde eğitim-öğretim, bilimsel araştırma, yayın ve danışmanlık yapan; fakülte, enstitü, yüksekokul ve benzeri kuruluş ve birimlerden oluşan bir yükseköğretim kurumudur” (2547 Sayılı Yükseköğretim Kanunu).

Kent: Sanayi, ticaret, hizmet alanlarında etkin olan, tarımsal ürünler de dahil olmak üzere her türlü ürünün dağıtıldığı, sınırları belli olan ve belirli bir alanda yoğunlaşmış nüfusun sosyal bakımdan tabakalaştığı, meslek gruplarının farklılaştığı, sosyal hareketliliğin yoğun olduğu, merkezi ve yerel yönetimi temsil eden siyasi kurumların, bölgesel, ulusal ya da uluslararası düzeyde ilişki ağlarına sahip heterojen bir toplumu barındıran mekandır (Bal, 1999: 307).

Toplumsal değişme: toplumsal yapının ve onu oluşturan toplumsal ilişkiler ağının ve bu ilişkileri belirleyen toplumsal kurumların değişmesidir (Tezcan, 1994: 191).

Eğitim: Bireye bilgi, beceri, alışkanlık ve tavırlar kazandırma etkinliğidir. Başka bir deyişle eğitim, bireyin davranışlarında kendi yaşantısı yoluyla plânlı ve programlı olarak istenilen *değişmeyi* meydana getirme sürecidir (Ertürk, 1972).

Küreselleşme: Coğrafyanın toplumsal ve kültürel düzenlemelere dayattığı kısıtlamaların azaldığı, insanların bu azalmaya giderek daha çok farketmeye başladıkları bir toplumsal süreçtir (Marshall, 2009: 449).

İKİNCİ BÖLÜM: ÜNİVERSİTE VE TOPLUM İLİŞKİSİ

2. Üniversitenin Toplumsal ve Tarihsel Seyri

Bir toplumun, eğitimin etki meydana getirmesi için, ancak üniversite dediğimiz en üst düzeydeki eğitim kurumunun var olmasına bağlıdır. Üniversiteler, gelişmelerin temel dinamiği ve bilgi toplumunda bilginin üretildiği merkez olarak kabul edilmektedir.

2.1. Batıda Üniversitelerin Gelişim Süreci

Modern üniversitenin ilk örneği genellikle kabul edilen 1088 yılında İtalya’da kurulan Bologna Üniversitesi’dir (Doğramacı, 1996: 331-349). Bunu 1167 yılında Oxford ve 1170’de Paris Üniversiteleri izledi (TÜSİAD, 1994: 6-167). Batıdaki yüksek öğretim kurumlarının beşiği Orta Çağ Avrupası üniversiteleridir. Türkiye’deki yüksek öğretim kurumları ise daha önce var olan medreselerin yani bize özgü geleneksel kurumların evrimi ile ortaya çıkmış değildir. Tam tersine bu kurumlar medreselerin yerini almak üzere Batı’dan olduğu gibi aldığımız ve topluma özümsetmek için özel bir çaba gösterme gereğini duymadığımız kurumlardır. Batı üniversitelerinin çoğunun orijini kilise okullarıdır. Bilindiği gibi rektör ve dekan terimleri kilisede papaz unvanları idi. Bu üniversiteler yüzlerce yıllık gelenek içinde gelişerek bugünkü itibarlı konumlarına ulaşmışlardır.

Lonca kelimesinin Latince karşılığı “universitas” olup, bunun anlamı, bağımsız ve tüzel kişiliğe sahip ve ortak çıkarları olan kişiler topluluğudur. Bugünkü üniversite sözcüğünün kökeni buradan gelmektedir. Bu bağlamda, lonçayı öğrencilerin veya öğretmenlerin kurmasına göre, bunlara “universitas scholarium” veya “universitas magistrorum et scholarium” sıfatları verildi. Bunlardan birincisi Bologna Üniversitesi Modeli, ikincisi ise Paris Üniversitesi modeli olarak bilinmektedir. Bologna, Paris ve Oxford üniversitelerinin kuruluş tarihleri, bu üniversitelerce, sırası ile 1088,1160 ve 1167 olarak kabul edilmektedir. Örneğin, Bologna Üniversitesi 1988’de büyük bir törenle 900. kuruluş yıldönümünü kutlamıştır. Bu tarihler muhtemelen bu üniversitelerin öncüleri olan okullarda ilk derslerin verildiği yıllardır. Gerçek olan ise, bu üç şehirdeki öğretim kurumlarının 1200-1215 yılları arasında üniversiteleştiğidir. Bu üç üniversite, yaklaşık olarak aynı dönemlerde şekillenen Montpellier, Padua, Orleans ve Cambridge üniversiteleri ile birlikte, halen faaliyetini sürdüren en eski yedi üniversitedir (Öztunalı, 2009: 1).

2.1.1. Ortaçağda Üniversitelerin Gelişim Süreci

Üniversite sözcüğüne göreli olarak kesin anlamda belli disiplinlerin yüksek düzeyde öğretimi sağlamak üzere bir araya gelmiş hocalardan ve öğrencilerden oluşan (az ya da çok) özerk bir cemaat anlamı verilirse eğer, bu kurumun, çok büyük olasılıkla, XIII. yüzyıl başında İtalya, Fransa ve İngiltere’de doğmuş özel bir Batı uygarlığı olması gerekir. İlk üniversiteler XIII. yüzyıl başında Batı Avrupa’da ortaya çıkmıştır. Hiçbirinin kesin kuruluş tarihini söylemek mümkün değildir ama Bologna, Paris ve Oxford üniversitelerinin aşağı yukarı aynı tarihlerde kuruldukları söylenebilir. Montopellier Tıp Fakültesi biraz daha sonra kurulmuştur. Bu üniversitelerin, kurumsal yapıları bakımından olsun, sosyal ve entelektüel yapıları bakımından olsun, daha önce benzerleri görülmemiştir. Bununla birlikte, yoktan var olmamışlardır kesinlikle. Hatta, çeşitli açılardan bakıldığında, uzun bir tarih döneminin mirasçılarıydı bu üniversiteler (Charle; Verger, 2005: 8-11).

XIV. ve XV. yüzyıllar Ortaçağ üniversiteleri tarihinde yeni bir evredir. Bu dönem sürekli yeni üniversiteler kurulmuş ve bütün ülkeler üniversiteye kavuşmuştur yavaş yavaş. Bu yeni üniversiteler, ilk üniversitelere oranla, prens ya da kent olsun, siyasi otoriteler tarafından daha kararlı bir biçimde desteklenmiş ve papanın onayını almıştır. Buna karşılık, eski okul geleneğinin sürmesi ve hocaların toplu iradesi başarıya yardımcı olsa da, Bologna, Paris ya da Oxford’daki gibi birincil derecede önemli işlevler olarak kabul edilemez bunlar. Yasal olarak kurulmuş ilk üniversiteler 1220–1230 yıllarında ortaya çıkmıştır. İmparator II. Friedrich tarafından 1224’te Napoli’de kurulan üniversitenin özerkliği kısıtlı olduğundan dolayı studium demek pek mümkün görülmemiş bazılarınca XIII. yüzyılda ayrıcalıklı üniversiteler olarak İber Yarımadası olmuştur. Burada çeşitli krallıkların (Leon, Kastilya, Portekiz, Aragon) hükümdarları bu alanda öncülük ederek Salamanca (1218), Valladolid (XIII. yüzyıl sonu), Lizbon (1290) ve Lerida’da (1300) üniversiteler kurdular; papalık onayı daha sonradan gerçekleşmiştir. 1300 yılında Avrupa’da sadece on iki ya da on üç faal üniversite vardı. 1378’e kadar pek hızlı gelişmemiştir üniversite kurma ritmi. Daha çok Güney Fransa’da yoğunlaşmıştır bu etkinlikler ve özellikle İtalya’daki üniversitelerde basit dilbilgisi ve hukuk okulları kurmak isteyenler başaramamışlardır bu işi. Bu dönemde yaklaşık yirmi kurum vardı ve bunların sadece yarısı kalıcı başarı gösterebilmiştir: Orleans (1306) ve Angers’de (1337) XIII. yüzyıldan beri faaliyet gösteren hukuk okullarının üniversitelere

dönüşmemesi, Avignon (1303), Perugia (1308), Pavia (1361) üniversitelerinin kurulması. Ortaçağ sonunda, özellikle küçük üniversitelerde belki daha da artan bu düzensizlik ve başıboşluk, hiç kuşkusuz, birçok öğretim dalındaki yeknesaklık ve tekrarcılıkla izah edilir. Daha geniş bir açıdan bakıldığında, uzmanlık eğitimi görenler için bile öğretimin sosyal yararı ilkesi göz ardı edilmiyordu. Bu üniversitelerde öğretilen disiplinler bugün çok teorik görünse de, Ortaçağ hocalarında, eğitim ve öğretimin kendi içinde bir amaç olmadığı inancı hâkimdi; bu anlayışa göre, bilgiye sahip olanlar bu bilgilerden hem kişisel olarak yararlanmalıydılar hem de yetenek ve kapasitelerini toplumsal açıdan meşru amaçların hizmetine vermeliydiler. Bazı istisnalar dışında bilgidен bencilce yararlanma düşüncesini dışlıyordu bu anlayış: Tanrının bir bağışısı olan bilgi Hıristiyan toplumunun dirlik ve düzenine ve insanların selamietine hizmet etmeliydi. Bununla birlikte, bu düşünceler üniversitelerde öğretilen disiplinleri ve bu çerçevede ortaya çıkan öğretileri inceleyen tarihçiyi yolundan çevirmemelidir. En azından büyük merkezlerde (Paris, Oxford, Bologna, Padova, Montpellier) Batı kültürünü geliştiren yeni, entelektüel teorik ve pratikler üretilmiş ve yaygınlaştırılmıştır. Uzun süre ihmal edilen modern düşüncenin Ortaçağ'daki temelleri bugün hak ettiği yeri almıştır (Charle; Verger, 2005: 23-33).

2.1.2. Rönesans Döneminde Üniversitelerin Gelişim Süreci

Çok genel olarak, XVI.-XVIII. yüzyıl arası üniversite seferberliğinin sosyal yelpazenin daralması yönünde gelişmiş olduğu söylenebilir. XVI. yüzyılda bu yelpaze çok genişti. Varlıklı köylülerin, kasabalarda ve kentlerde yaşayan küçük burjuvaların, zanaatçıların, tüccarların. Noterlerin, berberlerin çocukları, her yerden akın akın gidiyorlardı üniversitelere. XVI. yüzyıl sonunda Oxford'ta halk çocukları üniversite öğrencilerinin yüzde %55'ini oluşturuyordu. XVIII. yüzyıla baktığımızda çok farklı bir durumla karşılaşırız. Üniversitelerdeki halk çocukları yok olmuştur ya da çok azalmıştır; bazı Fransız hukuk fakültelerinde zanaatçı köylü çocuklarının oranı sadece yüzde 3-6'dır. Oxford'ta halk çocukları neredeyse kaybolmuştur (1785-1786'da yüzde 10, 1810'da yüzde 1). Soylu sınıftan gençler bazı yerlerde devam etmişlerdir üniversite öğrenimine (1785-1786'da, Oxford'a yüzde 35). Ama bazı yerlerde de sayıları gerilemiştir. Almanya'da 1670-1680'den sonra her yerde gerilemiştir bu oran (Tübingen'de 1660-1670 ve 1690-1700 arasında yüzde 12,7'den 4-3'e gerilemiştir); 1695-1709 döneminde soylu öğrencilerin Pont-a-Mousson Hukuk Fakültesi'ndeki

oranı yüzde 13'tü; 1789'da Nancy'ye nakledilen aynı üniversitedeki oranları sadece yüzde 3 'tü (Charle; Verger, 2005: 63-65).

14. ve 15. Yüzyıllarda kurulan üniversitelerin tamamı ya laik devlet başkanları (İmparator, Kral veya Prens), ya da yerel yönetimler tarafından kurulmuş ve daha sonra bu kurumlara Papalık fermanları ve studium generale statüsü tanınmıştır. Tam teşekküllü bir üniversite, sanat, hukuk, tıp ve teoloji fakültelerinden oluşmaktaydı. Sanat fakültesi, öncü okullarda olduğu gibi, bugünkü anlamı ile lisansüstü düzeyde mesleki eğitim veren hukuk, tıp ve teoloji fakültelerine hazırlık niteliğinde serbest sanatlar eğitimi yapılan fakülteydi. Bu fakültede esas olarak üç sözel disiplin (trivium) olan gramer, retorik ve mantık ile dört matematiksel disiplin (quadrivium) olan aritmetik, geometri, astronomi ve müzik okutulmaktaydı. Katolikler, özellikle Cizvit Tarikatı'nın mensupları, Avrupa'da 16.yüzyılda 53, 17. Yüzyılda 19, 18.yüzyılda 23 olmak üzere, 1500-1800 döneminde toplam 95 üniversite veya üniversitenin temelini oluşturan kurum kurmuşlardır (Öztunalı, 2002: 3).

Avrupa'da 1500-1800 döneminde Katolik ve Protestanlık tarafından toplam olarak 137 üniversite kurulmuş, bunların 50'si aynı dönem içinde veya daha sonra kapanmış, başka bir şehre naklolmuş veya başka bir üniversite ile birleştirilmiştir. Örneğin, Katolik üniversitesi olarak başlayan Wittenberg 1517'de Protestanlaştıktan sonra 1817'de Halle ile, Marburg ise 1625'te Giessen ile birleştirilmiştir. Görüldüğü gibi, özellikle 16.yüzyılda Protestanlar ve Katolikler birbirleri ile üniversite açma yarışına girmişlerdir. Katoliklerin ve Protestanların üniversite kurduğu bölgelerin nüfuslarının neredeyse tamamı bugün de bu mezheplere mensuptur. Bu olgu üniversitelerin ne denli bir sosyal değişim (Protestanlık) veya statükoyu koruma (Katoliklik) aracı olduğunun en bariz kanıtıdır (Öztunalı, 2002: 4).

XVII. ve XVIII.yüzyıllarda üniversite öğrenimi ve en yenilikçi entelektüel akımlar arasında yavaş yavaş oluşmaya başlayan kopukluk üniversitenin çekim gücünü olumsuz etkilemiştir. Sözelimi, soylu sınıf gençleri aşağı yukarı bütün üniversiteleri terk etmeye başlar ve bu sınıf kendisini özel eğitim kurumlarıyla (Ritterakademien, soylular okulu) donatmaya başlar; soyluların çocukları bu okullarda modern yaşamda gerekli davranış kurallarını ve beyefendiler için gerekli disiplinleri (dans, binicilik, yabancı diller) öğrendiler. Bir üniversite bu tür etkinliklere açıldığı takdirde soylu gençler hemen oraya geçiyorlardı (bu tür öğrencilerin oranı Göttingen'de 1737 yılında

yüzde 10'ken 1757'de yüzde 15'e çıkmıştır). Üniversite, baştan beri, hep yeni bir reform beklentisi içinde görünmüştür. Ne var ki, bu sorun XVI. yüzyıldan itibaren yeni bir biçimde sunulmaya başlamıştır. Ortaçağ'da üniversiteye yöneltilen eleştiriler oldukça ölçülüydü. Günümüzde, üniversitelerin XVI., XVII. ve XVIII. yüzyıl Avrupa kültürü ve toplumu içinde, ülkelere ve dönemlere kadar değişen yeri ve rolü daha dengeli biçimde değerlendirilmeye başlanmaktadır. Üniversiteler, dönemin sosyal elitlerinin temelini oluşturmaya yönelik öğrencilerini kabul ederken, bir yandan da bu öğrencilere olabildiğince iyi bir eğitim vermeye çalışmışlardır (Charle; Verger, 2005: 66- 70).

2.1.3. XIX. Yüzyılda Üniversitelerin Gelişim Süreci

XIX. yüzyılın bu ilk yarısı eski üniversite mirasından kopuşun gitgide belirginleşen damgasını taşır. Avrupa üniversite dünyası çok büyük ölçüde genişlemiştir, çünkü artık Pasifik'ten Urallar'a kadar uzanır, hatta Hindistan ve Okyanusya'nın bazı bölgelerine de demir atmıştır. Klasik Alman modeli gitgide etkili olsa da Fransız usulü merkezileşmiş devletçi modeller ve İngiliz usulü kolej modeli de olası alternatiflerdendi. Araştırma ya da mesleki eğitim çok büyük ölçüde özgür ya da üniversiteye bağlı olmayan kurumlara bağlı olsalar da üniversite eğitimi yeni işlevlerle donanır (Charle; Verger, 2005: 112).

1860–1940 dönemi eğitim tarihçileri tarafından farklılaşma, yayılma ve yüksek öğretimin meslekileşmesi olarak tanımlanır. Bu üç olgu, üniversiteleri geleneksel özellikli ülkelerde reformların esin kaynağı olan Alman modelinin öne çıkmasıyla atbaşı gider. Bununla birlikte, benzerlik ulusal ve uluslararası özellikler nedeniyle sadece kısmidir. Avrupa'nın bazı bölgelerinde eğitim alanındaki etnik ve dinsel çatışmalar, ekonomik gelişmenin ve kentleşmenin eşitsizliği, uluslararası bütünlük içinde düşünülen ülkenin egemen ya da egemenlik altındaki konumu bu özel durumları çoğaltır. Bu dönemde en azından ortak bir özellik ortaya çıkar: Yüksek öğrenim, bireylerin sosyal saygınlığı, ulusal kabul görme, ulusal ve uluslararası bilimsel ve ekonomik gelişme, elitlerin ve de toplumsal kadroların formasyonu ve hatta yüksek öğrenime kadınların da girmesiyle cinsiyetler arasındaki ilişkilerin gelişmesi için gitgide vazgeçilmez bir hedef olur. Hatta iki savaş arasında, doğrudan doğruya birçok ülkede yaşanan krizlere bağlı siyasal çatışmaların alanı olur. Bu bağlamda, dünya haritasında

Batı'nın gelişmesi aynı zamanda değişikliklerin azalması temelli ölçeğinde haritası olacaktır (Charle; Verger, 2005: 113–114).

Yüksek öğretimin geride kalan yüzyıl sırasında ortaya çıkan genel özellikleri geri dönülmez bir noktaya ulaştırırken eski üniversite sistemlerini baştan sona değiştirmiştir. En gelenekçi toplumlar bile savaştan sonra üniversite yapılarını bütünüyle değiştirmek zorunda kalmışlardır. XIX. yüzyılda çok korkulan ve 1950- 1960 yıllarında uzun süre ertelenen değişim her yerde sürekli bir slogan haline gelmiştir. Dolayısıyla, yüksek öğrenimin kesinlikle dünyadan soyutlanmış bir kapalı kutu gibi görülmemesi gerekir. Geleceğin toplumunu inşa eden araç olan üniversite, aynı zamanda, yeni kitleleriyle harcamaların sürekli yükseldiği bir alandır. Nihayet, demokrasinin gelişmediği ülkelerde ya da üniversitenin yerini tutan kurumlar, XIX. yüzyılda Avrupa ülkelerinde görüldüğü gibi, siyasal baskının tartışılmaya başladığı ilk alanlardan biridir. Böylece, üniversitelerin XIII. yüzyıldan beri yaşadığı büyük dönüşümlere rağmen, bu eleştiri işlevi, hiç kuşkusuz, yedi yüzyıldan beri sosyal güçler tarafından sürekli tehdit edilen bu entelektüel maceranın gerçek çıkış yoludur (Charle; Verger, 2005: 156–158).

2.1.4. XX.Yüzyılda Üniversitelerin Gelişim Süreci

20. yüzyıla gelindiğinde, tüm ülkelerde yükseköğretim alanında köklü değişiklikler olmuş, çeşitli reformlar yapılmış ve yüksek öğretim daha yaygın hale getirilmiştir. Bu yüzyılda, en çok II. Dünya Savaşı sırasında, üniversitelerde uygulamalı araştırmalara ve danışmanlık hizmetlerine ağırlık verilmiş, öğrenci sayılarında büyük artışlar meydana gelmiş, üniversitelerin dışında ara insan gücü yetiştiren meslek yüksek okulları kurulmuştur. İngiltere’de “Politechnic”, Almanya’daki “Fachhochschule”, ABD’deki “Community College”lar bunlar arasında sayılabilir. Özellikle, 2. Dünya Savaşı sonrasında ülkesel farklılıkların giderek azaldığı görülse de, kitlesel üniversite gerçeği karşısında her ülkenin özgün çözümler geliştirdiği açıkça görülmektedir.

1914’ten sonra belli bir süre *assistant professor* olarak çalışanların unvan alması sistemleştirilir. Amerikan bilimi yavaş yavaş uluslararası üne kavuşur ve bunun sonucunda da öğretim üyelerinin toplumsal saygınlığı artar (Charle; Verger, 2005: 118).

XX. yüzyılın ortasında, yüksek öğrenim, Avrupa’dan doğrudan ya da dolaylı biçimde etkilenen toplumlar için önemli bir kurum olmuştur. Bugün bilimsel, sosyal ve hatta siyasal yeniliklerin alanıdır, çünkü geleceğin kadroları bu alanlarda hazırlanır.

Dolayısıyla, sosyal hiyerarşileri ve entelektüel hareketleri kesinlikle biçimlendirmek isteyen tüm otoriter ya da diktatörlük rejimleri kuşkuyla bakar bu çevreye. Daha küresel bir açıdan bakıldığında, XX. yüzyıl toplumlarının önemli dönüşümlerinin çoğu bu ortamda kendini göstermeye başlar ya da hazırlanır (Charle; Verger, 2005: 153).

Savaş sonrası dönemde 1960'lı yıllarda aşırı öğrenci artışı sonucu bir çok üniversite, kentlerin ölçeğine ve karmaşıklığına erişmiştir. Bu karışıklıklar sonrası "kitlesel üniversite" sorunu karşısında ABD'de, yeni bir üniversite modeli oluşmuştur. Kerr'e (1991) göre bunlardan biri "multiversity" denen çoklu üniversiteler diğeri ise "community colleges" veya "junior colleges" olarak adlandırılan "toplum koleji"dir. Bu tipolojilerin ortaya çıkmasındaki amaç, ara kademe meslek insanı yetiştirmektir. ABD'deki üniversitelerin gelişimine bakacak olursak; II. Dünya Savaşı'nı izleyen yıllarda tüm dünyada üniversitelere damgasını vuran kavram "büyüme" olmuştur. Batı ülkelerinde öğrenci sayılarında o güne kadar görülmemiş bir artış yaşanmıştır (Steiner, 1966). Bu artışların sonucu olarak da yeni kampus planlamaları ortaya çıkmıştır. Kerr'e (1991) göre Amerikan yükseköğretiminin dönüşümünde üç önemli dönem etkili olmuştur:

- 1) Harvard ve William&Mary Koleji'nin kurulması (1636-1693)
- 2) I. Dünya Savaşı (1870-1910), bilimin dinin yerini alması ve akademik özgürlüğün artmaya başlaması,
- 3) II. Dünya Savaşı (1939-1945)

2.2. Türkiye'de Üniversitelerin Gelişim Süreci

Türkiye'de yükseköğretime geçiş süreci dünyadaki gelişmelere paralel olarak gerçekleşmekle birlikte kendine özgü dinamikleri de içerisinde barındırmaktadır.

2.2.1. Cumhuriyet Döneminde Üniversiteler

Savaşlar ve siyasi karışıklıklar, darülfünunun gelişmesi için gerekli şartların sağlanmasını olumsuz etkilemiş, yapılan pek çok deneme başarısız olmuştur. Bununla birlikte, 1900'dan 1933'e kadarki dönemde darülfünun, kurumsallaşma açısından genel olarak başarılı olmuştur. 1924'te Cumhurbaşkanı Gazi Mustafa Kemal imzasıyla yayınlanan talimatnamenin 18. maddesine göre, Maarif Vekili, darülfünun reisidir ve vekil, Darülfünun Emni (rektör) vasıtasıyla darülfünuna nezaret eder. Emin, umum müderris ve muallimler tarafından üç yıllığına seçilir ve yeniden seçilme hakkına

sahiptir. Eminin seçimi öğretim üyelerine bırakılmakla beraber, Vekâlete (Bakanlık), en çok oy alan iki kişi arasında tercih yapma imkânı tanınmıştır.

Cumhuriyetin ilanı ve eğitim alanında yapılan devrimlerle birlikte, eğitimin bütün aşamalarında köklü değişiklikler meydana gelmiştir. Öncelikle Arap alfabesinden Latin alfabesine geçilmiş ve her kesimi kapsayan bir eğitim seferberliği başlatılmıştır. Bu gelişmelerin doğal sonucu olarak, eğitim alanında ortaya çıkan gelişmeler yüksek öğretime de yansımıştır. Ancak bu gelişmeler dönemler itibariyle farklılıklar göstermiştir. Eğitimciler ve eğitim tarihi üzerine çalışan aydınlar tarafından farklı şekillerde ele alınsalar da, Türk yüksek öğretiminde belirgin yapısal değişiklikleri de ifade etmekte olan bu dönemler genellikle, 1923-1946 dönemi; 1946-1981 dönemi ve 1981 sonrası dönemi yüksek öğretim, şeklinde sınıflandırılmıştır. Ancak bu çalışmada olayın bu yüzünden ziyade, üniversitelerin sayısal gelişimi ve dağılımı üzerine odaklanıldığı için, sayısal değerlerin belirginleştiği dönemlere göre tasnifleme yapılmıştır.

2.2.2. 1923-1950 Döneminde Üniversiteler

1925 yılında Hukuk Mektebi, 1926 yılında Gazi Eğitim Enstitüsü, 1930 yılında Ziraat Enstitüsü kurulmuştur. 1932 yılında Cenevre Üniversitesinden A. Malche, İstanbul'da Darülfununun 1933'de yeniden yapılandırılmasına zemin hazırlayacak bir rapor hazırlamıştır (Erdoğan, 2002: 6). Bu raporun ardından, Büyük Millet Meclisi 1933'de Darülfununun yerini almak üzere, 18 Kasım 1933'te açılan İstanbul Üniversitesini 2253 Sayılı Yasa ile onaylamıştır (Gürüz, 2001: 229). 1933 yılında yapılan üniversite reformlarının ardından, günümüzde de kullanılan akademik unvanlar kullanılmaya başlanmıştır. 1944 yılında yine İstanbul'da İstanbul Teknik Üniversitesi kurulmuştur. Bu dönemde Ankara'da da önemli gelişmeler olmuş ve yukarıda değinilen bazı yüksek okullara ilave fakülteler kurulmuştur. Bunlar Dil, Tarih ve Coğrafya Fakültesi (1937), Fen Fakültesi (1943) ve Tıp Fakültesi (1945)'dir. Ayrıca 1935 yılında İstanbul'daki Mülkiye Mektebi, Siyasal Bilgiler Fakültesi adı altında Ankara'ya taşınmıştır. Bu gelişmelerin ardından 12.06.1946 gün ve 4936 Sayılı Üniversiteler Kanunu ile Türkiye'nin üçüncü üniversitesi olarak Ankara Üniversitesi kurulmuştur. Bu dönem aynı zamanda Türk yüksek öğretiminde bir reform dönemidir (Sargın, 2007: 134-137).

2.2.3. 1950-1980 Döneminde Üniversiteler

Türkiye’de 1950 yılına kadar üniversite birimi olarak sadece İstanbul Üniversitesi, İstanbul Teknik Üniversitesi ve Ankara Üniversitesi bulunmaktadır. Ancak bu dönemin ardından 1955-1957 yılları arasında çok geniş kapsamlı bir eğitim hamlesi yapılarak İstanbul ve Ankara dışındaki yerleşmelere de üniversiteler kurulmaya başlanmıştır. İşte bu dönemde Karadeniz Bölgesi’nin önemli merkezi olan Trabzon’da, 20.05.1955 gün ve 6594 Sayılı Kanun ile Karadeniz Teknik Üniversitesi, aynı yıl Ege Bölgesi’nin önemli merkezi İzmir’de 1955 yıl ve 6595 Sayılı Kanun ile Ege Üniversitesi kurulmuştur. Bundan iki yıl sonra Doğu Anadolu Bölgesi’nin önemli merkezi Erzurum’da 31.05.1957 gün ve 6990 Sayılı Kanun ile Atatürk Üniversitesi ve 1959 yılında 7307 Sayılı Kanunla yine Ankara’da Orta Doğu Teknik Üniversitesi kurulmuştur. Bilindiği gibi bu dönem Türkiye’de nüfus artışının çok yüksek olduğu bir dönemdir. Kırdan şehre göç olayının da başladığı bir dönemde kurulan bu üniversiteler ile bu şehirlerimiz, yüksek öğrenim yapmak isteyenler veya çocuklarına yüksek öğrenim yaptırmak isteyen aileler için de bir çekim merkezi olmuşlardır. Tabii yine bu dönemde gelişmeye başlayan sanayi sektöründe çalışacak uzman, teknik eleman ve yetişmiş nitelikli iş gücü ihtiyacı bu üniversitelerin kurulmasının en öncelikli sebepleri içerisinde yer almaktadır. Bu dönem aynı zamanda, ülkenin çeşitli yerlerinden üniversite eğitimi almak için büyük şehirlere gelen genç nüfusun mezun olduktan sonra iş imkânlarının da bu büyük şehirlerde olmasından dolayı, bu şehirlere yerleştikleri dönem olmuştur.

1959 yılında Orta Doğu Teknik Üniversitesinin kurulmasından sonra geçen 8 yıl boyunca yeni bir üniversite kurulmamıştır. 1959-1970 döneminde kurulan tek üniversite, 1967 yılında Ankara’da açılan Hacettepe Üniversitesidir. Bu tarihten sonra 1971 yılında İstanbul’da Boğaziçi Üniversitesi kurulmuştur. Aradan iki yıl geçtiğinde, bu sefer Güneydoğu Anadolu’nun önemli merkezi Diyarbakır’da Dicle Üniversitesi, Akdeniz Bölgesi’nin önemli merkezi Adana’da Çukurova Üniversitesi ve Eskişehir’de Anadolu Üniversitesi kurulmuştur (Sargın, 2007: 134-138). Cumhuriyetin kurulduğu dönemden itibaren geçen 50 yıllık süre içinde, yani 1973 yılında, Türkiye’de toplam 12 üniversite vardır. Bunların üçü İstanbul’da, üçü Ankara’da, biri Trabzon’da, biri Erzurum’da, biri İzmir’de, biri Diyarbakır’da, biri Adana’da ve biri Eskişehir’dedir. Bunların bölgesel dağılımına baktığımızda dört üniversite İç Anadolu Bölgesi’nde, üç üniversite Marmara Bölgesi’nde bulunmakta, bunların dışında kalan her bir bölgeye bir üniversite düşmektedir.

Ankara ve İstanbul dışında kurulan üniversitelerin, kurulduğu şehirlerin büyük bir kısmı, bölgelerinde bir üst merkez olan ya da bir üst merkez olmaya aday olan şehirlerdir. Bu şehirlerin merkeziyet güçlerinin pekişmesi ve bir bölge şehri olma hüviyetlerinin gelişmesi, bölgenin kaynaklarının akılcı ve verimli bir şekilde değerlendirilmesine katkı sağlanması, aynı zamanda yöre insanların yüksek öğretimden faydalanması bu üniversitelerin belli başlı kuruluş amaçlarıdır. Bu üniversiteler gelişimlerini büyük ölçüde İstanbul ve Ankara'da bulunan üniversitelerdeki öğretim elemanlarının desteğiyle sağlamışlardır.

1973 yılından 1980 yılına kadar geçen süreçte de Türkiye'de farklı bölgelerde bulunan şehir merkezlerinde yeni üniversiteler açılmaya devam etmiştir. Bu merkezler aynı zamanda içinde buldukları bölgelerin gelişimine katkı sağlayacak, çevrelerinde bulunan diğer şehirlerin gelişimini etkileyecek merkezler olarak düşünülmüştür. Türkiye'de Üçüncü Beş Yıllık Plan Dönemi (1973-1977)'nin ve Dördüncü Beş Yıllık Plan Dönemi (1978-1982)'nin uygulandığı bu süreçte, bölgeler arası gelişmişlik farkları dikkate alınarak, farklı bölgelerde farklı şehirlere yeni üniversiteler kurulmuştur. İç Anadolu Bölgesi'nin 5. üniversitesi olarak 1974 yılında Sivas'ta Cumhuriyet Üniversitesi kurulmuştur. Bu tarihten bir yıl sonra 11.04.1975 yılında 1873 Sayılı Kanun ile 5 üniversite aynı anda kurulmuştur Doğu Anadolu Bölgesi'nin 2. üniversitesi olarak 1975 yılında Malatya'da İnönü Üniversitesi, Doğu Anadolu Bölgesi'nin 3. üniversitesi olarak Elazığ'da Fırat Üniversitesi, Karadeniz Bölgesi'nin 2. üniversitesi olarak Samsun'da 19 Mayıs Üniversitesi, İç Anadolu Bölgesi'nin 6. üniversitesi olarak Konya'da 'da Selçuk Üniversitesi, Marmara Bölgesi'nin 4. üniversitesi olarak Bursa'da Uludağ Üniversitesi'dir. Bunu takip eden süreçte ise İç Anadolu Bölgesi'ne 7. üniversite olarak 18.11.1978 gün ve 2175 Sayılı Kanun ile Kayseri'de Erciyes Üniversitesi kurulmuştur (Sargın, 2007: 134-139).

Yeni üniversitelerin kurulması, yüksek öğretimin yurt çapında dengeli dağılımını sağlama amacına yönelik bir çabanın sonucudur. Üniversitelerin çok önemli kamu yatırımları olduğu gerçeğinden hareketle, bu çabanın aynı zamanda yeni kurulan üniversitenin içinde bulunduğu bölgenin sosyo-ekonomik gelişimine katkı yapacağı da hesap edilmiştir. Yani aynı zamanda bölgeler arası dengesizlikleri ortadan kaldırmak ve bir üniversiteye sahip olan bu şehirlerin merkeziyet gücünü arttırmak amacı içine girilmiştir. Ancak bu üniversiteler özellikle başlangıç döneminde yeterli öğretim üyesi

ve teknik donanıma sahip olmadıkları için Ankara, İstanbul ve İzmir’de bulunan üniversitelere göre daha zor bir gelişme süreci yaşamışlardır. Nitekim 1981 yılına kadar Ankara, İstanbul ve İzmir’in dışında Anadolu’nun çeşitli şehirlerinde kurulmuş toplam 10 üniversitenin öğrenci sayısı, tüm üniversitelerdeki öğrenci sayısının %7’sini aşamamıştır. Aynı dönem için, akademik personel sayısı açısından da bu dönemde benzer özellikler görülmektedir. Nitekim bu dönemde Türkiye’deki toplam 12573 akademik personelin sadece 1806’sı (%14) bu üniversitelerde bulunmaktadır (Sargın, 2007: 134-140).

2.2.4. 1980-1990 Döneminde Üniversiteler

1981 yılı üniversite reformunun yapıldığı yıl olarak, Türk yüksek öğretiminin önemli dönüm noktalarından biri olarak kabul edilmektedir. Reformun gerekçeleri bazı araştırmacılar tarafından detaylı bir şekilde irdelenmiştir.

Bu dönemde kurulan üniversitelerin, kuruldukları yerler, kuruldukları yerlerde meydana gelen olumlu ve olumsuz gelişmeler, değişimler son derece önemlidir. Bu bağlamda irdelendiğinde görülmektedir ki; 20.07.1982 ve 41 SKHK (2809 SK) ile aynı günde 6 ayrı şehrimizde 8 üniversite kurulmuştur. Yeni kurulan bu üniversiteler incelendiğinde bu üniversiteler daha önce faaliyet gösteren ve farklı oluşumlara sahip akademi, yüksek okul gibi kurumların bir çatı altında birleştirilmesi olayıdır. Bu nedenle 1981 yılında kurulan üniversitelerin çoğunluğu, alt yapının hazır olduğu büyük şehirlerde kurulmuştur. Nitekim bu sekiz üniversitenin üçü İstanbul’da Yıldız Teknik, Marmara ve Mimar Sinan Üniversiteleri’dir. Diğerleri ise; Ankara’da Gazi Üniversitesi, İzmir’de Dokuz Eylül Üniversitesi, Antalya’da Akdeniz Üniversitesi, Edirne’de Trakya Üniversitesi, Van’da Yüzüncü Yıl Üniversitesi’dir. Kurulan sekiz üniversiteden beşinin büyük illerde kurulmuş olması dengesiz olan dağılımın daha da dengesiz bir hale gelmesine neden olmuştur.

Her ne kadar zaten var olan yükseköğretim kurumlarının birleştirilmesi söz konusu olmuşsa da, bu kurumların üniversite çatısı altında birleştirilmesinden sonra, bu üniversitelerin gelişimi hız kazanarak yeni fakülte ve bölümler açılmısını sağlamış, buna bağlı olarak öğrenci sayısı da hızla artmıştır. Bu durum yüksek öğretim hizmeti verme konusunda büyük şehirlerin üstünlüğünü pekiştirmiş ve ülke çapında bozuk olan dengenin, büyük şehirler lehine daha da bozulmasında etkili olmuştur. Bu süreçte

özellikle Van'da, Edirne'de ve Antalya'da kurulan üniversiteler orta büyüklükteki şehirlerde kurulan üniversiteler olarak önem taşımaktadır.

Bu dönemde dikkati çeken diğer bir şey, daha önce kurulmuş olan ve çoğu kurulduğu şehrin ismiyle anılan üniversitelerin isimlerinin değiştirilmiş olmasıdır. Bu üniversiteler, Bursa'da "Bursa Üniversitesi"- Uludağ Üniversitesi olarak, Kayseri'de "Kayseri Üniversitesi"- Erciyas Üniversitesi olarak, Trabzon'da "Karadeniz Teknik Üniversitesi"- Karadeniz Üniversitesi olarak ve Diyarbakır'da "Diyarbakır Üniversitesi"- Dicle Üniversitesi olarak isim değiştirmiştir. İsim değişikliklerinde her bir şehrin en belirgin coğrafi unsurunun ön plana çıkarıldığı ve isimlerin bu coğrafi kavramlardan seçildiği görülmektedir. Bunlardan Karadeniz Üniversitesi daha sonra Karadeniz Teknik Üniversitesi olarak tekrar eski adını almıştır (Sargın, 2007: 141).

Türk yüksek öğretiminin 1981 yılından sonraki yapılanmasında diğer bir dikkat çekici nokta, bu tarihten itibaren "vakıf üniversitelerinin" de kurulmaya başlamış olmasıdır. Nitekim ilk vakıf üniversitesi 12.12.1984 tarihinde YÖK kararı ile yüksek öğretim kurumu olarak kurulmuş olan Bilkent Üniversitesi'dir (Sargın, 2007: 141-142).

2.2.5. 1990 Sonrası Üniversiteler

1992 yılının Türkiye'de 24 üniversitenin birden bir günde kurulduğu yıl olması bakımından önemlidir. 1'i vakıf, 23'ü devlet üniversitesi olan bu yükseköğretim kurumlarının farklı bölgelerde ve çoğunluğunun orta büyüklükteki şehirlerde kurulması dikkat çekicidir. İstanbul'da kurulan ve vakıf üniversitesi olan Koç Üniversitesi ve İzmir'de kurulmuş olan İzmir Yüksek Teknoloji Enstitüsü hariç tutulduğunda, yeni kurulmuş olan 22 üniversitenin tamamı orta büyüklükteki şehirlerde ve daha çok Samsun-İskenderun hattının batısında dağılmışlardır.

Kurulan bu üniversitelerin bölgesel dağılımına baktığımızda; Marmara Bölgesi'nde 6 üniversite, İç Anadolu Bölgesi'nde 3 üniversite, Karadeniz Bölgesi'nde 2 üniversite, Akdeniz Bölgesi'nde 4 üniversite, Ege Bölgesi'nde 7 üniversite, Doğu Anadolu Bölgesi'nde 1 üniversite ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde 1 üniversitenin bulunduğu görülmektedir. Kurulan bu üniversitelerle birlikte 1992 yılı sonunda Türkiye'de kurulmuş olan üniversite sayısı 53'e yükselmiştir. Bu üniversitelerin 2'si vakıf üniversitesi, 51'i ise devlet üniversitesidir.

1981 yılından 1992 yılına kadar geçen bu süreçte, iki büyük şehrimizde, Ankara ve İstanbul'da kurulan üniversite sayısında (İstanbul'da kurulan ve vakıf üniversitesi olan Koç Üniversitesini ayrı tutarsak) önemli bir değişiklik olmamıştır. Sadece İzmir'de kurulan Yüksek Teknoloji Enstitüsü ile İzmir'de bulunan üniversite sayısı 3'e yükselmiştir (Sargın, 2007: 142-143).

1992 yılından sonra, Türkiye genelinde kurulan devlet üniversiteleri; 18.08.1993 gün ve 496 SKHK ile Eskişehir'de ikinci üniversite olarak kurulan Osmangazi Üniversitesi ve 06.06.1994 gün ve 3993 SK ile İstanbul'da 7. üniversite olarak kurulmuş olan Galatasaray Üniversitesidir. 1994 yılından günümüze kadar geçen süreçte Türkiye'de üniversiteleşme süreci tamamen vakıf üniversiteleri ile sürdürülmüştür. Vakıf üniversitelerinin dağılımında dikkati çeken şey, Tarsus'ta kurulan Çağ Üniversitesi ve İzmir'de kurulan Yaşar Üniversitesi ile İzmir Ekonomi Üniversitesi dışında, bu üniversitelerin tümünün İstanbul ve Ankara'da toplanmış olmasıdır.

Her ne kadar öğrenci sayısı açısından çok yüksek değerler oluşturmaya da, son on yılda vakıf üniversitelerinin sayısı bir hayli artmıştır. Özellikle İstanbul, vakıf üniversitelerinin en çok tercih ettiği şehir durumundadır. Toplam 25 vakıf üniversitesinin 16'sı, yani tüm vakıf üniversitelerinin %50'den fazlası İstanbul'da bulunmaktadır.

Şekil 1: 2006 Yılında Kurulan Üniversitelerin Kuruldukları Şehirler ve Nüfusları (2006 Yılı Nüfus Verileri)

Üniversite	Kurulduğu Şehir	Şehir Nüfusu
Ahi Evren Üniversitesi	Kırşehir	75.000
Kastamonu Üniversitesi	Kastamonu	51.560
Düzce Üniversitesi	Düzce	65.209
Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi	Burdur	56.432
Uşak Üniversitesi	Uşak	105.270
Rize Üniversitesi	Rize	52.743
Namık Kemal Üniversitesi	Tekirdağ	80.442
Erzincan Üniversitesi	Erzincan	91.772
Aksaray Üniversitesi	Aksaray	90.698
Giresun Üniversitesi.	Giresun	67.604
Hitit Üniversitesi	Çorum	116.810
Bozok Üniversitesi	Yozgat	50.335
Adıyaman Üniversitesi	Adıyaman	100.107
Ordu Üniversitesi	Ordu	102.107
Amasya Üniversitesi	Amasya	57.087

Kaynak: <http://www.tuik.gov.tr/PreIstatistik>

2.3. Üniversitelerin Bölgesel Dağılımı

Şekil 2 : Türkiye’de Yıllara Göre Yükseköğretim Brüt Okullaşma Oranları (1999-2011)¹

Türkiye’de 1999-2011 dönemine ait yükseköğretim brüt okullaşma oranları Şekil 2’de gösterilmiştir. Brüt okullaşma oranı ilgili öğrenim türündeki tüm öğrencilerin, ait olduğu öğrenim türündeki teorik yaş grubunda bulunan toplam nüfusa bölünmesi ile elde edilmektedir. Türkiye’de yükseköğretim brüt okullaşma oranlarında 2007-2008 eğitim-öğretim yılından sonra büyük bir artış olmuştur. Türkiye’de 2007-2008 öğretim yılında %38,19 olan yükseköğretim brüt okullaşma oranı 2009-2010 öğretim yılı itibariyle %15,24’lük artışla %53,43’lük orana ulaşmıştır. 2010-2011 öğretim yılı itibariyle ise; artış hızında düşüş görünmesine rağmen, Türkiye’de yükseköğretim brüt okullaşma oranı yaklaşık %5’lik artışla %58,44 oranına ulaşmıştır.

¹ ÖSYM Yükseköğretim İstatistikleri, TÜİK Nüfus İstatistikleri, MEB Milli Eğitim İstatistikleri.

(*) Üniversitelere ve diğer eğitim kurumlarına kayıtlı tüm lisans ve önlisans öğrencileri hesaplamaya dahil edilirken lisansüstü öğrenciler hesaplamaya dahil edilmemiştir.

(**) Hesaplamalar 18-22 teorik yaş grubu kullanılarak yapılmıştır.

Şekil 3: Bölgelere Göre Üniversite Sayıları

Bölgelere Göre Üniversite Sayılar	Yıllar			
	1950 Öncesi	1950-1980	1980-2000	2000 sonrası
Marmara	2	4	29	40
Ege	-	1	9	14
Akdeniz	-	1	7	9
İç Anadolu	1	7	16	24
Karadeniz	-	2	2	17
Doğu Anadolu	-	3	5	15
Güneydoğu Anadolu	-	1	3	9
Toplam	3	19	74	128

Kaynak: <http://yeni.yasa.yok.gov.tr/files/b99ff9973db61fd44c7b72362cdfd2d3.pdf>

Türkiye'deki üniversitelerin gelişim süreci incelendiğinde görülmektedir ki üniversite sayısında artış daha ziyade 1950 yılından sonra gerçekleşmiştir. Aynı süreç ülkenin nüfus gelişiminin ve şehirleşmenin de hızla artmakta olduğu bir süreç olması açısından önem taşımaktadır. Nitekim bu hızlı nüfuslanma ve şehirleşme süreci daha ziyade ülkenin doğusundan batısına bir göç hareketinin başlamış olması açısından da önemlidir. Dolayısıyla bu süreçte gelişmiş bölgeler hızla bir nüfus gelişim sürecine girmiş buna paralel olarak yeni üniversiteler de bu bölgelere açılmıştır. Ancak bu gelişmelerin bölgeler arası gelişmişlik farkını arttırması üzerine hemen her bölgeden seçilen ve merkez olma potansiyeli taşıyan şehirlerde yeni üniversiteler açılmıştır. Nitekim son 20 yıldır devlet tarafından kurulan üniversitelerin büyük çoğunluğu Anadolu'nun çeşitli bölgelerinde bulunan orta büyüklükteki şehirlerinde olmuştur. Bundan amaç, bölgeler arası gelişmişlik farkını azaltmak, şehirlerde başta ticaret olmak üzere ekonomik gelişmeye zemin hazırlamak, yani üniversitenin kurulduğu bölgeye sağladığı ekonomik getiriyi ülke içinde paylaştırmaktır. Ancak genç insanların dinamizmini orta büyüklükteki şehirlere taşıma yoluyla sosyal yapıyı modernleştirmek ve mutlaka en önemlisi bölge insanlarına yerinde yüksek öğrenim hizmeti ulaştırabilmek amaçları da göz ardı edilemeyecek amaçların başında gelmektedir. 2006 yılında kurulan üniversitelerin seçildiği şehirlere bakıldığında da bu amaçların ön

planda olduğu açık şekilde gör÷lmektedir. Ancak en belirgin ve dikkat çekici şey Karadeniz Bölgesi şehirlerine ağırlık verildiğidir. Bu şehirlerde kurulan üniversitelerle Karadeniz Bölgesi 13 üniversiteyle en fazla üniversiteye sahip olan 3. bölge olmuştur. Dışarıya en fazla göç veren bölgelerin başında gelen Karadeniz Bölgemiz de yeni kurulan üniversitelerin iş ve istihdam yaratmada etkili olacağı açıktır.

2.4. Güncel Gelişmeler Üzerinden Üniversitelere Bakış

2.4.1. Küreselleşmenin Üniversitelere ve Üniversite-Kent İlişkisine Yansıması

Yükseköğretim bir ülkenin gerek duyduğu nitelikli insan gücünün yetiştirilmesinde, bilginin üretilmesinde ve topluma hizmette önemli bir unsur olarak karşımıza çıkmaktadır. Yükseköğretimde kalıcı ve derin değişiklikler yapan bir dönüşüm yaşanmaktadır. Bu dönüşümün yaşanmasında küreselleşmenin etkisi çok büyüktür. Küreselleşmeyle birlikte bölgesel işbirliği hız kazanmıştır. Bölgesel işbirlikleri, ekonomi başta olmak üzere eğitim ve özellikle yükseköğretimde değişmelere neden olmuştur. Üniversitelerin yükseköğretim hizmeti sunan bir eğitim kurumu olarak, ulusal ve uluslararası eğitsel, sosyal, ekonomik, siyasal ve teknolojik değişmelere ayak uydurması artık bir zorunluluk haline gelmiştir. Üniversitelerin değişimi yönetmesi ve öncelikle kendisinden beklenen değişimi başlatabilmesi için bugünden geleceği görüp buna göre kararlar alıp, planlama yapması ve uygulaması gerekmektedir.

Küreselleşme, ekonomiden siyasete, politikadan kültüre, bilimden teknolojiye hemen hemen her alandaki değişimi ifade etmek için kullanılan bir kavram olarak karşımıza çıkmaktadır. Küreselleşme kavramına ilişkin farklı tanımlara rastlamak mümkündür. Keyman (1999) küreselleşmeyi, devlet ağırlıklı uluslararası ilişkilerden siyasal aktörlerin çoğaldığı küresel ilişkilere geçilmesi, sermayenin artık uluslararası değil küresel bir nitelik taşıması, sömürü mekanizmalarının değişmesi, gelişen teknoloji ile dünyanın evrensel bir köye dönüşmesi olarak tanımlamaktadır.

Küreselleşme, bir noktada meydana gelen olayların, başka noktalardaki olayları etkilemesi ve meydana gelen bu olaylardan etkilenerek toplumsal ilişkilerin dünya ölçeğinde yoğunlaşması olarak da görülebilir. Bu tanımdan da anlaşıldığı gibi küreselleşmenin önemli sonuçlarından birisi, modern dünyadaki gibi her şeyin tahmin edilebilir olmasının son bulmasıdır. Artık dünyanın herhangi bir yerindeki herhangi bir gelişme başka bir yerdeki durumları etkileyebilmekte ve değiştirebilmektedir. Artık,

dünyadaki ilişkiler karşılıklı bir iç içe geçmişliğe sahiptir ve belirsizlik had safhaya ulaşmıştır.

Küreselleşme sürecinin ortaya çıkmasında çok sayıda faktörün etkisi olmuştur. Bu faktörleri ana başlıklarıyla dört grupta toplamak mümkündür. Bunlar; siyasi, kültürel, teknolojik ve ekonomik faktörlerdir. Küreselleşmenin ortaya çıkmasında bu kadar farklı alanların etkisinin olması, kişinin kendisini korumasının neredeyse imkânsız olduğu bir dizi çevresel, politik, sosyal ve kültürel etki seline sebep olmuştur. Bu etki öylesine büyüktür ki bunun doğal sonucunun, insanları standartlaşmaya zorladığı ileri sürülmektedir ve küreselleşmenin en fazla eleştirildiği konulardan birisini bu konu oluşturmaktadır. Küreselleşmeden en çok etkilenen alanlardan biri, modernizmle birlikte devletin ideolojik bir aracı gibi hareket eden eğitim kurumlarıdır. Eğitim kurumları-ulus devlet ilişkisi modernizm ile bağlantılı olarak düşünülmektedir. Bu bağlantıda, devletin araçları bastırıcı niteliği olan birimler ve ideolojik niteliği olan birimler olmak üzere ikiye ayrılmaktadır (Althausler, 1970'den akt., Timur, 2000). Althausler, eğitim kurumlarının ideolojik birimler içerisinde olduğunu ileri sürmekte ve modern eğitim kurumlarının varlığını ulusal bir bağlamda düşünmektedir.

Ancak, küreselleşme, varlıkları ulusal bir bağlamda düşünülen eğitim kurumları ve üniversiteler üzerinde derin ve kalıcı etkiler bırakmaktadır. Bunun en önemli sebebi küreselleşmenin, modern üniversite kurumunun ardındaki temel iki varsayımı zayıflatmasıdır. Bu iki temel varsayım; "ulus devlet" ve "refah devleti" desteğidir. Bugün üniversite sorununu, kültürel sorunlardan ve diğer değişim sorunlarından ve küreselleşme, refah devleti, ulus devlet ve benzeri sorunlardan bağımsız olarak düşünmek çok zordur. Böyle bir çözümlenmeye gitmek modern üniversite fikrinin ardındaki düşünceyi yok saymak demektir.

Küreselleşme ile birlikte üniversitelerin gelişimini, yönetimini ve finansmanını dolaylı ya da doğrudan etkileyen farklı eğilimler bulunmaktadır. UNESCO'ya göre (1995) bu eğilimler, demokratikleşme, bölgeselleşme, eşitsizliklerin kutuplaşması, marjinalleşme ve toplulukların bölünmesidir. Bu gelişmeler üniversitelerin devlet, sanayi ve toplum ile olan ilişkilerini yeniden gözden geçirmelerini sağlamıştır. Ulus devletin çözülme sürecine girmesiyle birlikte devlet, toplumsal üretim alanlarını terk etmeye başlamış (Tekeli, 2003) ya da küreselleşme ulus devletin çözülme sürecine girdiğine ve devletin toplumsal üretim alanlarından çekilmesi gerektiğine toplumları inandırmıştır. Devletin

bu hizmetleri sağlayıcı olmaktan çıkarak düzenleyici hale gelmeye başlamasının üniversitelere yansıyan en önemli sonucu ise; bu amaçla devletçe üniversitelere ayrılan kaynakların azalması şeklinde ortaya çıkmıştır.

Üniversitelerin değişimden en fazla etkilenen kurum olmasının nedeni, üniversitelerin eğitim öğretim yapmasının yanı sıra araştırma görevini de yerine getirmesidir. Çünkü teknolojik gelişmeler hem mekâna bağlı üniversite kavramını etkilemiş hem de bilgi üretiminin şirket üniversite gibi rakip kuruluşlara geçmesini sağlamıştır. Bozkurt'a göre (2002) teknoloji, küreselleşme sürecinde yeterli koşul değildir; ancak küreselleşmenin olmazsa olmaz koşuludur. Öyle ki bu gelişmelere her gün bir yenisini eklenmekte ve bu gelişmelerin takip edilmesi gün geçtikçe zorlaşmaktadır. Bu bağlamda teknolojik gelişmelerin üniversitelere etkileri her geçen gün artmaktadır. Teknolojik gelişmeler olumlu ya da olumsuz, bir şekilde üniversiteleri etkilemektedir.

Eğitimde küreselleşmenin temelinde bulunan gelişmiş teknolojiler ile eğitim arasında üç önemli etkileşim bulunmaktadır. Bunlar, teknoloji eğitimi, bilim ve teknik eğitim ve eğitimde teknolojinin kullanımınıdır. Teknoloji eğitiminin temel amacı; toplumların teknoloji okuryazarlığını belirli düzeylere getirmek yani arttırmaktır. Teknoloji eğitimi, hepimizin karşısına çıkan, kullanım alanı bulan teknolojiye yönelik eğitimi içermektedir.

Bilim ve teknik eğitim, teknolojik gelişim ve yenilikler için bilim ve teknolojiye hâkim insan gücü sağlama ve teknoloji uzmanları yetiştirmeyi içeren temel bileşenleri oluşturmaktadır. Bu bağlantıda teknoloji eğitimi boyutundaki temel okuryazarlık boyutunun daha üzerinde uzmanlık bilgisi gerektiren eğitimler söz konusudur. Böyle bir durum günlük hayatımızda ya da farklı noktalarda kullanım alanı bulan teknolojik yapı ve sistemlerin bulunması, geliştirilmesi ve işletilmesini içeren teknik ve bilimsel boyutları bulunan bir bağlantıdan bahsedilmektedir.

Eğitimde teknoloji, ilişkisinde teknoloji potansiyel olarak eğitimi desteklemek için kullanılmaktadır. Bu, ülkenin çalışan ihtiyacını karşılamak için eğitilmiş ve kalifiye insan gücünü sağlamak ve eğitimin genel verimliliğini geliştirmektedir. Bunun yanında bazı yeni teknolojiler uzaktan eğitimi de geliştirmektedir. Bu sayede geçmiş eğitim taleplerinin karşılanması ve kaynak, nitelikli personel gibi unsurların eksikliğinde nitelikli eğitim sunma imkânı oluşmuştur.

2.4.1.2 Girişimci Üniversite Kavramı

Üniversite yönetimi, üniversitenin vizyon, misyon ve değerlerinin belirlenmesi, stratejik amaç ve hedeflerinin tespit edilmesi karar alma mekanizmaları, yetki ve sorumluluklarının çerçevesi, özerklik ve sorumluluk, kaynak kullanımı ve dağıtımı, üniversite dışındaki paydaşlarla işbirliği vb. konuları içeren bir kavramdır.

Üniversiteler, geleneksel eğitim ve araştırma faaliyetlerinin yanında ekonomik ve sosyal kalkınma sürecinin bir parçası olan yeni üniversite modelini yani girişimci üniversite modelini ortaya çıkarmıştır. Üniversiteler kendi kurallarına, ödül ve teşvik sistemlerine ve karmaşık bir bürokrasiye sahip yapılardır (Bercovitz; Feldman, 2006: 178). Bilgi ekonomisinin dinamik çevresindeki girişimci üniversiteler, ekonomik kalkınmayı sağlamalı ve temel araştırmaların miktarı ve kalitesini arttırarak ve yeni bilgiyi topluma eğitim ve girişimcilik vasıtasıyla aktarmalıdır (Ramaprasard; La Paz, 2007: 1-18). Girişimci üniversite modeliyle dünyadaki değişen ortamdaki yeni hedefler, talepler ve sosyal problemlere çözüm üretebilmesi beklenilmektedir (Özer, 2011: 91).

Genel olarak bakıldığında, dünyadaki üniversitelerin çoğunun geleneksel nitelikte kaldığı, yani sadece araştırma üniversitesi özelliğini koruduğu, bir kısmının da organizasyonel dönüşümünü gerçekleştirdiği ya da bu süreçte ilerlediği söylenebilir. Kendine özgü özelliklere sahip, kendi alanında nasıl ilerleyeceği konusunda sürekli yenilikleri araştıran, geleceğe dönük güçlü bir pozisyon sergileyebilmek için organizasyonel yapısında ciddi değişimleri göze alan, yani girişimci özelliği ağır basan bu tür üniversiteler “girişimci üniversiteler” olarak adlandırılır. 1990’lı yılların sonlarına doğru Burton Clark (1998) tarafından ortaya atılan “girişimci üniversiteler” olgusu, girişimcilik ile üniversite fonksiyonlarını entegre eden bir yaklaşım olması ve üniversitelerin yeni bir türünü ortaya çıkarması açısından dikkat çekicidir. Günümüzde çoğu ülkenin yüksek eğitim sisteminde ciddi dönüşüm ve reformlar yaşanmaktadır. Girişimci üniversitelerin ardında yatan temel felsefe, geleneksel araştırma üniversitelerinin yerini almaya başlamıştır. Modern girişimcilik unsurlarının üniversite uygulamalarına girdiği bu dönemde, yüksek eğitim kurumlarının yeni rolleri, ulusal ve bölgesel refah artışını destekleyebilmek için girişimcilik üzerinde yoğunlaşmaktadır. Bu nedenle, geleceğin modern üniversitelerinin bilim, öğretim ve girişimcilik olmak üzere üç temel üzerine oturması beklenmektedir (Çetin, 2007: 218).

Girişimci üniversiteler yenilik üreten, fırsatları değerlendirebilen, takım çalışmasına yatkın, başarılı olabilmek için örgütsel yapısını değiştirebilen, bilgi üretmede öncü rolde, devletten aktarılan kaynaklar dışında kaynaklar bulabilen, üniversite, devlet sanayi arasında ilişki kuran ve ekonomik katkı sağlayabilen niteliktedir (Odabaşı, 2008: 371). Girişimci üniversiteler sayesinde, rekabette avantaj sağlanması ve karlılığın artırılması amaçlanmaktadır. Girişimci üniversite modeli, üniversitelerin doğrudan piyasaya girerek kar amaçlı faaliyet göstermesi temelindeki yaklaşımdır (Özer, 2011: 91).

Üniversiteler dünyadaki başarılı ekonomilerin merkezinde yer alır. Çoğu insan üniversiteleri, geleneksel olarak yüksek öğretim ve temel araştırma merkezi olarak görür. Oysa ki, günümüzde üniversiteler bunun ötesine geçmeyi başarmıştır. Üniversiteler; topluma, ekonomiye, toplumun refah düzeyi ve yaşam kalitesine ekonomik, sosyal ve kültürel açıdan oldukça geniş çerçevede katkıda bulunur. Üniversitelerin faaliyetleri, günlük yaşamın her yönüne girmektedir (Çetin, 2007: 219).

Üniversiteler, günümüzde önceki yıllara oranla daha fazla girişimci aktivitelere yönelmektedir. Örneğin; Rusya'da üniversiteler, yönetim ve enformasyon sistemleri gibi yeni alanlarda girişimcilik konuları ve nitelikleri eğitimi üzerine odaklanmaktadır. Meksika üniversitelerinde devletten gelen yardımların yeterli olmayacağı yönünde genel bir kanı vardır. Bu nedenle, üniversiteler girişimci olmak, extra gelir üretmek, fakülte ve öğrencilerini bu çalışmalara katmak zorunda kalmışlardır. Bazı departmanlar, sahiplerine çeşitli hizmet satışları ve özel kurslar kanalıyla gelir sağlamak için açılmıştır. Girişimci üniversiteler, tüm dünyada yüksek eğitim kurumlarının karşı karşıya kaldığı temel gelişmelerden biri olarak kabul edilir (Ranga, 2002: 4). Nitekim; 21. yüzyıl yüksek eğitim konulu dünya deklarasyonunda temel vizyon; girişimci yetenek ve inisiyatiflerinin geliştirilmesinin yüksek eğitimin temel ilgi alanı olduğu şeklinde açıklanmıştır (Çetin, 2007: 226).

Girişimci üniversiteler klasik akademik faaliyetlerinin yanında teknoloji transferi, yenilik, ekonomi ve topluma katkı görevlerini de üstlenmiştir (Arap,2010: 6-10). Girişimci üniversitelerin faaliyetleri iki yönlü olacaktır. Birincisi kendi işini kuracak nitelikte ve girişimci kültüre sahip öğrenci yetiştirmektir. İkincisi teknoloji parkları, iş dünyasıyla ortaklıklar gibi faaliyetlerle öğrencileri sürece dâhil ederek gelecekte iş bulabilmelerini kolaylaştırmaktır. Öğrencilerin girişimci kültüre sahip

olarak mezun olabilmeleri için, müzakere teknikleri, zaman yönetimi, süreç yönetimi, proje yönetimi ve yaratıcılık teknikler konusunda eğitim almaları ve bunları özgeçmişlerine eklemeleri gerektiği ifade edilmektedir. Ayrıca bu özelliklerin salt bazı öğrenciler tarafından kazanılması değil tüm öğrenciler tarafından kazanılması ve girişimci kültürün böylelikle yerleşmesi beklenmektedir (Schulte, 2004: 187-191).

Girişimci üniversiteleri değerlendirirken ülkelerin farklı hukuki sistemlerini, farklı yapılarını, bölgesel özelliklerini ve gelişmişliğini göz önüne alarak değerlendirme yapmak gerekmektedir (Schulte, 2004: 187-191). Hatta her üniversitenin kendi koşullarını ve uygulamalarındaki farklılıkları ve çeşitlilikleri de dikkate almak gerekmektedir. Bu noktada önemli olan girişimci üniversite olma yolundaki stratejik yönelmedir (Odabaşı, 2006: 102). Genel olarak girişimci üniversite olarak tanımlanan üniversiteler, toplumdaki sürekli değişime yatkın ve değişime uyum sağlayabilecek doğru örgütsel yapıya sahip olmalıdır. Etkin bir girişimci üniversite ne çok yerel ne de çok merkezidir. Gelirlerde artış ve maliyetlerin kontrolü için yönetsel olarak her kademesinde güçlüdür ve değişime yatkın yöneticiler istihdam etmektedir. Bahsedilen bu örgütsel yapının üniversitenin tüm birimlerini sürece dâhil eden nitelikte olması gerekmektedir (Clark, 2004: 12). Girişimci üniversite modeli, üniversite yönetiminde bir reform niteliğindedir ve üniversitelerde yönetişimci bir yaklaşımı ifade etmektedir. Girişimci üniversitelerde yönetsel unsurların büyük kısmı, rekabetle ilgili akademik birimler (bu birimler sanayi iletişim, mezun iletişim, organizasyon düzenleme birimleri gibi üniversitenin yapısını değiştirmekte ve mevcut birimlere yeni boyut katmaktadır), dış fonlardan istifade edilmesini amaçlayan birimler, akademik birimlerin merkez ve diğer birimlerle olan uyumsuzluklarını çözen birimlerde toplanmaktadır. Esasen bu birimlerin tamamı üçüncü tür gelir kaynaklarını arttırmaya yöneliktir (Kwiek, 2008: 10). Böylesi bir yapı içinde, bölgedeki sanayi kuruluşlarının ve özel sektörün sürece dâhil olması, kamu kaynaklı fonlar kadar önemlidir. Keza yapılan bazı çalışmalarda özel sektör kaynaklı araştırma fonlarının olumlu etkisi ortaya konmaktadır (Hu, 2009: 37).

Geleneksel üniversite yapısından girişimci üniversiteye geçişin kurumsal yapılanma (girişimci akademik yapıların kurulması), insan kaynakları yönetimi (bütünleşik girişimci kültürün geliştirilmesi), örgütsel yönetim (bilgi yönetimi, proje yönetimi) ve açıklık ve uluslararasılaşma (çok uluslu üniversiteler, uluslararası projeler)

eksenlerinde gerçekleşeceği belirtilmektedir. Ancak, üniversitelerin girişimci yapıya erişmesinde bazı geleneksel engellerden bahsedilmektedir. Dolayısıyla üniversitelerin girişimci üniversite olmanın gerekliliklerini sağlamadaki uyumu kolay değildir. Çünkü geleneksel yapıdaki üniversiteler değişime kapalı olmanın yanı sıra geleneklerinin neticesindeki bir eğitim sistemini değiştirmemeyi isteyebilmektedirler. Değişimin önündeki başlıca engel, bazı akademisyenlerin kendilerini girişimci olarak değil sadece eğitici ya da sadece araştırmacı olarak görmeleridir. Diğer bir ifadeyle girişimciliğin önünde geleneksel yapının engelleyici olabilmesi, bazı akademisyenlerin araştırmacılığı ya da öğretmenliği girişimciliğin önünde görmesi ve girişimci faaliyetlere yönelmenin akademik çalışmaları azaltacağı ya da engelleyeceğine yönelik inanç da gösterilmektedir (Kirby, 2006: 600). Ancak girişimci üniversite modelinin akademisyenlerin araştırma faaliyetlerini engellemediğini savunan görüşler vardır. Buna göre girişimci üniversitenin kurulması süreciyle birlikte SCI ve EI’deki akademik çalışmalarda bir azalma olmamıştır (Hu, 2009: 38). Ancak yine de üniversiteler girişimci yapıya doğru ilerlerken akademisyenler, “bilim için bilim” yapma ve girişimci akademisyenler olma arasında kalmaktadırlar (Vestergaard, 2001: 52). Özetle üniversiteler girişimci kültürü yerleştiren ve öyle hareket eden bir yapıya dönüşecek olsa bile kültürün ve bilimin merkezi olan kurumlar olduklarını da geri planda bırakmamaları gerekmektedir (Schulte, 2004: 190).

Girişimci üniversiteye dönüşümdeki diğer bazı engeller ise ilişkilerin yapısı, hiyerarşik yapı, kontrole olan ihtiyaç ve kurallara bağlılık, kurumsal kültürdeki muhafazakârlık, zaman boyutu ve sonuçlara çabuk ulaşma gerekliliği, girişimci yapının eksikliği ve uygun olmayan telafi yöntemleri olarak gösterilmektedir (Kirby, 2006: 601). Bu geleneksel engellere ilaveten jüri üyelikleri, hakemlikler, danışmanlar ve bürokratik işler de akademisyenleri olumsuz etkilemekte ve girişimci üniversite olma yolundaki dönüşümü güçleştirmektedir (Odabaşı, 2008: 374). Bunun yanında girişimci üniversite olma noktasındaki dönüşüm konusundaki hızın, her birime, üniversiteye ve dış unsurlara bağlı olarak değişiklik gösterdiğini söylemek yerinde olacaktır (Kwiek, 2008: 11).

2.4.1.3 .1 Türkiye’de “Girişimci Üniversite” Kavramı

Türkiye’de de girişimci üniversitenin temel unsuru olan kitle eğitimini sağlamak üzere üniversiteler kurulmuştur. Ancak bu eğilim plansızca ve bazen de seçim yatırımı

olarak kurulan üniversiteleri ortaya çıkarmıştır (Arap, 2010: 9). Bu durum da şüphesiz üniversitelerde eğitimin ve mezunların kalitesini düşüren bir unsur olmaktadır. Türkiye “her ile bir üniversite” kurma hedefini gerçekleştirmiştir. Ancak artan üniversite sayısı, akademik çalışmalarda ya da mezunların kalitesindeki beklenen artış daha yüksektir. Aksine üniversite mezunu gençlerin işsizlik oranı Türkiye İstatistik Kurumu verilerine göre artma eğilimindedir. Üniversite mezunu işsizlerin sayıca artması üniversite mezununa olan bakışı da olumsuz etkileyecek bir durumdur. Bunun yanında mezuniyetlerinin sonrasında hemen işe giremeyen mezunlar da akademik birikimlerini çalışma hayatında hemen aktarma ve deneyim sahibi olma fırsatını yakalayamayacaklardır.

Girişimci üniversite modeline geçişte ve girişimci kültüre sahip olmanın önündeki başlıca engel budur. Dolayısıyla Türkiye açısından temel hareket noktası, üniversitelerin niceliksel olarak artışı değil niteliksel olarak gelişimine daha fazla önem vermek olmalıdır. Girişimci üniversite modelinde üniversite-sanayi işbirliği temel alınmaktadır. Türkiye içinse en başta sanayinin belli bölgelerde kümelenmesi ve ülkenin geneline yayılamaması sorunu bulunmaktadır. Türkiye'nin gelişmiş olarak değerlendirilen bölgelerindeki üniversiteler diğerlerine göre üniversite-sanayi işbirliğini sağlamada bir adım öndedir. Ancak genel olarak bakıldığında üniversite-sanayi işbirliği zayıf kalmaktadır. Bu noktada sanayinin toplandığı organize sanayi bölgeleri ve üniversiteler arasındaki işbirliği hazırlanacak ortak projelerle geliştirilebilecektir. Bu projelerde üniversitelere vergi muafiyetleri ve üniversitelerin gelirlerine katkı sağlayacak yasal imkânların da oluşturulması beklenmektedir.

2.5 Türkiye’de Yeni Üniversiteleri : 2005 ve Sonrası

2.5.1 Yeni Üniversiteleri Kurulması İle İlgili Kanun

En üst eğitim ve araştırma kurumu olarak üniversiteler, her türlü sorunların (maddi ve manevi) en üst düzeyde incelenip irdelendiği, elde edilen bulguların yine öğretim ve yayın yolu ile aktarıldığı merkezler olarak evrensel ölçekte insanlığa hizmet vermektedirler. Eğitimin tek yetkili kurumu olan üniversitelerin bilimsel ve teknik geliştirme merkezleri olmanın ötesinde birer felsefi tartışma ortamı olarak çevrelerini bilinçlendirme ve bu yönüyle bulunduğu bölgenin bilinç ve kültür düzeyini yükseltme sorumlulukları bulunmaktadır. Ülkemizdeki üniversiteler, araştırma yapan, eğitim veren ve dışsal fayda sağlamaya çalışan kurumlardır. Bu üç faaliyet, yükseköğretimin temelini

oluşturur. Bizdeki yapılanma, ülkemizin şartları gereği oldukça geniş yelpazede oluşturmaktadır.

Yeni kurulan üniversiteler, belki kısa vadede toplam kaliteyi düşürmektedir, ama orta ve uzun vadede eğitim sektörüne rekabet getirmektedir. Kısa vadede ise bölgeler ve katmanlar arası adaletsizliğin düzeltilmesinde, ülkenin bütün olarak sosyal-ekonomik kalkınmasında, ortak kimlik ve demokrasi kültürünün gelişmesinde oldukça etkin bir konumda görülmektedir. Çünkü yeni üniversiteler, sorunun yaşandığı yerlerde kurulmaktadır. Buralara kamu kaynakları aktarılmakta, akademisyenler gönderilmekte, farklı kültürlerden öğrenciler gelmekte ve onlarla birlikte sosyal ve kültürel hayat canlanmaktadır. Böylelikle kalkınamamışlığın temel sebebi olan beşeri sermayenin tersine göçü başlamış olmaktadır.

Şekil 4: 2007 Yılından Sonra Kurulan Devlet Üniversiteleri

2007 YILINDAN SONRA KURULAN DEVLET ÜNİVERSİTELERİ		
Üniversitenin Adı	Kurulduğu İl	Kuruluş Yılı
Bartın Üniversitesi	Bartın	2007
Bayburt Üniversitesi	Bayburt	2007
Bilecik Üniversitesi*	Bilecik	2007
Bingöl Üniversitesi	Bingöl	2007
Bitlis Üniversitesi**	Bitlis	2007
Çankırı Karatekin Üniversitesi	Çankırı	2007
Çoruh Üniversitesi	Artvin	2007
Gümüşhane Üniversitesi	Gümüşhane	2007
Hakkari Üniversitesi	Hakkari	2007
Iğdır Üniversitesi	Iğdır	2007
İbrahim Çeçen Üniversitesi	Ağrı	2007
Karabük Üniversitesi	Karabük	2007

Kaynak: <http://www.yok.gov.tr/content/view/531>

*İsmi Şeyh Edabali Üniversitesi olarak değiştirilmiştir.

** İsmi Bitlis Eren Üniversitesi olarak değiştirilmiştir.

Şekil 5: 2007 Yılından Sonra Kurulan Devlet Üniversiteleri

2007 YILINDAN SONRA KURULAN DEVLET ÜNİVERSİTELERİ		
Üniversitenin Adı	Kurulduğu İl	Kuruluş Yılı
Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi	Karaman	2007
Korkut Ata Üniversitesi	Osmaniye	2007
Mardin Artuklu Üniversitesi	Mardin	2007
Ordu Üniversitesi	Ordu	2007
Siirt Üniversitesi	Siirt	2007
Sinop Üniversitesi	Sinop	2007
Şırnak Üniversitesi	Şırnak	2007
Tunceli Üniversitesi	Tunceli	2007
Yalova Üniversitesi	Yalova	2007
Ardahan Üniversitesi	Ardahan	2008
İstanbul Medeniyet Üniversitesi	İstanbul	2010
Abdullah Gül Üniversitesi	Kayseri	2010
Konya Üniversitesi***	Konya	2010
Bursa Teknik Üniversitesi	Bursa	2010
İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi	İzmir	2010
Bilim ve Teknoloji Üniversitesi	Adana	2011

Kaynak: <http://www.yok.gov.tr/content/view/531>

*** İsmi Necmettin Erbakan Üniversitesi olarak değiştirilmiştir.

2.6. Üniversite -Toplum İlişkisi

Üniversite sözcüğü, Orta çağda birlik (corporation veya guild) anlamına gelen Latince universitas teriminden geliyor. Bu sözcüğün bütünlüğe ilişkin bir yanı var. Osmanlı dönemindeki “külliye” sözcüğü de aynı anlamla ortaklık taşıyor. Günümüzde bir üniversitenin en az iki fakülteden oluşturulması kuralı, üniversitenin bir “birlik” olma anlamıyla ilintilidir. Üniversite varoluşu itibariyle bir birlik ve bütünlük yapısı taşıdığı gibi asıl anlamı itibariyle bir bütüncül yanı vardır. Felsefe de varlığa bir bütün

bakar. Bilim varlığın olgular alanını ele alır. Felsefe ise bütün varlık alanlarını içine alan genelde varlığın bilgisini ifade eder. Üniversite anlamında da böyle bir yan vardır ve üniversite böyle bakışla düşünülen ve organize edilen ve işleyen bir kurumdur. Bizim ülkemizde üniversiteler gündeme geldiğinde veya üniversitenin organizasyonunda veyahut bölümlerin müfredatının belirlenmesinde özgün ve bilinçli bir epistemolojik tutumla meseleyi ele almak yerine başka ülkelerin üniversitelerinin (ABD, Japonya, Batı Avrupa üniversiteleri) ne yaptıkları araştırılmaya girişilir. Onların yaptıkları doğrudur kabulü iyice içselleşmiştir (Günay; Aydemir, 1997: 115-116).

Üniversiteler tarih boyunca, ürettikleri bilgilerle içinde buldukları toplumlara yarar sağlamışlardır. Her türlü bilginin üretilip paylaşıldığı üniversiteler, bu özelliği nedeniyle toplumla karşılıklı etkileşim içersindedir. Bu nedenle de üniversiteler toplum tarafından destek görmüş kurumlar olmuşlardır.

Üniversite; bünyesinde bulundurduğu programlarda, yüksek düzeyde eğitim-öğretim vererek ülkenin ihtiyaç duyduğu uluslararası niteliklere sahip insan gücü yetiştiren, uluslararası ölçütlerde araştırma-geliştirme ve innovasyon [yenile(n)me] yapabilen, bilim ve teknoloji üreten; ulusal ve uluslararası yayın organlarında yayım yapan ve toplumun sorunlarına bilgi ve danışmanlık desteği verebilen, fakülte, enstitü, bölüm ve benzeri birimlerden oluşan, kamu tüzel kişiliğine sahip; özerk, özgür, yetkin ve etkin bir yükseköğretim kurumudur. Üniversite bilgi için varolan bir kurumdur. Bilgiyi üreten, öğreten veya öğretilmesinin sağlayan ve topluma sunan yani danışmanlık yapan bir kurum olarak nitelendirilir (Günay; Aydemir, 1997: 114).

Geray (2003)'e göre; üniversitelerin toplumla ilişkileri, gerçekte üniversitelerin toplumdaki işlevleriyle yakından bağlantılıdır. Çünkü üniversiteler; bir yandan öğretim işleviyle toplumun, bilimsel verilere dayalı bilgi ve kültürel birikimini yeni kuşaklara aktararak bireyin toplumsallaşmasını sağlarken, bir yandan da; toplumdaki kültürel, ekonomik, siyasal ve teknolojik değişiklikleri, toplum yapısındaki sorunları, sahip olduğu işlevsel özellikleriyle incelemek, geliştirmek ve çözümlenmek zorundadır.

Yükseköğretimin toplumdaki rolü konusunda, genel olarak, uzlaşmaya varılmış anlayış şudur: Sosyal gelişmede, ekonomik büyümede, rekabet edebilir mal ve hizmetlerin üretiminin desteklemesinde, kültürel kimliğin şekillenmesi ve korunmasında, sosyal bağın sürdürülmesinde ve nihayet yoksulluğa karşı mücadelede

ve barış kültürünün desteklenmesinde yükseköğretim, yeri doldurulamaz bir unsurdur (Günay, 2007: 79).

Üniversiteler genelde ülkenin büyüyüp gelişmesine, özelde bulunduğu bölgenin değişip kalkınmasına etki eden en önemli etkenlerden biridir. Toplumun ihtiyaç duyduğu insan gücünü yetiştirmek, toplumsal gelişmeye yön vermek, gelişmeyi engelleyen yanlış enformasyonu ortadan kaldırmak gibi amaçlar için kurulan üniversiteler (Hatipoğlu, 1995: 11) çok farklı beklentilere sahip gruplarla etkili bir iletişimde bulunmak ve onların desteğini kazanmak zorunluluğu ile karşı karşıyadır. Üniversitenin büyüyüp gelişmesi, işlevlerini sağlıklı bir şekilde yerine getirmesi, içinde bulunduğu topluma ekonomik ve toplumsal katkı sağladığının algılanmasına, kendisinden beklenenleri karşılmasına, toplumun onay ve desteğini almasına bağlıdır. Üniversitenin, görevlerini etkili bir şekilde yerine getirmesi ve toplumsal kesimlerin desteğini kazanması olumlu kurum imajına sahip olmasıyla mümkün olmaktadır.

Bilimsel kuruluşlar ve örgütlenmeler olarak üniversiteler her geçen gün toplumsal gereksinimlerin karşılanmasında önemli görevler üstlenmektedirler. Üniversiteler yüksek öğrenim talebini karşılamanın yanı sıra sosyo-ekonomik ve kültürel alanda tüm insanlığa yön verici, toplumda itici ve çekici motor görevini üstlenmiş önemli kurumsal öğelerden bir tanesini oluşturmaktadır.

Kültürel yapının belirleyici unsurlarından biri olarak üniversiteler, son yirmi yıl içinde giderek hız kazanan gelişme ve değişimle birlikte, kültür ortamlarında meydana gelen önemli kopukluk ve karmaşalara bir düzen getirebilmek ve kültürel birlikteliği sağlamak açısından iletişim örgüt ve ortamlarının işlevsel yönde oluşturulması için çaba harçamaktadırlar. Ülkenin bilimsel, kültürel, sosyal ve ekonomik yönlerden ilerlemesini ve gelişmesini ilgilendiren konuları diğer kuruluşlarla işbirliği yaparak, kamu kuruluşlarına önerilerde bulunmak sureti ile öğretim ve araştırma konusu yapan ve sonuçlarını toplumun yararına sunan üniversiteler toplumsal ve kültürel yapıyı etkileyen önemli kurumlardır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: ARAŞTIRMANIN BULGULARI

3.1. Demografik Bulgular

Tablo 1 :Örneklem Grubunun Yaş, Cinsiyet, Öğrenim Durumu ve Meslek Nitelikleri

Özellikler	Sayı	%	Özellikler	Sayı	%
Yaş Dağılımı			Cinsiyet		
20-29	224	22,2	Kadın	342	33,8
30-39	340	33,7	Erkek	668	66,2
40-49	328	32,5	Toplam	1010	100,0
50+	118	11,7			
Toplam	1010	100,0			
Öğrenim Durumu			Meslekler		
Okur-yazar	74	7,3	Gıda sektörü	9	0,9
İlkokul mezunu	10	1,0	Sağlık sektörü	18	1,8
Ortaokul mezunu	86	8,5	Sanayi sektörü	147	24,1
Lise mezunu	486	48,1	Hizmet sektörü	18	1,8
Yüksekokul	229	22,7	Özel sektör	361	35,8
Fakülte	112	11,1	Memur	82	8,1
Lisansüstü	13	1,3	Esnaf	52	5,2
Toplam	1010	100,0	Mühendis	26	2,6
			Ev hanımı	116	11,5
			Öğrenci	5	0,5
			Emekli	159	15,7
			İşsiz	12	1,2
			Toplam	1010	100,0

Araştırmaya katılan bireylerin yaş, cinsiyet, eğitim durumu ve mesleklere göre dağılımı tablosuna bakıldığında yaş grubuna göre dağılımında %22,2'lik kısım 20-29 yaş aralığında, %33,7'lik kısım 30-39 yaş aralığında, %32,5'lik kısım 40-49 yaş aralığında ve %11,7'lik kısım 50 yaş ve üzerinde olduğunu görülmektedir. Genel olarak baktığımız zaman Karabük ilindeki bireylerin orta yaş grubunda yoğunluk gösterdiğini ifade edilebilir.

Araştırmaya katılan bireylerin cinsiyet dağılımına bakılırsa %66,2'lik kısım erkeklerden,%33,8'lik kısım ise kadınlardan oluşmaktadır. Anket çalışmasına katılan kişilerde Karabük'te erkek oranının daha fazla olduğunu söylemek mümkündür. Araştırmaya katılan bireylerin eğitim durumuna bakılacak olursa katılımcıların % 7,3'ü okur-yazar, %1,'ilkokul, %8,5'i ortaokul, %48,1'lik kısım lise mezunu, %22,7'lik kısım yüksekokul mezunu, %11,1'lik kısım fakülte mezunu, %1,3'ü lisansüstü eğitimi tamamladıklarını ifade etmişlerdir. Bu durumda da katılımcıların neredeyse %50'si lise mezunu olduklarını belirtmiş ve sonrasında eğitimine devam etmedikleri tespit edilmiştir.

Mesleklere göre dağılımda ise, %35,8'lik kısım hizmet sektörü, %24,1 'lik kısım sanayi sektörü, %15,7'lik kısım öğrenci, %11,5'lik kısım mühendis, %12,9'luk kısım ise diğer meslek dallarından oluşmaktadır. Meslek dağılımında da hizmet sektörü ve sanayi sektörü yoğunluğun gözlendiği alanlar olmuştur. Bunun da nedenlerinden birisi Karabük'ün Kardemir önderliğinde bir sanayi şehri olarak kurulmuş olmasıdır.

Tablo 2: Karabük'e İkamet Edilen Süreye Göre Dağılım

Seçenekler	Sayı	%
1-3 yıl	14	1,4
4-7 yıl	52	5,1
8-11 yıl	75	7,4
12-15 yıl	63	6,2
16-19 yıl	196	19,4
20+ yıl	610	60,4
Toplam	1010	100,0

Araştırmaya katılan bireylerin Karabük'te ikamet ettikleri süreye göre dağılım tablosuna bakıldığında zaman %60,4'lük kısım 20 yıl ve üzeri, %19,4'lük kısım 16-19 yıl arasında, %7,4'lük kısım 8-11 yıl arasında, %6,2'lik kısım 12-15 yıl arasında, %5,1'lik kısım 4-7 yıl arasında, %1,4'lük kısım 1-3 yıl arasında Karabük'te ikamet etmişlerdir. Bu dağılıma bakıldığında katılımcıların yarısından fazlasının Karabük'ün yerli halkının olduğunu ifade etmek mümkündür. Geri kalan kısımda ise çalışmak, okumak veya eşinin memleketine yerleşme gibi değişik faktörlerin etkisiyle ikamet edildiği söylenebilir.

Tablo 3: Gelir Durumuna Göre Dağılım

Seçenekler	Sayı	%
Yoksul	230	22,8
Orta halli	593	58,7
İyi halli	187	18,5
Toplam	1010	100

Araştırmada gelir sorusu katılımcıların sondaj çalışmaları sırasında çekimser davranmaları ve net bir rakam söylememeleri nedeniyle yumuşatılmıştır. Bu soru geliri sayısal olarak öğrenmekten ziyade katılımcıların kendilerini nasıl bir sınıfın içerisinde tanımladıklarına göre sorulmuştur. Gelir durumuna göre dağılım tablosuna bakıldığında katılımcıların %58,7'si orta halli, %24,8'inin yoksul, %18,5'inin iyi halli olarak kendilerini ifade ettikleri görülmüştür. Gelir dağılımına genel olarak baktığımız zaman katılımcıların yarıdan fazlası gelir durumlarının orta halli olarak görmektedirler.

Tablo 4: Çalışılan Sektöre Göre Dağılım

Seçenekler	Sayı	Yüzde
Kamu (memur, polis, öğretmen vb.)	108	10,7
Sanayi (Kardemir, oto sanayi, gıda sanayi, demir-çelik)	570	56,4
Kendi işim (kafe, lokanta, tuhafiyecilik vb)	61	6,0
Serbest meslek	271	26,9
Toplam	1010	100

Çalışılan sektöre göre dağılıma bakıldığında, çalışanların %56,4'ü sanayi sektörü, %10,7'si kamu sektörü, %6,0'sı kendi işinde, %26,9'u ise serbest meslekte çalıştıklarını ifade etmişlerdir. Sanayi sektörde çalışanların yoğun olmasının nedeni şüphesiz ki Karabük Demir Çelik Fabrikası'dır.

Tablo 5: Oturulan Mahalleye Göre Dağılım

Seçenekler	Sayı	Yüzde
100.yıl (Üniversite Mahallesi)	300	29,7
5000 evler	114	11,3
Safranbolu merkez mahalleleri	208	20,6
Karabük merkez mahalleleri	328	32,5
200 evler	60	5,9
Toplam	1010	100,0

Araştırmaya katılan bireylerin oturulan mahalleye göre dağılım tablosuna göre, katılımcıların %32,5'i Karabük merkez mahallelerinde, %29,7'si 100.yılda (üniversite mahallesinde), %20,6'sı Safranbolu merkez, %11,3'ü 5000 evler, %5,9'u 200 evlerde oturmaktadır. Katılımcıların Karabük merkezi tercih etmelerinde iş yerine yakınlık etkili olurken, 100. Yıl ve Safranbolu'daki mahalleleri tercih etme nedeni Karabük Üniversitesi, Karabük Üniversitesi Meslek Yüksekokulu ve Safranbolu Meslek Yüksekokulu'nun varlığı etkili olmaktadır.

Tablo 6: Ailede Kimlerle Yaşandığına Göre Dağılım

Seçenekler	Sayı	Yüzde
Eşim ve çocuklarımla	678	67,1
Anne ve babamla	117	11,6
Kardeşlerimle	107	10,6
Kendi başıma	106	10,5
Yakın akrabalarla	2	,2
Toplam	1010	100

Ailede kimlerle yaşandığına dair tabloya bakıldığında %67,1'i eşim ve çocuklarımla, %11,6'sı anne ve babamla, %10,6'sı kardeşlerimle, %10,5'i kendi başıma, %0,2'si yakın akrabalarıyla kaldıklarını ifade etmiştir. Bu durumda bireylerin büyük çoğunluğunun eşi ve ailesiyle kaldıklarını göstermektedir.

3.2. Toplum- Üniversite Etkileşimi

Tablo 7: Mahallede Üniversite Öğrencisinin Olup/Olmama Durumu Dağılımı

Seçenekler	Sayı	Yüzde
Evet	730	72,3
Hayır/Bilmiyorum	280	27,7
Toplam	1010	100

“Oturlan mahallede üniversite öğrencisinin olup/olmadığına” dair dağılıma bakıldığında; %72,3’ü evet, %27,7’si hayır/bilmiyorum yanıtını vermiştir. Bu durumda oturlan mahallelerde genel olarak öğrencilerin bulunduğunu göstermektedir.

Tablo 8: Karabük Üniversitesine Gitme Durumu Dağılımı

Seçenekler	Sayı	Yüzde
Evet	649	64,3
Hayır	361	35,7
Toplam	1010	100

“Karabük Üniversitesi’ne hiç gittiniz mi?” şeklinde sorulduğunda bireylerin dağılımına bakıldığında, evet cevabını verenler %64,3’lük kısmı, hayır diyenler ise %35,7’lik kısmı oluşturmaktadır. Bu durumda katılımcıların büyük çoğunluğu Karabük Üniversitesi’ne gitmiştir. Özellikle Kardemir çalışanları eğitim seminerleri için belli zamanlarda üniversiteyi kullanmaktadırlar. Anket çalışmalarında Kardemir de çalışanların çok olması bu durumu doğrulamaktadır. Sanayi- üniversite etkileşimi kanıtlayan bir diğer özellik ise Kardemir’in eğitim ve öğretim hizmeti için kampüs içerisine binalar yapmasını gösterebiliriz. Ayrıca bahar şenlikleri, etkinlikler (kutlu doğum haftası, Mekke’nin kurtuluşu, öğretmenler günü, s liselerden üniversiteye ziyaret, fotoğraf sergileri... gibi), konserler ve bilimsel etkinlikler düzenlenerek halkın katılımı sağlanmaktadır. Bu soruyu özellikle sorulmasının nedeni Karabük halkının üniversitede fiziksel olarak bulunup bulunmadıklarını tespit etmektir.

Tablo 9: Eğitim Durumu – Karabük Üniversitesine Gitme Arasındaki İlişki

Eğitim Durumu – Karabük Üniversitesine Gitme Arasındaki İlişki		
Eğitim Durumu	Karabük Üniversitesine Gittiniz Mi?	
	Evet	Hayır
Okur yazar	%31,1	%68,9
İlkokul	%60,0	%40,0
Ortaokul	%33,7	%66,3
Lise	%76,3	%23,7
Yüksekokul	%66,7	%32,3
Fakülte	%46,4	%53,6
Lisans Üstü	%75	%25

Ankette yer alan eğitim durumu ve Karabük Üniversitesi'ne gittiniz mi soruları arasındaki çapraz ilişki sorgulandığında karşımıza şu sonucun çıktığı görülmektedir. Ankete katılan bireylerden lise mezunu olanların %76,3'ü, yüksekokul mezunu olanların %76,3'ü, fakülte mezunu olanların %46,4'sü, ortaokul mezunu olanların %33,7'si, okur yazar olanların %31,1'i, lisans üstü mezunu olanların tamamı, ilkokul mezunu olanların %60'ı Karabük Üniversitesine gittiklerini ifade etmişlerdir. Karabük Üniversitesi'ne gitmeyenlerin ise %66,3'ü lise mezunu, %32,3'ü yüksekokul mezunu, %53,6'sı fakülte mezunu, %66,3'ü ortaokul mezunu, %68,9'u okur yazar, %40'ı ilkokul mezunundan oluşmaktadır.

Tablo 10: Herhangi Bir Üniversitede Okuyan Yakına Göre Dağılım

Seçenekler	Sayı	Yüzde
Var/vardı bitirdi	743	74,6
Hayır	257	25,4
Toplam	1010	100

Katılımcıların herhangi bir üniversitede okuyan yakınlarının olup olmadığına dair yöneltilen soruya verilen yanıtlara bakıldığında; %74,6'sı var/vardı bitirdi, %25,4'ü ise hayır yanıtını vermiştir. Bu durumda katılımcıların yakın çevresinde üniversite okuyan ya da üniversiteyi bitirmiş bireylerin olduğunu göstermektedir. Üniversite algısı insanlarda iki şekilde gelişebilir. Bunlardan birincisi eğer yakın çevrede üniversitede

okuyan bir yakın varsa üniversiteden beklentileri ve üniversiteyi algılayışları olumlu yönde oluşmaktadır. İkincisi ise üniversitede okuyan tanıdıkları olmadığı için üniversite hakkında yeterince bilgi sahibi olmayan, medyadan ve iletişim araçlarından bilgi edinme şeklinde oluşum göstermektedir. Farklı bakış açısına sahip olan insanlarda böylece kıyaslama yapma imkanı bulabilirler. Bu durumda bu sorunun taşıdığı önemi gösteren bir özellik teşkil etmektedir.

Tablo 11: Karabük Üniversitesiyle İlgili Hangi Kaynaklardan Bilgi Alındığına Göre Dağılım

Seçenekler	Sayı	Yüzde
Hiçbir bilgim yok	81	8,0
Üniversitenin düzenlediği etkinliklerden	92	9,1
Yerel ve ulusal medyadan	474	46,9
Karabük üniversitesi öğrencilerinden	214	21,2
Karabük üniversitesi hocalarından	22	2,2
Kaynağı belirsiz duyumlardan	127	12,6
Toplam	1010	100

Halkın Karabük Üniversitesi'yle ilgili bilgilerin/haberlerin hangi kaynaklardan aldıklarına göre dağılım tablosuna bakıldığında; bireylerin %46,9'u yerel ve ulusal medyadan, %21,2'si, Karabük Üniversitesi öğrencilerinden, %12,6'sı kaynağı belirsiz duyumlardan, %9,1'i üniversitenin düzenlediği etkinliklerden, %8,0'i hiçbir bilgisinin olmadığını, %2,2'si Karabük Üniversitesi hocalarından bilgi edindiklerini belirtmişlerdir. Bu durumda halkın medya aracılığıyla üniversiteyi takip ettikleri anlaşılmaktadır. Medyanın bilgi kaynağı olmasının temel nedenlerini şöyle sıralamak mümkündür:

1. 3 Nisan TV ve radyosunun bulunması,
2. Üniversite hocalarının çeşitli yerel ve ulusal programlara katılmaları,
3. Yerel gazetelerin üniversitedeki gelişmeleri takip etmesi ve köşe yazarlarının üniversite hakkında yazılara yer vermeleri,
4. Karabük Üniversitesi rektörünün çeşitli ulusal televizyon ve radyo kanallarındaki programlara katılması ve üniversite hakkında bilgiler vermesi,

5. Üniversitenin Türkiye’de çeşitli alanlarda “ilk”lere imza atması nedeniyle medya tarafından yakinen takip edilmesi (Karabük Üniversitesi Biz Korusu, mehteran kız takımı (ayrıca bu takım Yetenek Sizsiniz Türkiye’ye katıldı), raylı sistemler mühendisliği, tıp mühendisliği, ilahiyat fakültesi (Batı Karadeniz Üniversiteleri arasında bir ilk), üniversite içerisine en büyük stadyumun yapılması, tiyatro oyunları, KUYEM (Karabük Üniversitesi Üstün Yetenekliler Araştırma Merkezi),
6. Karabük Üniversitesi’nin hızla gelişme göstermesi nedeniyle diğer üniversiteler tarafından yakinen takip edilmesi ve dergilerinde yer vermeleri, yer almaktadır.

Tablo 12: Karabük Halkının Karabük Üniversitesi’nden Beklentilerinin Dağılımı

Seçenekler	Sayı	Yüzde
Vatanına, milletine ve kültürüne bağlı ve faydalı bireyler yetiştirmeli	146	14,5
Karabük’ün bir bilim ve kültür merkezi olmasına çalışmalı	358	35,4
Dünya çapında araştırmalar yapan ve iyi eğitim veren bir bilim yuvası olmalı	388	38,4
Üniversitede çalışacak personel halkla bütünleşmeli	46	4,6
Yeni birimler açarak daha fazla büyümeli, daha fazla öğrenci almalı	72	7,1
Toplam	1010	100

“Karabük Üniversitesi aşağıdaki işlerden öncelikle hangisini gerçekleştirmelidir?” şeklindeki soruya verilen cevapların dağılım tablosuna bakıldığında; katılımcıların %38,4’ü dünya çapında araştırmalar yapan ve çok iyi eğitim veren bir bilim yuvası olmalı, %35,4’ü Karabük’ün bir bilim ve kültür merkezi olmasını sağlamalı, %14,5’i vatanına, milletine ve kültürüne bağlı ve faydalı bireyler yetiştirmeli, %7,1’i yeni birimler açarak daha fazla büyümeli, daha fazla öğrenci almalı cevabını vermiştir. Katılımcıların büyük çoğunluğu dünya çağında araştırmalar yapan ve iyi eğitim veren bir bilim yuvası olması ve Karabük’ün bir bilim ve kültür merkezi olmasına çalışması yanıtını vererek Karabük ve Karabük Üniversitesi’nin gelişerek adını duyurmasını beklemektedirler.

Tablo 13: Karabük Üniversitesi'nin İmkanlarından Yararlanma Durumu

Seçenekler	Sayı	Yüzde
Evet	451	44,7
Hayır	525	52,0
Fikrim yok	34	3,3
Toplam	1010	100

Karabük Üniversitesi'nin imkanlarından yararlanıp/yararlanmama durumuna göre dağılıma bakacak olursak; %44,7'si evet, %52,0'si hayır, %3,32'ü fikrim yok diye ifade etmişlerdir. Bu durumda üniversitenin imkanlarından yararlanmadığını söyleyen kısım katılımcıların büyük çoğunluğunu oluştururken, üniversitenin imkanlarından yararlananlarından azımsanmayacak bir çoğunlukta olduğunu göstermektedir. Katılımcılar yararlandıkları etkinliklere dair de bilimsel etkinlikler (panel,sempozyum vs.), konserler, araştırma amaçlı olarak kütüphane hizmetlerinden yararlanma, çeşitli projelerle halk ve öğrencilerin gerçekleştirdikleri aktiviteler (gönül köprüsü projesi ile ağaç dikme, kan bağıışı etkinliği, kariyer günleri, vb.) şeklinde dile getirmişlerdir. Bu durumda halkın üniversite ile etkin bir iletişim halinde olduğunu göstermektedir.

Tablo 14: Karabük Üniversitesi'nin Düzenlediği Bilimsel Etkinliklere Katılma Durumu

Seçenekler	Sayı	Yüzde
Evet	471	46,6
Hayır	539	54,3
Toplam	1010	100

Karabük Üniversitesi'nin düzenlediği etkinliklere katılıma göre dağılıma bakacak olursak, %46,6'sı evet,%54,3'ü hayır seçeneğini işaretlemiştir. Bu durumda Karabük halkının bilimsel etkinliklere katılımında çok aktif olmadıklarını göstermektedir. Karabük Üniversitesi'nin düzenlediği etkinlikler kapsamında şunlar yer almaktadır. Kardemir çalışanlarına yönelik eğitim seminerleri, özellikle konferanslar, paneller, özel ve önemli günlere (Safranbolu'nun manevi dinamikleri, Mehmet Akif Ersoy'u anma etkinlikleri, Çanakkale şehitlerini anma etkinlikleri, Mekke'nin fethi, kutlu doğum haftası, dünya engelliler günü, tiyatro etkinlikleri,turizm haftası, insan hakları haftası, hemşirelik haftası ve paneli vb.) yönelik etkinlikler düzenlenmektedir.

Tablo 15: Eğitim Durumu – Karabük Üniversitesi'nin Düzenlediği Bilimsel Etkinliklere Katılma Arasındaki İlişki Dağılımı

Eğitim Durumu – Karabük Üniversitesinin Düzenlediği Bilimsel Etkinliklerine Katılma Arasındaki İlişki		
Eğitim Durumu	Evet	Hayır
Okur yazar	%31,1	%68,9
İlkokul	%60,0	%40,0
Ortaokul	%17,4	%82,6
Lise	%63,8	%38,2
Yüksekokul	%40,6	%59,4
Fakülte	%9,8	%90,2
Lisans Üstü	%75	%25

Ankette yer alan eğitim durumu sorusuyla Karabük Üniversitesi'nin düzenlediği bilimsel etkinliklere katıldınız mı soruları arasındaki çapraz ilişki sorgulandığında karşımıza şu sonucun çıktığı görülmektedir: Ankete katılan bireylerden okur yazar olanların %31,1'i, ilkokul mezunu olanların %60'ı, ortaokul mezunu olanların %17,4'ü, lise mezunu olanların %63,8'u, yüksekokul mezunu olanların 40,6'sı, fakülte mezunu olanların 9,8'i, lisans üstü diyenlerin tamamı Karabük Üniversitesi'nin düzenlediği bilimsel etkinliklere gittiklerini ifade etmişlerdir. Bu durumda lise cevabını veren katılımcılar genel olarak Karabük Üniversitesi'nin düzenlemiş olduğu bilimsel etkinliklere katıldıkları anlaşılmaktadır. Sadece okuryazar olanların ve eğitim durumu ortaokul seviyesinde olanların ise üniversitedeki bilimsel etkinliklere katılmadıkları görülmektedir.

3.3. Karabük Halkının Karabük Üniversitesi'ni Değerlendirme Biçimlerine Ait Bulgular

3.3.1: Halkın Karabük Üniversitesinden Beklentileri

Tablo 16: Karabük Üniversitesi Hakkındaki Görüşlerin Dağılımı

Karabük Halkının Üniversite ve Kent Hakkındaki Görüşleri						
Seçenekler	Kesinlikle katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum	Cevapsız
Öğretim elemanları mutlaka görev yaptıkları yerlerde ikamet etmelidir.	%7,8	%10,2	%25,5	%28,3	%28,1	,1
Öğrenci halk bütünleşmesi sağlanmalıdır.	%2,3	%2,1	%9,2	%55,0	%31,4	,1
Halkla ilişkiler geliştirilmeli, üniversite halka açılmalı, halkla bütünleşmelidir.	%0,2	%0,6	%5,5	%58,3	%35,5	,4
Yerel yönetimlerle, sivil toplum örgütleriyle işbirliğini arttırmalıdır.	%2,4	%3,4	%19,7	%49,1	%25,4	,2
Öğrencilerin örgütlenmesini, sivil toplum örgütleriyle ilişki kurmalarına teşvik etmelidir.	%3,4	%1,1	%34,2	%38,7	%22,6	,2
Karabük Üniversitesi yerel medyaya destek olmalıdır.	%2,3	%2,8	%21,1	%39,3	%34,5	,1
Öğrenci sayısı artırılmalıdır.	%8,2	%9,2	%22,3	%38,4	%21,8	,2
Ekonomik yaşamı ilgilendiren her konuda seminerler düzenlenmelidir.	%2,1	%0,4	%12,8	%48,2	%36,5	,2
Kiralık evim olsaydı öğrenciye kiralamazdım	%41,5	%9,9	%30,4	%11,9	%6,2	,1
Karabük Üniversitesi personeli Karabüklü olmalıdır.	%27,1	%16,1	%9,3	%30,0	%17,6	,2

Karabük halkının Karabük ve Karabük Üniversitesi hakkındaki görüşleri ise şu şekildedir. “Öğretim elemanları görev yaptıkları yerlerde ikamet etmelidir” önermesinin derecelendirildiği ölçekte verilen cevaplarda %28,3'lük kesim katılıyorum, %28,1'lik kısım kesinlikle katılıyorum %25,5'lik kısım ise kararsız seçeneğini işaretlemiştir. Bu da katılımcıların yarısından fazlasının öğretim elemanlarının bulunduğu yerde yaşamaları gerektiği düşüncesini pekiştirmektedir. Bunun nedeni eğitimin daha kaliteli şekilde verilmesi, öğretim elemanlarının yolculukta yorulup verimliliğinin azalması gibi faktörler etkili olmaktadır. “Öğrenci halk bütünleşmesi sağlanmalıdır” önermesinde ise

katılımcıların %55,0'inin bu görüşe katıldığı görülmektedir. “Halkla ilişkiler geliştirilmeli, üniversite halka açılmalı, hakla bütünleşmelidir” seçeneğinde ise %58,3'lük kesim bu düşünceye katıldıklarını ifade etmişlerdir. Bu durumda halkın üniversiteyle tamamen bağlantılı ve iletişim halinde olma düşüncesinin etkili olduğunu göstermektedir. “Yerel yönetimlerle, sivil toplum örgütleriyle işbirliği arttırılmalıdır” önermesine verilen yanıtlarda da %49,1'lik kesim katılıyorum, %25,4'lük kısım kesinlikle katılıyorum diyerek genel anlamda bir birlikte hareket etmenin etkili olabileceği görüşü ortaya çıkmaktadır. “Öğrencilerin örgütlenmesini, sivil toplum örgütleriyle ilişki kurmalarına teşvik etmelidir” önermesine verilen yanıtlarda da katılımcıların %38,7'lik kesimi katılıyorum yanıtını vermişlerdir. Bu durumda da öğrencilerin daha aktif, sorunlarla ilgilenen ve çözüm üreten bireyler olmasına teşvik edilmesi düşüncesi etkili olmaktadır. “Karabük Üniversitesi, yerel medyaya destek olmalıdır” önermesine göre katılımcıların %39,3'lük kesimi katılıyorum yanıtını vermiştir. Daha önce Tablo 10'de yer alan Karabük Üniversitesiyle ilgili bilgilere nasıl ulaşıldığına verilen yanıtta “yerel ve ulusal medyadan”(bkz. S. 46) takip edenlerin yoğunlukta olduğu gözlemlendiği için, yerel medyaya üniversitenin destek olması fikri ön plana çıkmıştır. “Öğrenci sayısı arttırılmalıdır” önermesine, katılımcıların %38,4'lük kesimi katılıyorum yanıtını vermiştir. Bu durumda üniversitenin potansiyel olarak daha fazla geliştirilmesi gerektiği düşüncesiyle hareket edildiğini göstermektedir. “Ekonomik yaşamı ilgilendiren her konuda seminerler düzenlenmelidir”e verilen yanıtta da %48,2'lik kesim katılıyorum,%36,5'i de kesinlikle katılıyorum yanıtlarını vererek, bilinçli olma konusunda üniversiteden eğitim desteğinin beklendiği görülmektedir. “Kiralık evim olsaydı öğrenciye kiralamazdım” önermesine verilen yanıtta ise %41,5'lik kesim kesinlikle katılmıyorum yanıtını vermiştir. Bu durumda ev sahibi olan katılımcıların ekonomik olarak kendilerine engel koymak istemediklerini göstermektedir. “Karabük Üniversitesi personeli Karabüklü olmalıdır” önermesine verilen yanıtta ise katılımcıların %30,0'u katılıyorum yanıtını vermiştir. Bu durumda katılımcıların il dışından gelen personele karşı pek sıcak bakmadıklarını göstermektedir.

Tablo 17: Karabük Üniversitesine Olumlu Bakış

Karabük Üniversitesine Olumlu Bakış						
Seçenekler	Kesinlikle katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum	Cevapsız
Karabük Üniversitesi Karabük'te kabul görüp benimsenmiştir	%11,6	%0,3	%4,2	%40,1	%43,9	-
Karabük Üniversitesi Karabük'te olumlu imaja sahiptir	%10,1	%5,0	%22,7	%41,3	%21,0	-
Karabük Üniversitesi Karabük'ün sosyal ve kültürel yaşamını olumlu etkilemiştir	%7,5	%5,0	%9,5	%56,8	%21,1	%0,1
Bakış açısı ve zihniyetin gelişmesine olumlu etkiye bulunmuştur	%9,5	%13,3	%33,9	%27,2	%15,3	%0,8
Hoşgörü ve demokrasi kültürünün gelişmesinde olumlu etkiye bulunmuştur	%7,3	%9,7	%36,9	%27,2	%18,9	%0,7
Karabük Üniversitesi'nin yaptığı bilimsel araştırmalar kentin kalkınmasına katkıda bulunmaktadır	%4,2	%24,4	%17,1	%31,3	%23,1	-
Karabük Üniversitesi her açıdan hızla gelişen bir üniversitedir	%0,9	%6,8	%10,6	%43,3	%38,4	-
Karabük Üniversitesi yeni kurulan üniversitelerde kıyaslandığında kalitelidir	%4,7	%8,9	%42,8	%36,6	%7,0	-
Karabük Üniversitesi Karabük'ün ekonomik yaşamını olumlu etkilemiştir	%0,6	%9,1	%2,0	%54,0	%34,4	-
Karabük Üniversitesi özellikle esnafın kazancını arttırmıştır	%9,2	%2,1	%4,5	%49,1	%35,1	%0,1
Karabük Üniversitesi yeni işyerlerinin açılmasını sağlamıştır	%15,0	%4,3	%13,2	%38,4	%29,1	%0,1

Karabük Üniversitesi'ne olumlu bakış tablosuna bakacak olursak, "Karabük Üniversitesi Karabük'te kabul görüp benimsenmiştir" önermesine verile yanıtlarda katılımcıların %84,0 gibi büyük çoğunluğunun katıldığı/kesinlikle katıldığı görülmektedir. Bu durumda üniversitenin kurulmasıyla birlikte kentte hakim olan sanayi sektörünün yanı sıra eğitim sektörünün getirmiş olduğu değişim ve yenilikler etkili olmuştur. "Karabük Üniversitesi Karabük'te olumlu imaja sahiptir" önermesine bakacak olursak katılımcıların %62,3 gibi büyük çoğunluğu katılıyorum/kesinlikle katılıyorum cevabını vererek üniversitenin etkisinin geniş bir alanda yankı uyandırdığını

göstermektedir. “Bakış açısı ve zihniyetin gelişmesine olumlu etkide bulunmuştur” önermesine baktığımızda katılımcıların %33,9’luk kesimi kararsız %42,5’lik kesimi katılıyorum/kesinlikle katılıyorum cevabını vermiştir. Verilen yanıtlardaki farklılıklar katılımcılar arasındaki görüş ve bakış açılarındaki farklılıkları kanıtlamaktadır. “Hoşgörü ve demokrasi kültürünün gelişmesinde olumlu etkide bulunmuştur” önermesinde ise %36,9’luk kesim kararsız, %46,1’lik kesim katılıyorum/kesinlikle katılıyorum yanıtını vermiştir. “Karabük Üniversitesi yaptığı bilimsel araştırmalar kentin kalkınmasına katkıda bulunmaktadır” önermesine baktığımızda katılımcıların %54,4’ü katılıyorum/kesinlikle katılıyorum yanıtını vermiştir. Bu görüşün benimsenmesindeki neden muhakkak ki üniversitenin eğitim açısından kente örnek olacak çalışmalarının etkisidir. Üniversitenin gerçekleştirmiş olduğu etkinlikler üniversitenin resmi sitesinde, yerel medyada ve yerel gazetelerde yer almaktadır. Bu durum da halkın üniversitenin gerçekleştirdiği etkinlikleri yakından takip etmesini sağlamaktadır. “Karabük Üniversitesi her açıdan gelişen bir üniversitedir” önermesinde ise katılımcıların %81,7’si katılıyorum/kesinlikle katılıyorum yanıtını vermiştir. Bu durumda Karabük üniversitesinin yakın bir tarih olan 2007 yılında kurulması ve hızla yapılanıp gelişmesi etkili olmuştur. “Karabük Üniversitesi yeni kurulan üniversitelerle kıyaslandığında kalitelidir” önermesinde ise katılımcıların %42,8’i kararsız cevabını vermiştir. Bu durumda katılımcıların diğer üniversiteler hakkında yeterince bilgi sahibi olmadıkları ya da bu konuda çekimser davranmış olabilecekleri düşüncesi etkili olabilir. “Karabük Üniversitesi Karabük’ün ekonomik yaşamını olumlu etkilemiştir” önermesinde ise katılımcıların %88,4’ü katılıyorum/kesinlikle katılıyorum yanıtını vermiştir. Bu durumda da muhakkak ki üniversitenin varlığıyla birlikte yeni iş kolları ve ekonomik gelir getirecek sektörlerin artması etkili bir özellik olmuştur. Bu önermeye verilen yanıtlardaki katılım sayısının fazla olması ile kente girecek ekonomik değerin yüksek olması ile ilişkilendiriliyor. Yeni kurulan üniversitelerin ekonomik yaşama katkılarını şu şekilde ifade edebiliriz. Artan nüfus beraberinde konut sektörüne talebi de beraberinde getirmiştir. Bu durum da konut sektöründe hızlı bir yapılanmanın oluşmasına sebebiyet vermiştir. Ayrıca Karabük Üniversitesi kurulmadan önce bazı bölgeler ulaşımın çok zor olduğu hatta araç bile uğramadığı katılımcılar tarafından dile getirilmiştir. Üniversiteyle birlikte ulaşım sektöründeki yapılaşma da hız kazanmış, ulaşım daha kolay hale gelmiştir. “Karabük Üniversitesi özellikle esnafın kazancını arttırmıştır” önermesine baktığımızda katılımcıların %84,2’si katılıyorum/kesinlikle

katılıyorum yanıtını vererek kentin ekonomisinde ve gelirindeki canlanmayı göstermiş olmaktadır. “Karabük Üniversitesi yeni işyerlerinin açılmasını sağlamıştır” önermesinde ise katılımcıların %67,5 ‘lik gibi büyük çoğunluk katılıyorum/kesinlikle katılıyorum yanıtını vermiştir. Aslında bu söylenen son üç önerme kentteki ekonomik canlanmada üniversitenin ne kadar etkili olduğunu göstermektedir. Bu durumda yeni iş sektörleri olan inşaat, konut sektörü, 1+1 daireler, yurtlar, pansiyonlar, fast-foof sektörü, kafe ve barlar, otobüs firmalarının 100. yıla şube açmaları ve servis koymaları- sefer alanlarını genişletmeleri, kitapçıların açılması gibi yeniliklere yol açmıştır.

Tablo 18: Karabük Üniversitesinin Karabük’te ve Üniversite İçerisinde Yapması Gerekenler Hakkındaki Düşünceler

Karabük Üniversitesi’nin Karabük’te ve Üniversite İçerisinde Yapması Gerekenler Hakkındaki Düşünceler						
Seçenekler	Kesinlikle katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum	Cevapsız
Karabük Üniversitesi özellikle kültürel, sportif etkinlikler düzenlemelidir.	-	%10,1	%6,8	%49,3	%33,9	,7
Karabük Üniversitesi özellikle Karabük’ün tanıtımı ve imajı için çalışmalıdır.	%7,3	%9,0	%11,1	%35,0	%37,5	,3
Halkı hayırcılık, bahçecilik, ziraatçılık gibi konularda bilimsel açıdan aydınlatmalı	%5,6	%4,0	%13,6	%49,5	%27,4	,5
Öğrencilerine tüm iş kollarında staj yaptırmalı	%10,2	%1,3	%9,6	%40,0	%38,8	,3
Kültürel değerler önemsemeli, halka örnek olmalı, öğrenciyi denetlemelidir.	%1,6	%0,9	%8,7	%39,5	%49,3	,2
Yeni fakülte ve bölümler açmalı, yüksekokullar fakülteye dönüştürmelidir.	%2,9	%4,4	%15,7	%36,0	%41,1	,2
Kaliteli eğitim vermeli, kaliteli araştırmalar yapmalı, mezunları kolayca iş bulabilmelidir.	%2,0	%1,1	%4,6	%40,6	%51,7	,1

Karabük Üniversitesi’nin Karabük’te ve üniversite içerisinde yapması gerekenler hakkındaki düşünceleri hakkındaki önermelere bakacak olursak; “Karabük Üniversitesi özellikle kültürel, sportif etkinlikler düzenlemelidir” önermesinde katılımcıların %83,2’si katılıyorum/kesinlikle katılıyorum yanıtını vermişlerdir. Bunda da Karabük’ün yeni gelişmekte olan bir şehir olması, üniversitenin kurulmasıyla birlikte

genç nüfusun artmasıyla birlikte etkinliklerin artması beklentisi etkili olmaktadır. “Karabük Üniversitesi özellikle Karabük’ün tanıtımı ve imajı için çalışmalıdır” önermesine göre katılımcıların %72,5’i katılıyorum/kesinlikle katılıyorum yanıtını vererek Karabük ilinin herkes tarafından bilinmesi istenmektedir. “Halkı hayvancılık, bahçecilik, ziraatçılık gibi konularda bilimsel açıdan aydınlatmalıdır” önermesine baktığımızda katılımcıların %77,9’u katılıyorum/kesinlikle katılıyorum yanıtını vererek üniversiteden her açıdan faydalanmak istemektedirler. “Öğrencilerine tüm iş kollarında staj yaptırmalıdır” önermesine verilen yanıtlarda ise katılımcıların %78,8’i katılıyorum/kesinlikle katılıyorum demiştir. Bu durumda üniversitelerin yetiştirdiği bireylerin tamamen donanımlı olması gerektiği düşüncesi yatmaktadır. “Kültürel değerler önemsemeli, halka örnek olmalı, öğrenciyi denetlemelidir” önermesine bakarsak katılımcıların %88,8 gibi büyük çoğunluğu katılıyorum/kesinlikle katılıyorum yanıtını vermişlerdir. “Yeni fakülte ve bölümler açmalı, yüksekokullar fakülteye dönüştürmelidir” önermesine göre verilen yanıtlarda da katılımcıların %77,1’lik gibi büyük çoğunluğu katılıyorum/kesinlikle katılıyorum demişlerdir. Bu durumda katılımcıların üniversitenin büyümesini ve tamamen gelişmesini istediklerini gösteren bir durumdur. “Kaliteli eğitim vermeli, kaliteli araştırmalar yapmalı, mezunları kolayca iş bulabilmelidir” önermesine baktığımızda ise katılımcıların %92,3’lük gibi büyük çoğunluğu katılıyorum/kesinlikle katılıyorum yanıtını vermişlerdir.

3.5: Üniversite- Kent Etkileşimi Konusunda Karabük Halkının Görüşleri

Tablo 19: Karabük Üniversitesi'nin Kente Katkıları Hakkındaki Görüşler

Karabük Üniversitesinin Kente Katkıları Hakkındaki Görüşler						
Seçenekler	Kesinlikle katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum	Cevapsız
Karabük üniversitesi kentteki ulaşım imkanlarını geliştirmiş ve iyileştirmiştir.	%4,7	%7,6	%10,8	%42,3	%34,7	-
Karabük Üniversitesi kente bir sosyal, kültürel ve ekonomik bir canlılık getirmiştir.	%9,5	%5,9	%10,0	%38,9	%35,8	,5
Karabük Üniversitesi ekonomik rekabetin artmasına neden olmuştur.	%6,6	%6,1	%20,5	%49,9	%16,8	-
Karabüklü gençleri üniversiteli olmaya özendirmede olumlu etki etmiştir.	%14,1	%8,2	%20,7	%42,6	%14,5	,8
Karabük'teki bilimsel-sanatsal etkinliklerin artmasına neden olmuştur.	%8,1	%4,1	%27,1	%50,1	%10,6	,7
İnsan ilişkilerinin gelişmesinde, kentliliğe olumlu etkide bulunmuştur.	%3,4	%7,3	%38,4	%38,2	%12,8	,7

Karabük Üniversitesinin kente katkıları hakkındaki görüşlerin sıralandığı önermelere bakacak olursak, “Karabük Üniversitesi kentteki ulaşım imkanlarını geliştirmiş ve iyileştirmiştir” önermesine bakarsak katılımcıların %77 gibi büyük çoğunluğu katılıyorum/kesinlikle katılıyorum yanıtını vermiştir. Bu durumda Karabük'te ikamet eden bireylerin üniversite kurulmadan önce ulaşımında sıkıntılar yaşadıklarını hatta bazı mahallelere hiç ulaşım olmadığını göstermektedir. “Karabük Üniversitesi kente sosyal, kültürel ve ekonomik bir canlılık getirmiştir” önermesine baktığımızda da katılımcıların %74,7'sinin katılıyorum/kesinlikle katılıyorum yanıtını verdikleri görülmektedir. Bu durumda sakin bir yaşam süren kentin üniversite ile birlikte hareketlendiği, yeni aktivite alanlarının etkili hale geldiğini göstermektedir. “Karabük Üniversitesi ekonomik rekabetin artmasına neden olmuştur” önermesine baktığımızda %66,7'si katılıyorum/kesinlikle katılıyorum yanıtını vermiştir. Bunun en güzel örneği konut sektöründeki yapılaşma gösterilebilir. “Karabüklü gençleri üniversiteli olmaya özendirmede olumlu etki etmiştir” önermesine verilen cevaplarda

katılımcıların %57,1'i katılıyorum/kesinlikle katılıyorum demişlerdir. Bu durumda Tablo:1'deki eğitim durumu grafiğinde 'lise' mezunu kesimin ağırlıkta olmasıdır. Ayrıca eğitimini liseden sonra devam ettirmek istemeyen bireylere de üniversitenin model olduğu fikri bu önerme ile pekişmiştir. "Karabük'teki bilimsel-sanatsal etkinliklerin artmasına neden olmuştur" önermesinde de katılımcıların %60,7 gibi büyük çoğunluğu katılıyorum/kesinlikle katılıyorum yanıtını vermişlerdir. Bu durumda da üniversitenin açılmasıyla birlikte gençlere ve halka hitap eden etkinliklerin artmasına, kentin aktif bir hale gelmesi gibi düşünceler etkili olmuştur. "İnsan ilişkilerinin gelişmesinde, kentliliğe olumlu etkide bulunmuştur" önermesinde ise katılımcıların %51,0'i katılıyorum/kesinlikle katılıyorum yanıtını vermişlerdir.

Tablo 20: Yaş – Karabük Üniversitesi Karabük'ün Ekonomik Gelişimini Olumlu Etkilemiştir Durumu Arasındaki İlişki

Yaş –Karabük Üniversitesi Karabük'ün Ekonomik Gelişimini Olumlu Etkilemiştir Durumu Arasındaki İlişki					
Yaş	Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum
20-29	-	%14,7	%1,8	%57,1	%26,3
30-39	%0,3	%12,1	%4,7	%48,2	%34,7
40-49	%1,5	%5,5	-	%63,4	%29,6
50+	-	-	-	%38,1	%61,9

Ankette yer alan yaş sorusuyla Karabük Üniversitesi Karabük'ün ekonomik gelişimini olumlu etkilemiştir soruları arasındaki çapraz ilişki sorgulandığında karşımıza şu sonucun çıktığı görülmektedir. Ankete katılan bireylerden 20-29 yaş aralığında olanlardan %57,1'i, 30-39 yaş aralığında olanların %48,2'si, 40-49 yaş aralığında olanların %63,4'ü, 50 yaş ve üzerinde olanların %38,1'i "katılıyorum" yanıtını vermişlerdir. Kesinlikle katıldığını belirtenlerin dağılımı ise şöyledir: 20- 29 yaş aralığında olanların %26,3'ü, 30-39 yaş aralığında olanların %34,7'si, 40-49 yaş aralığında olanların %29,6'sı, 50 yaş ve üzerinde olanların ise %61,9'u "kesinlikle katılıyorum" yanıtını vermişlerdir. Bu durumda katılımcıların yarısından fazlasının Karabük Üniversitesi ile birlikte ekonomik gelişimin olumlu yönde geliştiği düşüncesini benimsedikleri görülmektedir. Bunun en bariz kanıtı ise konut sektöründeki gelişme, otobüs seferlerindeki artış ve gidilen yerlerin genişlemesi, yemek sektörü veren yerlerdeki artış, eğlenceye yönelik sektördeki artış gösterilebilir.

Tablo 21: Karabük Üniversitesi'nin Kente Olumsuz Katkıları Hakkındaki Görüş

Karabük Üniversitesinin Kente Olumsuz Katkıları Hakkındaki Görüşler						
Seçenekler	Kesinlikle katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum	Cevapsız
Karabük Üniversitesi hayat pahalılığına neden olmuştur	%14,9	%10,7	%8,3	%29,0	%37,1	,1
Karabük Üniversitesi kiraların artmasına neden olmuştur.	%5,0	%2,0	%1,6	%21,3	%70,1	-
Karabük Üniversitesi Karabük hakkında özentiyeye, kültür yozlaşmasına neden olmuştur.	%17,0	%16,9	%39,8	%11,3	%15,1	,8
Toplumsal değerlerin yozlaşmasına neden olmuştur.	%25,4	%15,1	%31,3	%11,4	%16,8	,8

Karabük Üniversitesinin kente olumsuz katkıları hakkındaki görüşlerin yer aldığı önermelere bakıldığında; “Karabük Üniversitesi özellikle pahalılığa neden olmuştur” önermesine verilen yanıtlarda katılımcıların %66,1’i katılıyorum/kesinlikle katılıyorum demişlerdir. “ Karabük Üniversitesi kiraların artmasına neden olmuştur” önermesine verilen yanıtlarda da katılımcıların %91,4’lük gibi büyük çoğunluğu katılıyorum/kesinlikle katılıyorum demişlerdir. Bu duruma da kiracı kesimin yoğun olması, ev sahiplerinin evlerini değerinden daha fazlaya kiralaması gibi düşünceler etkili olmuştur. “Karabük Üniversitesi Karabük halkında özentiyeye, kültür yozlaşmasına neden olmuştur” önermesine bakıldığında katılımcıların %39,8’i kararsızım yanıtını vermiştir. “Toplumsal değerlerin yozlaşmasına neden olmuştur” önermesine baktığımızda katılımcıların %31,3’ü kararsızım yanıtını vermiştir.

Tablo 22: Cinsiyet- Karabük Üniversitesi Karabük’te Kabul Görüp Benimsenmiştir Soruları Arasındaki İlişki

Cinsiyet –Karabük Üniversitesi Karabük’te Kabul Görüp Benimsendi Durumu Arasındaki İlişki		
Katılım Durumu	Cinsiyet	
	Kadın	Erkek
Kesinlikle katılmıyorum	%4,1	%15,4
Katılmıyorum	%0,9	-
Kararsızım	%0,3	%6,1
Katılıyorum	%33,1	%43,6
Kesinlikle Katılıyorum	%61,6	%34,8

Ankette yer alan cinsiyet sorusuyla Karabük Üniversitesi Karabük’te kabul görüp benimsenmiştir sorusu arasındaki çapraz ilişki sorgulandığında karşımıza şu sonuç çıkmaktadır. Ankete katılan kadınların %33,1’i “katılıyorum”, %61,6’sı “kesinlikle katılıyorum”, geri kalan %5,3’ü ise “kesinlikle katılmıyorum, katılmıyorum ve kararsızım” yanıtını vermiştir. Erkeklerde ise durum şöyledir. %43,6 “katılıyorum”, %34,8 “kesinlikle katılıyorum”, %25,4 “kesinlikle katılmıyorum”, %6,1 “kararsızım” yanıtını vermiştir. Bu duruma bakıldığında katılımcıların büyük çoğunluğunun erkek olduğu ve katılımcıların yarıdan fazlasının Karabük Üniversitesi’nin Karabük’te kabul görüp benimsendiği ortaya çıkmaktadır.

Tablo 23: Cinsiyet- Karabük Üniversitesi Her Açından Hızla Gelişen Bir Üniversitedir Soruları Arasındaki İlişki

Cinsiyet –Karabük Üniversitesi Her Açından Hızla Gelişen Bir Üniversitedir Durumu Arasındaki İlişki		
Katılım Durumu	Cinsiyet	
	Kadın	Erkek
Kesinlikle katılmıyorum	%1,2	%0,7
Katılmıyorum	%9,1	%5,7
Kararsızım	%15,0	%8,4
Katılıyorum	%43,1	%43,3
Kesinlikle Katılıyorum	%31,7	%41,9

Ankette yer alan cinsiyet ve Karabük Üniversitesi her açında gelişen bir üniversitedir soruları arasındaki çapraz ilişki sorgulandığında karşımıza şu sonuç çıkmaktadır. Ankete katılan kadınların %43,1'i "katılıyorum", %31,7'si "kesinlikle katılıyorum", %15'i "kararsızım", %10,3'ü "kesinlikle katılmıyorum ve katılmıyorum" yanıtını vermiştir. Erkeklerde ki dağılım ise %43,3'ü "katılıyorum", %41,9'u "kesinlikle katılıyorum", %8,4'ü "kararsızım", %5,7'si "katılmıyorum", %0,7'si "kesinlikle katılmıyorum" yanıtını vermiştir. Bu durumda Karabük Üniversitesi'nin hızla geliştiği katılımcıların büyük çoğunluğu tarafından kabul görmüş bir önermesi karşımıza çıkmaktadır.

Tablo 24: Yaş- Karabük Üniversitesi İle İlgili En Çok Hangi Kaynaklardan Bilgi Alıyorsunuz Soruları Arasındaki İlişki

Yaş –Karabük Üniversitesi ile ilgili en çok hangi kaynaklardan Bilgi Alıyorsunuz				
Bilgi Alınan Kaynak	Yaş			
	20-29	30-39	40-49	50+
Hiçbir bilgim yok	%13,8	%10,0	%4,6	%0,8
Üniversitenin düzenlediği sosyo-kültürel etkinliklerden	%6,7	%15,3	%7,6	-
Yerel ve ulusal medyadan	%27,7	%40,3	%59,8	%66,9
Karabük Üniversitesi öğrencilerinden	%25,4	%18,8	%17,4	%30,5
Karabük Üniversitesi hoca ve personelinden	%2,2	%4,4	-	%1,7
Kaynağı belirsiz duyumlardan	%24,1	%11,2	%10,7	-

Ankette yer alan yaş sorusu ve Karabük Üniversitesi ile ilgili en çok hangi kaynaklardan bilgi arıyorsunuz soruları arasındaki çapraz ilişki sorgulandığında karşımıza şu sonuç çıkmaktadır. Ankete katılan bireylerden 20-29 yaş aralığında olanların %13,8'i, 30-39 yaş aralığında olanların %10'u, 40-49 yaş aralığında olanların %4,6'sı, 50 yaş ve üzerinde olanların %0,8'i "hiçbir bilgim yok" yanıtını vermiştir. "Üniversite'nin düzenlediği sosyo-kültürel etkinliklerden" seçeneğini işaretleyenlerin dağılımına bakıldığında 20-29 yaş arasındakilerin %6,7'si, 30-39 yaş arasındakilerin %15,3'ü, 40-49 yaş arasındakilerin %7,6'sı bu yanıtı vermiştir. "Yerel ve ulusal medyadan" diyenlerin dağılımı 20-29 yaş aralığındakilerin %27,7'si, 30-39 yaş aralığında olanların %40,3'ü, 40-49 yaş aralığındakilerin 59,8'i, 50 yaş ve üzerindeki %66,9'u bu yanıtı vermiştir. "Karabük Üniversitesi öğrencilerinden"

önermesinde ise 20-29 yaş aralığındakilerin %25,4'ü, 30-39 yaş aralığındakilerin %18,8'i, 40-49 yaş aralığındakilerin %17,4'ü, 50 yaş ve üzerindeki %30,5'i bu yanıtı vermiştir. Diğer bir önerme olan “Karabük Üniversitesi hoca ve personelinden” yanıtını verenlerin dağılımı ise 20-29 yaş aralığında olanların %2,2'si, 30-39 yaş aralığında olanların %4,4'ü, 50 yaş ve üzeri olanların %1,7'si bu seçeneği işaretlemişlerdir. “Kaynağı belirsiz duyumlardan” önermesine verilen yanıtta ise 20-29 yaş aralığında olanların %24,1'i, 30-39 yaş aralığında olanların %11,2'si, 40-49 yaş aralığında olanların %10,7'si bu seçeneği işaretlemiştir. Genel olarak değerlendirdiğimiz de ise tüm yaş gruplarından olan katılımcıların yarıya yakını yerel ve ulusal medyadan yanıtını vermiştir.

Tablo 25: Yaş- Karabük Üniversitesi Karabük'te Olumlu İmajı Sahiptir Soruları Arasındaki İlişki

Yaş –Karabük Üniversitesi Karabük'te Olumlu İmajı Sahiptir Durumu Arasındaki İlişki				
Katılım Durumu	Yaş			
	20-29	30-39	40-49	50+
Kesinlikle Katılmıyorum	%0,9	%13,2	%16,8	-
Katılıyorum	%5,4	%8,8	%2,1	%0,8
Kararsızım	%12,9	%37,6	%14,9	%19,5
Katılıyorum	%56,2	%29,7	%44,8	%36,4
Kesinlikle Katılıyorum	%24,6	%10,6	%21,3	%43,2

Ankette yer alan yaş sorusu ve Karabük Üniversitesi Karabük'te olumlu bir imaja sahiptir soruları arasındaki çapraz ilişki sorgulandığında karşımıza şu sonuç çıkmaktadır. Ankete katılan bireylerden 20-29 yaş aralığında olanların %56,2'si “katılıyorum”, %24,6'sı “kesinlikle katılıyorum” yanıtını verirken, 30-39 yaş aralığında olanların %37,6'sı “kararsızım”, %29,7'si “katılıyorum” yanıtını vermiştir. 40-49 yaş aralığında olanların %44,8'i “katılıyorum”, %21,3'ü “kesinlikle katılıyorum” yanıtını verirken, 50 yaş ve üzerinde olanların %36,4'ü “katılıyorum”, %43,2'si “kesinlikle katılıyorum” yanıtını vermiştir. Genel olarak bakıldığında çeşitli yaş grubundaki bireylerin geneli “katılıyorum” ve “kesinlikle katılıyorum” yanıtını vermiştir. Bu durumda üniversitenin halkça benimsendiğini ve model alındığını göstermektedir.

Tablo 26: Yaş- Halka İlişkiler Geliştirilmelidir Durumu Arasındaki İlişki

Yaş –Halka İlişkiler Geliştirilmelidir				
Katılım Durumu	Yaş			
	20-29	30-39	40-49	50+
Kesinlikle Katılmıyorum	-	0,6	-	-
Katılıyorum	-	1,8	-	-
Kararsızım	5,8	4,7	5,2	7,7
Katılıyorum	55,8	40,4	72,4	75,2
Kesinlikle Katılıyorum	38,4	52,2	22,4	17,1

Ankette yer alan yaş sorusu ve halkla ilişkiler geliştirilmelidir sorusu arasındaki çapraz tablo ilişkisine baktığımızda şu sonuç karşımıza çıkmaktadır. Ankete katılan çeşitli yaş gruplarına dahil olan bireylerden 20-9 yaş aralığında olanların %55,8'i "katılıyorum", %38,4'ü "kesinlikle katılıyorum", 30-39 yaş aralığında olanların 40,4'ü "katılıyorum", 52,2'si "kesinlikle katılıyorum", 40-49 yaş aralığında olanların %72,4'ü "katılıyorum", %22,4'ü "kesinlikle katılıyorum", 50 yaş ve üzerinde olanların %75,2'si "katılıyorum" yanıtını vermiştir. Genel olarak değerlendirildiğinde katılımcıların neredeyse tamamı "katılıyorum ve kesinlikle katılıyorum" yanıtını vermiştir.

Tablo 27: Yaş- Mahallenizde Bir Üniversite Öğrencisi Var Mı Soruları Arasındaki İlişki

Yaş –Mahallenizde Bir Üniversite Öğrencisi Var mı Soruları Arasındaki İlişki		
Yaş	Katılım Durumu	
	Evet	Hayır
20-29	%75,0	%25,0
30-39	%66,5	%33,5
40-49	%68,9	%31,1
50+	%93,2	%6,8

Ankette yer alan yaş ve mahallenizde bir üniversite öğrencisi var mı soruları arasındaki çapraz ilişki sorgulandığında karşımıza şu sonuç çıkmaktadır. Ankete katılan

farklı yaş gruplarındaki bireylerin görüşüne göre, 20-29 yaş aralığında olanların %75'i "evet", %25'i hayır; 30-39 yaş aralığındakilerin %66,5'i "evet", %33,5'i "hayır"; 40-49 yaş arasında olanların %68,9'u "evet", %31,1'i "hayır"; 50 yaş ve üzerinde olanların %93,2'si "evet" yanıtlarını vermişlerdir.

Tablo 28: Yaş- Karabük Üniversitesi'nin Kente Hiçbir Katkısı Yoktur Durumu Arasındaki İlişki

Yaş –Karabük Üniversitesi'nin Kente Hiçbir Katkısı Yoktur				
Katılım Durumu	Yaş			
	20-29	30-39	40-49	50+
Kesinlikle Katılmıyorum	%76,3	%64,3	%43,3	%94,9
Katılıyorum	%9,4	%30,1	%48,5	%4,2
Kararsızım	%10,7	%2,7	%2,4	-
Katılıyorum	%2,7	%0,9	%5,5	-
Kesinlikle Katılıyorum	%0,9	%2,1	%0,3	%0,8

Ankette yer alan yaş ve Karabük Üniversitesi'nin kente hiç bir katkısı yoktur soruları arasındaki çapraz ilişki sorgulandığında karşımıza şu sonuç çıkmaktadır: Ankete katılan çeşitli yaş gruplarındaki bireylerin verdikleri cevaplara göre; 20-29 yaş aralığında olanların %76,3'ü "kesinlikle katılmıyorum", 30-39 yaş aralığında olanların %64,3'ü "kesinlikle katılmıyorum", 40-49 yaş aralığında olanların %43,3'ü "katılmıyorum", 50 yaş ve üzerinde olanların %94,9'u "kesinlikle katılmıyorum" yanıtlarını vermişlerdir. Genel olarak bakıldığında katılımcıların büyük çoğunluğu Karabük Üniversitesi'nin kente hiçbir katkısının olmadığını hakkındaki görüşü benimsemediklerini ifade etmişlerdir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu araştırma, Karabük halkının Karabük Üniversitesi'ni nasıl algıladığını ve ondan neler beklediğini belirlemeyi amaçlamaktadır. Bununla dolaylı olarak, Karabük Üniversitesi'nin Karabük'ün sosyo-ekonomik kalkınmasına yaptığı katkı da belirlenmeye çalışılmıştır.

Karabük Üniversitesi'nin Karabük ile olan etkileşimini, ekonomik ve sosyokültürel ilişkiler oluşturmaktadır. Ancak bu ilişkileri birbirinden bağımsız olarak ele almak mümkün değildir. Çünkü sadece ekonomik olarak değerlendirilebilecek bir unsurun, sosyokültürel etkileri olabileceği gibi sosyokültürel işlevlerin de uzun dönemde ekonomik etkiler yaratması doğaldır. Üniversitelerin bulunduğu bölgedeki halkla ilişkileri incelendiğinde bu durum daha rahat bir şekilde görülmektedir.

Üniversitelerin ekonomik etkilerin dışında, üniversitenin şehirle etkileşiminin en yoğun olarak gözlendiği işlevlerinden birisi de topluma hizmettir. Ayrıca üniversitenin, sanat, kültür ve spor olanaklarını halka açması, öğrenciler hedeflenerek açılmış işletmelerden şehrin de faydalanıyor olması, genel olarak şehrin kültürel dokusunu etkiler. Bu durum, şehir halkı kadar üniversite çalışanları ve öğrencileri için de yaşamlarını zenginleştirici etkinlik alanlarının oluşmasına katkıda bulunur

Karabük Üniversitesi, üniversite-sanayi işbirliği çerçevesinde ve topluma hizmet uygulamaları ile çevreye katkı vermektedir. Bu işlevlerin yanı sıra Üniversite bölge ve şehre pek çok olanak (kampüsteki kantinler, spor tesisleri gibi) ve sanat- kültür etkinlikleri de sunmaktadır.

Şehrin üniversiteyi nasıl algıladığına ilişkin yapılan araştırmanın sonucunda, genel olarak Karabük halkının Karabük Üniversitesine ilişkin olumlu görüşlere sahip olduğu anlaşılmıştır. Çarpıcı olarak katılımcıların büyük çoğunluğunun (%84) "Karabük Üniversitesi Karabük'te kabul görüp benimsenmiştir" ifadesini onaylamışlardır.

Bunun yanında, tarafsızlığı sağlamak amacıyla kullanılan "Kiralık Evim Olsaydı Öğrenciye Kiralamazdım" şeklindeki olumsuz bir ifadeye ise katılımcıların büyük bir bölümü (yaklaşık %82) karşı çıkarak, üniversite ve öğrencileri için olumlu düşüncelere sahip olduklarının altını çizmiştir.

Ayrıca, Karabük Üniversitesinin Karabüklü gençleri üniversiteli olmaya özendirmede olumlu etki etmiştir” ifadesi de büyük çoğunluk tarafından olumlu tepkilere neden olmuş ve gençlerin başka bir ile gitmeden “kaliteli” ve “hesaplı” bir üniversite eğitimi almalarını sağlayabileceği fikrini ortaya çıkarmıştır. Karabük Üniversitesi’ne kayıtlı olan öğrencilerin yaklaşık %64,3’ü Karabük içinden gelenlerden oluşmaktadır.

Katılımcılar tarafından Karabük Üniversitesine yönelik olarak belirtilen görüşler ayrıca eğitim durumu, meslek, yaş, cinsiyet, gibi sosyo-demografik değişkenlerle ilişkilendirilmiştir. Karabük halkı söz konusu değişkenlerde farklılık göstermeksizin, Karabük Üniversitesine karşı olumlu bir algı sergilemişlerdir. Karabük Üniversitesinin şehrin sosyal yaşamına katkısı, sadece belirli bir yaş grubunda, eğitim seviyesinde veya gelir durumunda olan bireyler tarafından değil, Karabük’te yaşayan ve yaş, cinsiyet, eğitim, sınıf gibi önemli sosyolojik kategorilerde heterojen bir görünüm arz eden nüfusun tamamına yakını tarafından kabul görmektedir. Örneğin; “Karabük Üniversitesi hem Karabük’te hem de Karabük dışında olumlu imaja sahiptir” ifadesi, (%62,3) tarafından kabul görüp benimsenmiştir.

Örneklem içindeki katılımcıların neredeyse tamamı Karabük Üniversitesinin Karabük’ün sosyokültürel yaşamına çok büyük katkıda bulunduğu konusunda hemfikirdir. Katılımcıların tamamına yakını %77,9’u “Karabük Üniversitesi Karabük’ün sosyal ve kültürel yaşamını olumlu etkilemiştir” diyerek üniversitenin Karabük’ü genel olarak geliştirdiğini ve değiştirdiğini ifade etmişlerdir. Aynı zamanda, Karabük Üniversitesinin Karabük’ün çevre değişiminde büyük bir rol oynadığı ve oynamaya devam ettiği görüşü de katılımcılar tarafından büyük oranda paylaşılmaktadır.

Karabük Üniversitesinin şehrin kültürel yaşamına katkısı Karabük nüfusunun büyük bir çoğunluğu tarafından kabul edilmektedir. Karabük halkı şehrin kültürel yaşamında hem niteliksel hem de niceliksel düzeyde çok önemli ve belirleyici bir rol oynayan Karabük Üniversitesi bünyesindeki kültürel ve bilimsel etkinliklere katılım düzeylerine ilişkin anlamlı bir yargıya varmak için katılımcılara “Karabük Üniversitesi’nin düzenlediği bilimsel etkinliklere katılıyor musunuz?” diye sorulmuştur. Sonuç olarak halkın büyük çoğunluğunun %54,3’ü üniversitenin düzenlediği etkinliklere katılmadıkları yönündedir. Şehir merkezinde ve kampüsteki kültürel

etkinlikleri izleme konusunda nüfusun eğitim ve gelir durumu oldukça belirleyici bir değişkendir. Genel olarak bakıldığında, Karabük nüfusunun büyük bir bölümünün kültürel etkinliklere katılımının oldukça az olduğu görülmektedir. Üniversiteler düzenledikleri kongre, sempozyum, panel, konferans, seminer, çeşitli faaliyetlerle sosyo-kültürel canlılığa katkı sağlamaktadırlar.

Bu soruyla katılımcıların Karabük Üniversitesi ile ilgili hangi kaynaklardan bilgi sahibi olduğu değerlendirilmiştir. Katılımcıların sadece %46,9'u "yerel ve ulusal medyadan" bilgi sahibi olduklarını belirtmişlerdir.

Karabük Üniversitesi hoşgörü ve demokrasi kültürünün gelişmesinde ve kültürel yaşamı geliştirmede olumlu yönde etkilemeye başlamıştır. Bu durum Karabük Üniversitesi'nin Türkiye'nin yeni kurulan illerinden olan Karabük'te ekonomik ve sosyal açıdan değişim ve gelişim sürecini başlattığını göstermektedir. Bu sürecin daha hızlı ve verimli bir şekilde devam edebilmesi, tüm paydaşların yörenin kalkınmasını ve daha da gelişmesini esas alan işbirliği sürecini devam ettirmelerine bağlıdır.

Yöre halkının yeni bölüm ve fakültelerin kurulmasını talep etmeleri, ekonomik katkıları açısından doğal bir beklentidir. Ancak yeni bölüm ve fakültelerin kurulması için beklentiler tek başına yeterli ve gerçekçi değildir. Öğrenci sayısındaki artışın beraberinde getireceği yeni taleplerin karşılanabilmesine imkân veren hizmetlerin hazır hale getirilmesi gerekmektedir. Ayrıca yöre halkının, halkı ve işletmeleri ilgilendiren sosyokültürel faaliyetler ve seminerler düzenlemesine yönelik beklentilerinin karşılanabilmesi için Üniversite'nin; kamu, özel ve sivil toplum kuruluşları ile birlikte işbirliği yapmaları gerektiği düşünülmektedir.

Üniversite etkisi ile konut kiralarındaki yükselme katılımcıları rahatsız eden belli başlı konulardan birisidir. Bunun büyük ölçüde nedeni konut arzının konut talebini karşılayamamasından kaynaklanmaktadır. Öte yandan, konut fiyatları ve kiralardaki artış konut sektöründe büyük bir canlanmaya neden olmuş, bu ise konut sektörü ve onunla ilgili bütün sektörlerle topluca bir canlılık getirmiştir. Nitekim, "ekonomik canlılığın üniversite ile birlikte geldi" şeklindeki yargı hemen hemen bütün katılımcılar tarafından paylaşılmaktadır.

Sosyal ve ekonomik açıdan yeni gelişmeye başlayan illere kurulan yeni üniversiteler nüfus ve göç verilerini önemli derecede etkilemektedir. Kısa sürede

binlerce öğrenciye ulaşan üniversiteler, kuruldukları illerin nüfusunu arttırmakta ve göç oranlarının artmasına yol açmaktadır.

2007 yılında kurulmuş olan Karabük Üniversitesi sanayi şehri olan Karabük'ü sosyal ve kültürel yaşamda hareketlilik kazanmasını sağlamış ve bir üniversite şehri olması yönünde değiştirmeye başlamıştır. Üniversite il merkezinde yeni iş yerlerinin açılmasıyla birlikte şehrin ekonomik yaşantısına bir canlılık getirmiş, şehre yeni yatırımların yapılmasında önemli bir unsur olmuş ve şehrin yaşam kalitesini yükseltmeye başlamıştır.Yapılan çalışmalarda üniversitelerin kuruldukları şehrin ekonomisini ve sosyal yapısını olumlu yönde etkilediğine yönelik sonuçlara ulaşılmıştır.

Cevaplayıcılar; Karabük Üniversitesi'nin şehrin ekonomik hayatına canlılık getirdiğini ve yeni işyerlerinin açıldığını, Karabük'e yapılan yeni yatırımlar için çekicilik unsuru olduğunu, Üniversite'nin her geçen gün geliştiğini ve şehrin yaşam kalitesini yükselttiğini ifade etmektedirler. Ancak üniversitenin ulaşım imkânlarının iyileşmesinde ve il dışına göçün engellenmesinde çok fazla bir etkide bulunmadığını belirtmektedirler.

KAYNAKLAR

- Akçakanat, T., Çarıkçı, İ., Dulupçu, M. A. (2010). Üniversite Öğrencilerinin Buldukları İl Merkezine Ekonomik Katkıları ve Harcama Eğilimleri: Isparta 2003-2009 Yılları Örneği. *SDÜ Fen Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi*. Sayı:22. 165-178.
- Akçay, C. (2006). *Türk Eğitim Sistemi*. Ankara. Anı Yayıncılık.
- Aksoy, H.H. (2003). Eğitim Kurumlarında Teknoloji Kullanımı ve Etkilerine İlişkin Bir Çözümleme. *Eğitim Bilim Toplum Dergisi*. Cilt: 1, Sayı: 4, Ankara, Eğitim Sen, 4-23.
- Aktan, C. C. (2003). *Özlenen Üniversite Yasanan Üniversite*. Ankara. Yeni Türkiye Yayınları.
- Aktan, C. C. (2005). *Nasıl Bir Üniversite*. Ankara. Değişim Yayıncılık.
- Aktan, C. C. (2007). *Yüksek Öğretimde Değişim: Global Trendler ve Yeni Paradigmalar*. İzmir. Yaşar Üniversitesi Yayını.
- Akyüz, Y. (1999). *Türk Eğitim Tarihi*, İstanbul. Alfa Yayınları.
- Akyüz, Y. (2006). *Türk Eğitim Tarihi*. Ankara. PEGEM A Yayıncılık.
- Alkan, C. (1998). *Eğitim Teknolojisi*. Ankara. Anı Yayıncılık.
- Amabile, T. M., Conti, R., Heather C., Jeffrey L., Michael H. (1996). "Assessing the work environment for creativity". *Academy of Management Journal*. October. Vol. 39(4): 1154-1184.
- Anasam (2008). "Anadolu Üniversitesi'nin Şehre Katkısı ve Eskişehir'in Üniversite'yi Algılayışı". <http://anasam.anadolu.edu.tr/aukatki.html>.
- Arap, S. K. (2010). Türkiye Yeni Üniversitelerine Kavuşurken: Türkiye'de Yeni Üniversiteler ve Kuruluş Gerekçeleri. *Ankara Üniversitesi SBF Dergisi*. 65(1): 1-29.
- Aras, N. K., Dölen, E. (2007), *Türkiye'de Üniversite Anlayışının Gelişimi I (1861-1961)*. Türkiye Bilimler Akademisi Yayınları.
- Arslan, A. (2011). *Türkiye'de Üniversite ve Siyaset*. İstanbul. Paraf Yayınları.
- Aslanoğlu, R. (2000). *Bir Kültürel Karışım Olarak Küreselleşme, Global Yerel Eksende Türkiye*. (Derleyen, F. Keyman ve Y. Sarıbay). İstanbul. Alfa Yayınları.

- Ataunal, A. (1993). *Cumhuriyet Döneminde Yükseköğretimdeki Gelişmeler*. MEB. Yükseköğretim Genel Müdürlüğü. Ankara.
- Bal, H. (2003). *Kentsel Yapı ve Kentlileşme Süreci*. Isparta. Fakülte Kitabevi.
- Barnett, R. (2003). *Üniversitede İdeoloji İle Yaşamak*. (Sunuş: İlhan Tekeli). İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları, İstanbul.
- Başaran, İ. E. (1983). *Eğitim Yönetimi*. İstanbul.
- Bercovitz, J., Feldman, M. J. (2006). Entrepreneurial Universities and Technology Transfer: a Conceptual Framework For Understanding Knowledge-Based Economic Development, *Journal of Technology*. 31(1): 175–188.
- Berger, P. L. (2003). Küreselleşmenin Kültürel Dinamikleri. (Edt. Peter Ludwig Berger – Samuel Phillips Huntington). *Bir Küre Bin Bir Küreselleşme*. (Çev: Ayla Ortaç). Kitap Yayınevi. İstanbul.
- Charle, C., Verger, J. (2005). *Üniversitelerin Tarihi*. Kültür Kitaplığı:17. Tarih: 6. Dost Yayınevi. Ankara.
- Clark, B. R. (2000). Collegial Entrepreneurialism in Proactive Universities. *Change*. 32: 10–19.
- Clark, B. R. (2004). Delineating the Character of the Entrepreneurial University. *Higher Education Policy*. 17: 355-370.
- Coşkun C. A. (ed.). *Değişim Çağında Yükseköğretim Global Trendler-Paradigmal Yönelimler*. 117–133. Yaşar Üniversitesi Yayını. İzmir.
- Çalışkan, Ş. (2010). “Üniversite Öğrencilerinin Harcamalarının Kent Ekonomisine Katkısı (Uşak Üniversitesi Örneği)”. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*. 9(31): 169-179.
- Çavdar, T. (2003). *Türkiye Ekonomisinin Tarihi 1900-1960*. İmge Kitabevi. Ankara.
- Çetin, M. (2007). *Bölgesel Kalkınma ve Girişimci Üniversiteler*. Ege Akademik Bakış. 7: 217–238.
- Doğan, E. (2002). Küreselleşme ve Eğitim. *Eğitim Araştırmaları*. Sayı. 6: 87–98. Anı Yayıncılık. Ankara.
- Demir, R. (2008). *Üniversitenin Dünü, Bugünü ve Yarını*. Palme Yayınları. Ankara.

- Doğramacı, İ. (1996), Yükseköğretimin Gelişimi, Üniversite Yönetiminde Özerklik ve Demokrasi. *Yeni Türkiye*. Sayı.7: 331-349.
- Durkheim, E. (1950). *Education and Sociology*.USA.
- Durna, U. (2002). *Yenilik Yöntemi*. Nobel Yayınları, Ankara.
- Elçi, Ş. (2005). *İnovasyon, Kalkınmanın ve Rekabetin Anahtarı*. Meteksan Bilişim Grubu ve BT Haber Ortak Yayını. Ankara.
- Ercan, F., Kurt, S. K. (2011). *Metalaşma ve İktidarın Baskısındaki Üniversite*. Sav Yayıncılık. İstanbul.
- Erdem, A. R. (Haziran 2004). *Türkiye’de Yükseköğretim ve Değişimi Üniversite*. (<http://www.universite-toplum.org/text.php3?id=190>). (Erişim tarihi 02.01.2012).
- Erdem, A. R. (2006). Dünyadaki Yükseköğretimin Değişimi. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 15: 299–314.
- Erdem, M. D., Dağdelen, M. (2012). *Karabük ve Yöresi Ağzları*. Karabük Valiliği Yayınları. Karabük.
- Erdoğan, İ. (2004). *Yeni Bin Yıla Doğru Türk Eğitim Sistemi*.Sistem Yayıncılık. İstanbul.
- Eren, E. (1997). *Zonguldak- Bartın- Karabük İlleri Ağzları*. Türk Dil Kurumu Yayınları. Ankara.
- Erkekođlu, H. (2000). “Bölge Üniversitelerinin Yerel Ekonomiye Katkıları: Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Örneği”. *Erciyes Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*. 16: 211-230.
- Erol, B. (2005). “Ortaçağ Avrupası ve Üniversiteler”. *Doğu Batı Düşünce Dergisi*. Yıl : 8(33):81-95.
- Ertuđrul, H.(1992). *Çağdaş Eğitim Çağdaş Üniversite*. Başbakanlık Yayını: 81-99. Ankara.
- Ertürk, S. (1992). *Eğitimde Program Geliştirme*. Ankara.
- Gacar, M.N. (2004). *Türkiye’de Aydınlanma ve Üniversiteleşme Hareketinin Dünü Bugünü* (ed. Sarıoğlu, M.). Kocaeli Üniversitesi Yayınları.

- Giddens, A. (1999). *İleri Toplumların Sınıf Yapısı*. Çev: Ö. Baldık. Birey Yayınları. İstanbul.
- Giddens, A. (2000). *Elimizden Kaçıp Giden Dünya*. Alfa Basım Yayınları. İstanbul.
- Gökçe, B. (1990). *Türkiye Koşullarında Yeni Bir Üniversite Nasıl Kurulmalı, Yükseköğretimde Sorunlar ve Çözüm Önerileri*. Cem Yayınevi. İstanbul.
- Gökçe, B. (2007). *Toplumsal Bilimlerde Araştırma*. Savaş Yayınevi, Ankara.
- Görkemli, H. N. (2011). *Üniversiteler ve Kent Ekonomisi*. Çizgi Kitabevi. Konya.
- Güçlü, N. (2003). Küreselleşme ve Eğitim. *G.Ü. Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*. 4(2): 1–12.
- Güler, A. (1997). Eğitim Tarihi ve Sosyal Temelleri. Abant İzzet Baysal Yayını. No.1: 24–25.
- Gültekin, N., Çelik, A., Nas, Z. (2008). *Üniversitelerin Kuruldukları Kente Katkıları*. (<http://www.esosder.com/?sayfa=dergilist&sayi=24>). (12.06.2012).
- Günay, D., Aydemir, A. (1997). Üniversitenin Anlamı ve Durumu. *Ulusal Makina Mühendisliği ve Eğitimi Sempozyumu, Rapor ve Bildiriler Kitabı*. Yayın No. 201:105-118. İstanbul.
- Günay, D. (2007). Yirmi Birinci Yüzyılda Üniversite. Değişim Çağında Yükseköğretim. (Editör: Coşkun C. Aktan). Yaşar Üniversitesi Yayını. S. 77-88.
- Gürkan, Ö., Karataş, M. (2004). Muğla Üniversitesinin Yöreye Yönelik Sosyo-Ekonomik Katkılarının Araştırılması. Yayın No: 46. Muğla Üniversitesi Yayınları.
- Gürol, M. A.(2006). Küresel Arena’da Girişimci ve Girişimcilik. *Gazi Kitapevi*. Ankara.
- Gürüz, K. (2001). *Dünyada ve Türkiye’de Yükseköğretim Tarihçe ve Bugünkü Sevk ve İdare Sistemleri*. ÖSYM Yayınları. Ankara
- Gürüz, K. (2003). *Dünyada ve Türkiye’de Yükseköğretim*. ÖSYM Yayınları. Ankara.
- Hatipoğlu, M. T. (2000). *Türkiye Üniversite Tarihi*. Selvi Yayınları. Ankara.
- Hirsh, E. E. (1998). Dünya Üniversiteleri ve Türkiye’de Üniversitelerin Gelişmesi. No: 211. *Ankara Üniversitesi Yayınları*.

- Hu, M. C. (2009). Developing Entrepreneurial Universities in Taiwan: the Effects of Funding Sources. *Science Technology&Society*. 14(1): 35-57.
- Işık, Ş. (2008). Türkiye'de Üniversitelerin Kentleşme Üzerine Etkileri. *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 10(3): 159-181.
- Kalyoncu, H. (2007). *Cumhuriyet Kenti Karabük*. Karabük Belediyesi Kültür Yayınları.
- Karabük İl Yıllığı (1999). Karabük Valiliği İl Kültür Müdürlüğü. Karabük.
- Karataş, M. (2002). *Üniversitelerin Sosyo-Ekonomik Gelişmedeki Rolü ve Önemi (Muğla Üniversitesi Örneği)*. Doktora Tezi. Muğla: Muğla Üniversitesi.
- Karlsen, G. E. (2002).“Eğitim Yönetimi, Küreselleşme ve Demokrasi”. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*. Yıl:2(1): 93–104.
- Kaşlı, M., Serel, A. (2008). Üniversite Öğrenci Harcamalarının Analizi ve Bölge Ekonomilerine Katkılarını Belirlemeye Yönelik Bir Araştırma. *Celal Bayar Üniversitesi Yönetim ve Ekonomi*. 15(2): 99-113.
- Kaynar, M., Parlak, İ. (2005). *Her İle Bir Üniversite Türkiye’de Yükseköğretim Sisteminin Çöküşü*. Paragraf Yayınevi. Ankara.
- Keleş, R. (2004). *Kentleşme Politikası*. İmge Kitabevi. Ankara.
- Kirby, D.(2006). Creating Entrepreneurial Universities in the UK: Applying Entrepreneurship Theory to Practice. *Journal of Technology Transfer*. 31 (5): 599–603.
- Koçer, H. A. (1987). *Türkiye’de Modern Eğitimin Doğuşu*. Uzman Yayınları. Ankara.
- Korkmaz, N. (2004). *Sorularla Yenilikçilik (İnovasyon)*. İstanbul.
- Korkut, H. (2001). *Sorgulanan Yükseköğretim*. Nobel Yayınları. Ankara.
- Kurtkan, Â. (1976). Sosyolojik Açıdan Eğitim Yoluyla Kalkınmanın Esasları. *İktisat Fakültesi Yayınları*. İstanbul.
- Kurtuluş, K. (2004). *Araştırma Yöntemleri*. Literatür Yayıncılık. İstanbul.
- Küçükcan, T., Gür S. B. (2009). *Türkiye’de Yükseköğretim: Karşılaştırmalı Bir Analiz*. SETA Vakfı Yayınları. Ankara.
- Kütükçüoğlu, M. (2012). *Türkiye’nin İlk Ağır Sanayi Kenti Karabük*. Karabük Valiliği Yayınları. Ankara.

- Kwiek, M.(2008). Academic Entrepreneurship and Private Higher Education in Europe (in a Comparative Perspective). Michael Shattock (ed.). *Entrepreneurialism in Universities and the Knowledge Economy. Diversification and Organisational Change in European Higher Education*: 63-81. Open University Press. New York.
- Lee, M. N. N. (2002). *Eğitimde Küresel Eğilimler*. (Çeviren M. Hilmi Baş). Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri. 2 (1): 155–168.
- Marshall, G. (2009). *Sosyoloji Sözlüğü*. Bilim ve Sanat Yayınları. Ankara.
- Narin, Ö. (2009). *Bilim Üretim Süreci ve Üniversitelerde Dönüşüm 2008 Analizleri*. Almanak SAV.
- Odabaşı, Y. (2006). *Değişimin ve Dönüşümün Aracı Olarak Girişimci Üniversite*. Girişimcilik ve Kalkınma. 1(1): 87-104.
- Odabaşı, Y. (2008). *Meslektaş Girişimci Üniversite ve Yönetimi, Türk Üniversiteleri İçin Bir Model Önerisi*. 2. Girişimcilik Kongresi: 370-378.
- Oğuz, O. (1992). “Çağdaş Üniversite,” *Çağdaş Eğitim Çağdaş Üniversite*. Başbakanlık Yayını. Ankara: 233-256.
- Öztunalı, Ö. (2009). *Üniversiteler Tarihi ve Vakıf Üniversiteleri*. İstanbul Kültür Üniversitesi Yayınları. İstanbul.
- Özdem, G., Sarı, E. (2008). “Yükseköğretimde Yeni Bakış Açılılarıyla Birlikte Yeni Kurulan Üniversitelerden Beklenen İşlevler (Giresun Üniversitesi Örneği)”. *Üniversite ve Toplum*. 8 (1): 1-15. http://www.universitetoplum.org/pdf/pdf_UT_351.pdf. (07.08.2012).
- Özer, Y. E. (2011). “*Girişimci Üniversite Modeli ve Türkiye*”. Uludağ Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi. Cilt/Volt XXX, Sayı/No.2 : 85-100.
- Özsoy, S. (2004). *Üniversite Öğrenci Profili: Kavramsal Bir Çözümleme ve Türkiye'ye İlişkin Bazı Ampirik Bulgular*. Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri. 85:43-51.
- Öztürk S., Torun, İ., San S. (2007). *Üniversitenin Sosyo-ekonomik Gelişmeye Etkisi Kafkas Üniversitesi Örneği*. İktisat Dergisi. İktisat Fakültesi Mezunları Cemiyeti. 491: 71-84.

- Özyaba, M. (4-5 Aralık 1999). *Kentsel Gelişmede Üniversitenin Rolü Uludağ Üniversitesi ve Bursa*. (<http://www.kentli.org/makale/bursa.htm>). (10.09.2012).
- Ramaprasard, A., La Paz, A. I. (2007). Transformation to an Entrepreneurial University: Balancing the Portfolio of Facilitators and Barriers. Triple Helix VI. *6th International Conference on University, Industry & Government Linkages*. <http://ssrn.com/abstract=1307111>. (24.11.2012).
- Ranga, M. (2002). “*Entrepreneurial Universities and The Impact of University-Industry Collaboration on Academic Research Performance and Management of Academic Research Groups*”. Presented for the DRUID 2002 PhD Conference: 1-28.
- Sargın, S. (2007). *Üniversitelerin Şehirleşmeye Etkileri*. Fakülte Kitabevi. Isparta.
- Schulte, F. (1999). *The University-Industry Relations of an Entrepreneurial University: The Case of the University of Twente*. Higher Education in Europe. 24(1): 47–65.
- Schulte, P.(2004). *The Entrepreneurial University: a Strategy for Institutional Development*. Higher Education in Europe., 24(2): 187–191.
- Scott, P. (2002). *Küreselleşme ve Üniversite: 21. Yüzyılın Önündeki Meydan Okumalar* (Çeviren: Seda Çiftçi). Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimler. 2 (1): 191–208.
- Sergün, Ü. (1993). *Türkiye’de Kent Nüfusu ve Kentleşme Hareketleri*. Deniz Bil. Ve Coğ.Enst. Dergisi Bülten.S.10: 39-49. İstanbul.
- Styhre, A., Lind, F. (2010). *Balancing Centripetal and Centrifugal Forces in the Entrepreneurial University: a Study of 10 Research Centres in a Technical University*. Technology Analysis & Strategic Management. 22(8): 909-924.
- Sungur, N. (1992).*Yaratıcı Düşünce*. Özgür Yayın Dağıtım. Ankara.
- Sürmeli, F. (2008). *Anadolu Üniversitesinin Eskişehir’e Etkileri ve Şehrin Üniversiteyi Algılayışı*. Anadolu Üniversitesi 073623 Nolu Proje Raporu. Eskişehir.
- Şahin, O. (2010). *Ulusal ve Uluslararası Makalelerde Türk Yükseköğretimi*. Maliye Bakanlığı. Ankara.
- Şenatalar, B. (3-4 Ekim 2005). *Avrupa Yüksek Öğretim Sistemlerinde Dönüşüm*. Üniversitelerde Stratejik Planlama Sempozyumu. Akdeniz Üniversitesi. Antalya.
- Tekeli, İ., (2003). *Eğitim Üzerine Düşünmek*. Tüba Yayınları. Ankara.

- Tekeli, İ. (2010). *Tarihsel Bağlam İçinde Türkiye’de Yükseköğretimin ve Yök’ün Tarihi*. Tarih Vakfı Yurt Yayınları. İstanbul.
- Timur, T. (2000). *Toplumsal Değişme ve Üniversiteler*. İmge Kitabevi. Ankara.
- Torun, İ. (2005). *Yöre Halkının Üniversiteye Bakışı ve Beklentileri: Niğde Üniversitesi Örneği*. Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi. 9: 156-176.
- Tuğcu, C. T.(2004). *Üniversitelerin Yerel Ekonomik Faaliyet Hacmine Katkıları: Nevşehir Örneği*. (www.ceterisparibus.net/arsiv/t_tugcu.doc). (08.08.2012).
- Tural, Necla (2004). *Küreselleşme ve Üniversiteler*, Kök yayıncılık. Ankara
- Tural, N. (2002). *Küreselleşmenin Üniversite Üzerine Etkileri: Çeşitli Ülkelerden Örnekler*. Eğitim Araştırmaları. Sayı. 6: 99–120.
- TUSİAD (1994). *Türkiye de ve Dünyada Yükseköğretim*. Bilim ve Teknoloji. Sayı (3): 6-167.
- Türk, E. (2002). *Türk Eğitim Sistemi ve Yönetimi*. Nobel Yayınları. Ankara.
- UNESCO (2000). *Yirmi Birinci Yüzyılda Yükseköğretim, Vizyon ve Eylem*. (Türkçeye Uyarlayan: Gülsüm Baskan). Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi. 6(22): 167-189.
- Ural, A., Kılıç, İ. (2011). *Bilimsel Araştırma Süreci ve SPSS İle Veri Analizi*. Delta Yayıncılık. Ankara.
- Uzkurt, C. (2008). *Yenilik Yönetimi ve Yenilikçi Örgüt Kültürü*. Beta Basım Yayın. İstanbul.
- Velidedeoğlu, H. V. (1990). *Gerçek Üniversite ve Medrese. Yükseköğretimde Sorunlar ve Çözüm Önerileri*. Cem Yayınevi. İstanbul.
- Vestergaard, J. (2001). *The Entrepreneurial University Revisited: Conflicts and the Importance of Role Separation*. Social Epistemology. 21(1): 41-54.
- Yamaç, K. (2011). *Üniversiteler Ekonomik Büyümeye Nasıl Katkıda Bulunur*. (Editörler: Shaid Yusuf ve Kaoru Nabeshima). Efil Yayınevi. Ankara.
- Yıldırım, R. (1998). *Yaratıcılık ve Yenilik*. Sistem Yayıncılık: 157. İstanbul.

İnternet Kaynakları

<http://eab.ege.edu.tr/pdf/7/C7-S1-M11.pdf>: 24.11.2011

<http://eprints.rclis.org/bitstream/10760/12704/1/HuseyinOdabas.pdf>: 25.12.2011

http://eprints.rclis.org/bitstream/10760/8145/1/Nil%c3%bcfer_Tuncer%27e_Armagan.pdf: 18.12.2011

<http://www.karabuk.bel.tr/default2.asp?PO=sosyalekonomik> 13.03.2012

<http://www.manevisosyalhizmet.com/wp>

[content/uploads/2010/04/alkol_ogrenci_kullanim.pdf](http://www.manevisosyalhizmet.com/wp-content/uploads/2010/04/alkol_ogrenci_kullanim.pdf): 10.01.2012

<http://www.universite-toplum.org/text.php3?id=190>: 25.02.2012

<http://www.universite-toplum.org/text.php3?id=63>: 05.11.2011

<http://www.yok.gov.tr/content/view/531> 11.02.2012

<http://yeniya.yok.gov.tr/files/b99ff9973db61fd44c7b72362cdfd2d3..pdf>: 04.10.2011.

EKLER: Karabük Halkı ve Karabük Üniversitesi Etkileşimi Anket Soruları

KARABÜK HALKI VE KARABÜK ÜNİVERSİTESİ ETKİLEŞİMİ ANKET SORULARI

Değerli katılımcı bu çalışma “Karabük Halkının Karabük Üniversitesi’ne Bakışının ve Beklentilerinin Sosyolojik Açıdan Analizi” başlıklı araştırma projesi çerçevesinde Karabük halkı ile Karabük Üniversitesi arasındaki etkileşimi-ilişki biçimlerini ölçmek için hazırlanmıştır. Araştırma verileri proje dışında hiçbir şekilde kullanılmayacaktır. Anketlerde isimler kullanılmayacaktır. Bilgiler kişiye özel olacaktır. Katılımınız için teşekkür ederiz.

1.Yaşınız?

- (a) 20-29 (b) 30-39 (c) 40-49 (d) 50+

2. Eğitim durumunuz?

- (a)Okuryazar (b)İlkokul (c)Ortaokul (d)Lise (e)Yüksekokul (f)Fakülte (g)Lisans üstü

3.Cinsiyetiniz?

- (a)Bayan (b) Erkek

4.Medeni haliniz?

- (a)Evlü (b)Bekar (c)Dul (d)Ayrı yaşıyor

5.Mesleğiniz?

.....

6.Kaç yıldır Karabük’te ikamet ediyorsunuz?

- (a)1-3 (b)4-7 (c)8-11 (d)12-15 (e)16-19 (f)20+

7. Oturduğunuz mahallenin adı

8. Karabük Üniversitesi’ne hiç gittiniz mi?

- (a)Evet (b)Hayır

9. Gelir bakımından kendinizi nasıl değerlendiriyorsunuz?

- (a)Yoksul (b)Orta halli (c)İyi halli

10.Herhangi bir üniversitede öğrenim gören bir yakınınız var mı?

- (1)Var/vardı bitirdi (2)Hayır

11.Mahallenizde bir üniversite öğrencisi var mı?

- (1)Evet (2)Hayır/Bilmiyorum

13.Hangi sektörde çalışıyorsunuz?

(a)Kamu (b)Özel (c)Kendi işim (d)İşsiz

13.Ailenizde kimlerle birlikte yaşıyorsunuz?

(a)Anne (b) Baba (c)Kardeşler (d)Büyükanne (e)büyükbaba (e)Yakın akraba

14. Karabük Üniversitesi ile ilgili en çok hangi kaynaklardan bilgi sahibi oluyorsunuz?

(a)Hiçbir bilgim yok

(b)Üniversitenin düzenlediği sosyo-kültürel,bilimsel ve sanatsal etkinliklerden

(c)Yerel ve ulusal medyadan

(d) Karabük Üniversite öğrencilerinden

(e) Karabük Üniversite hoca ve personelinden

(f) Kaynağı belirsiz duyumlardan

15. Karabük Üniversitesi aşağıdaki işlerden öncelikle hangisini gerçekleştirmelidir?

(a)Vatana,milletine ve kültürüne bağlı ve faydalı bireyler yetiştirmeli

(b) Karabük'ün bir bilim ve kültür kenti olmasına çalışmalı

(c)Dünya çapında araştırmalar yapan ve çok iyi eğitim veren bir bilim yuvası olmalı

(d)Üniversitede çalışacak personelin hemen hemen tümü Karabüklü olmalı

(e)Yeni birimler açarak daha fazla büyümeli,daha fazla öğrenci almalı

16. Bugüne kadar Karabük Üniversitesi'nin imkanlarından hiç yararlandınız mı?

(1) Evet (2) Hayır (3) Fikrim yok

17. Karabük Üniversitesi'nin düzenlediği sempozyum, panel, konferans gibi bilimsel etkinliklere katıldınız mı?

(1) Evet (2) Hayır (3) Fikrim yok

18. Karabük Üniversitesi hakkındaki görüşlerinizi aşağıdaki numaralandırmalara uygun şekilde işaretleyiniz.

(1). Kesinlikle Katılmıyorum

(2). Katılmıyorum

(3). Kararsızım

(4). Katılıyorum

(5). Kesinlikle Katılıyorum

Karabük Üniversitesi Karabük’te kabul görüp benimsenmiştir	
Karabük Üniversitesi olumlu bir imaja sahiptir	
Karabük Üniversitesi’nin Karabük’e hiçbir katkısı yoktur	
Karabük Üniversitesi yaptığı bilimsel araştırmalarla kentin kalkınmasına katkıda bulunmaktadır	
Karabük Üniversitesi Karabük’e para girişi sağlamaktadır	
Karabük Üniversitesi’nin Karabük’ün ekonomik yaşamını olumlu etkilemiştir	
Karabük Üniversitesi Karabük’ün sosyal ve kültürel yaşamını olumlu etkilemiştir	
Karabük Üniversitesi her açıdan hızla gelişen bir üniversitedir	
Karabük Üniversitesi yeni kurulan üniversitelerle kıyaslandığında kalitelidir	
Kiralık evimi (varsa/olsaydı) öğrenciye kiralamam/kiralamazdım	
Karabük Üniversitesi özellikle esnafın kazancını artırmıştır	
Karabük Üniversitesi kentteki ulaşım imkanlarını geliştirmiş ve iyileştirmiştir	
Karabük Üniversitesi özellikle yeni işyerlerinin açılmasını sağlamıştır	
Karabük Üniversitesi kente bir sosyal, kültürel ve ekonomik bir canlılık getirmiştir	
Karabük Üniversitesi ekonomik rekabetin artmasına neden olmuştur	
Karabük Üniversitesi hayat pahalılığına neden olmuştur	
Karabük Üniversitesi kiralara özellikle artmasına neden olmuştur	
Bakış açısının ve zihniyetinin genişlemesinde olumlu etkide bulunmuştur	
Hoşgörü ve demokrasi kültürünün gelişmesinde olumlu etkili olmuştur	
Karabüklü gençlerin üniversiteli olmaya özendirilmede olumlu etki etmiştir	
Karabük’teki bilimsel sanatsal etkinliklerin artmasına neden olmuştur	
İnsan ilişkilerinin gelişmesine, kentliliğe olumlu etkide bulunmuştur	
Karabük Üniversitesi Karabük halkında özentiyeye, kültür yozlaşmasına neden olmuştur	
Toplumsal değerlerin yozlaşmasına neden olmuştur	
Karabük Üniversitesi özellikle kültürel, sportif etkinlikler düzenlemelidir	

Karabük Üniversitesi özellikle Karabük'ün tanıtımı ve imajı için çalışmalıdır	
Halkı hayvancılık, bahçecilik, ziraatçılık gibi konularda bilimsel açıdan aydınlatmalı	
Öğrencilerini tüm iş kollarında staj yaptırmalı	
Kültürel değerleri önemsemeli, halka örnek olmalı, öğrenciyi denetlemeli	
Yeni fakülte ve bölümler açmalı,yüksekokulları fakülteye dönüştürmeli	
Öğretim elemanları görev yaptıkları yerlerde ikamet etmeli	
Üniversitede çalışacak personel halkla bütünleşmeli	
Öğrenci sayısı artırılmalı	
Öğrenci halk bütünleşmesini sağlamalı	
Halkla ilişkileri geliştirmeli,halka açılmalı,halkla bütünleşmeli	
Yerel yönetimlerle,sivil toplum örgütleriyle işbirliğini artırmalı	
Kaliteli eğitim vermeli,kaliteli araştırmalar yaptırmalı,mezunları kolayca iş bulabilmeli	
Öğrencilerinin örgütlenmesini,sivil toplum örgütleriyle ilişki kurmalarını teşvik etmeli	
Karabük Üniversitesi personeli Karabüklü olmalıdır	
Ekonomik yaşamı ilgilendiren her konuda seminerler düzenlemelidir	
Karabük Üniversitesi yerel medyaya destek olmalıdır	

20. Ekleme istediğiniz düşünceniz var mı?

ÖZGEÇMİŞ

1986 Konya doğumlu olan Ülkü Hayriye İnci, ilk öğrenimini Ereğli’de, orta ve lise öğrenimini Konya’da tamamlamıştır. Süleyman Demirel Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Bölümünden 2008 yılında mezun olmuştur. 2010-2011 bahar döneminde Karabük Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sosyoloji Anabilim Dalında başladığı yüksek lisans eğitimini sürdürmektedir.

Ülkü Hayriye İnci’nin tam metin olarak yayınlanmış uluslararası bildirisi bulunmaktadır. Bu bildiriye ilişkin bilgi aşağıda sunulmuştur:

Sağır, Adem; İnci, Ülkü Hayriye, “Bir Facebook Grubunda Kadına Şiddet Haberlerinin Değerlendirilme Biçimleri”, İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırma Dergisi, Cilt 1, Sayı: 3, 2012, S. 200- 239. (Bu çalışmanın ilk hali Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Kadın Araştırmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi tarafından düzenlenen 1. Kadın Araştırmaları Sempozyumu (6-8 Mart 2012) sunulmuştur).